

Dziennik Urzędowy

C 346

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

18 grudnia 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2010/C 346/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 328 z 4.12.2010.....	1

Sąd

2010/C 346/02	Złożenie ślubowania przez nowego członka Sądu	2
2010/C 346/03	Przydział sędziego A. Popescu do izb	2

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2010/C 346/04	Sprawa C-535/07: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 79/409/EWG i 92/43/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Nieprawidłowe wyznaczenie i niewystarczająca ochrona prawna obszarów specjalnej ochrony)	3

PL

Cena:
4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2010/C 346/05	Sprawa C-185/08: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage — Niderlandy) — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV przeciwko Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV (Dyrektywa 89/106/EWG — Wyroby budowlane — Dyrektywa 89/686/EWG — Środki ochrony indywidualnej — Decyzja 93/465/EWG — Oznakowanie CE — Urządzenia kotwiczące chroniące przed upadkiem z wysokości przy pracach na dachach — Norma EN 795) ...	3
2010/C 346/06	Sprawa C-280/08 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. — Deutsche Telekom AG przeciwko Komisji (Odwołanie — Konkurencja — Artykuł 82 WE — Rynki usług telekomunikacyjnych — Dostęp do stacjonarnej sieci operatora historycznego — Hurtowe ceny usług pośrednich dostępu do pętli lokalnej świadczonych na rzecz konkurentów — Detaliczne ceny usług dostępu świadczonych na rzecz abonentów — Praktyki cenowe stosowane przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą — Zaniżanie marży konkurentów — Opłaty zatwierdzone przez krajowy organ regulacyjny — Zakres swobody przedsiębiorstwa zajmującego pozycję dominującą — Możliwość przypisania naruszenia — Pojęcie nadużycia — Kryterium równie skutecznego konkurenta — Obliczenie zaniżania marży — Skutki nadużycia — Kwota grzywny)	4
2010/C 346/07	Sprawa C-350/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Litewskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Akt przystąpienia z 2003 r. — Obowiązki państw przystępujących — Acquis communautaire — Dyrektywy 2001/83/WE i 2003/63/WE — Rozporządzenie (EWG) nr 2309/93 i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Podobne biologiczne produkty lecznicze pochodzenia biotechnologicznego — Krajowe pozwolenie na dopuszczenie do obrotu wydane przed przystąpieniem)	5
2010/C 346/08	Sprawa C-467/08: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona — Hiszpania) — PADAWAN SL przeciwko Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Zbliżanie ustawodawstw — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 2001/29/WE — Prawo do zwielokrotniania utworu — Wyjątki i ograniczenia — Wyjątek kopii na użytek prywatny — Pojęcie godziwej rekompensaty — Jednolita wykładnia — Wdrożenie przez państwa członkowskie — Kryteria — Granice — Opłata licencyjna za kopię na użytek prywatny nakładana na sprzęt, urządzenia i nośniki mające związek ze zwielokrotnianiem cyfrowym)	5
2010/C 346/09	Sprawa C-482/08: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 października 2010 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja 2008/633/WSiSW — Dostęp wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania — Rozwinięcie przepisów dorobku Schengen — Wyłączenie Zjednoczonego Królestwa z procedury przyjęcia decyzji — Ważność)	6
2010/C 346/10	Sprawa C-499/08: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Ingeniørforeningen i Danmark, działający w imieniu Olego Andersena przeciwko Region Syddanmark (Dyrektywa 2000/78/WE — Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Niewypłacanie odpraw z tytułu rozwiązania stosunku pracy pracownikom uprawnionym do pobierania świadczeń emerytalnych)	7
2010/C 346/11	Sprawa C-508/08: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Malty (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług transportu morskiego — Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/92 — Artykuły 1 i 4 — Usługi kabotażu w obrębie państwa członkowskiego — Obowiązek udzielania zamówień publicznych w sposób wolny od dyskryminacji — Udzielenie bez przeprowadzenia uprzedniego postępowania przetargowego wyłącznego zamówienia przed dniem przystąpienia państwa członkowskiego do Unii Europejskiej)	7

2010/C 346/12	Sprawa C-570/08: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Anotato Dikastirio Kyprou — Republika Cypru) — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias przeciwko Anatheoritiki Archi Prosforon (Zamówienia publiczne — Dyrektywa 89/665/EWG — Artykuł 2 ust. 8 — Organy odwoławcze niemające charakteru sądowego — Uchylenie decyzji instytucji zamawiającej o wyborze oferty — Możliwość odwołania się przez instytucję zamawiającą do organu sądowego)	8
2010/C 346/13	Sprawa C-16/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Gudrun Schwemmer przeciwko Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse (Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i 574/72 — Świadczenia rodzinne — Reguły zapobiegające kumulacji — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71 — Artykuł 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 574/72 — Dzieci zamieszkujące w państwie członkowskim ze swoją matką, spełniającą przesłanki do pobierania tam świadczeń rodzinnych, których zatrudniony w Szwajcarii ojciec, spełniający a priori przesłanki do otrzymywania tam świadczeń rodzinnych tego samego rodzaju na podstawie prawa szwajcarskiego, nie złożył wniosku o przyznanie świadczeń)	8
2010/C 346/14	Sprawa C-45/09: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Hamburg — Niemcy) — Gisela Rosenblatt przeciwko Oellerking Gebäudereinigungsges.mbH (Dyrektywa 2000/78/WE — Dyskryminacja ze względu na wiek — Zakończenie umowy o pracę w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego)	9
2010/C 346/15	Sprawa C-49/09: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Późniejsze przystąpienie państw członkowskich — Przepisy przejściowe — Stosowanie w czasie — Stosowanie obniżonej stawki — Odzież i dodatki odzieżowe dla niemowląt oraz obuwie dziecięce)	9
2010/C 346/16	Sprawa C-61/09: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Niemcy) — Landkreis Bad Dürkheim przeciwko Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion (Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — System płatności jednolitych — Wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego — Pojęcie „kwalifikujący się hektar” — Działalność pozarolnicza — Warunki przyporządkowania gruntu rolnego do gospodarstwa)	10
2010/C 346/17	Sprawa C-67/09 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 października 2010 r. — Nuova Agricast Srl, Cofra srl przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Pomoc państwa — System pomocy na inwestycje w mniej uprzywilejowanych regionach Włoch — Decyzja Komisji uznająca ów system za zgodny ze wspólnym rynkiem — Wnioski o naprawienie szkód poniesionych jakoby w związku z wydaniem tej decyzji — Środki przejściowe między tym systemem a poprzednim systemem — Czasowy zakres stosowania decyzji Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec poprzedniego systemu — Zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania)	11
2010/C 346/18	Sprawa C-72/09: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja.) — Établissements Rimbaud SA przeciwko Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence (Podatki bezpośrednie — Swobodny przepływ kapitału — Osoby prawne mające siedzibę w państwie trzecim będącym członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Posiadanie nieruchomości położonych w państwie członkowskim — Podatek od wartości rynkowej tych nieruchomości — Odmowa zwolnienia — Zwalczanie oszustw podatkowych — Ocena w świetle porozumienia EOG)	11

2010/C 346/19	Sprawa C-81/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias — Grecja) — Idryma Typou A.E. przeciwko Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis (Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Prawo spółek — Pierwsza dyrektywa 68/151/EWG — Spółka akcyjna prowadząca działalność w zakresie prasy i telewizji — Spółka i akcjonariusz do których należą ponad 2,5 % akcji — Grzywna administracyjna ciążyąca na nich solidarnie) 12
2010/C 346/20	Sprawa C-97/09: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Ingrid Schmelz przeciwko Finanzamt Waldviertel (Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 24 ust. 3 i art. 28i — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 283 ust. 1 lit. c) — Ważność — Artykuły 12 WE, 43 WE i 49 WE — Zasada równego traktowania — Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw — Zwolnienie z podatku VAT — Odmowa stosowania zwolnienia do podatników mających siedzibę w innych państwach członkowskich — Pojęcie „rocznego obrotu”) 12
2010/C 346/21	Sprawa C-175/09: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal — Zjednoczone Królestwo) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs przeciwko Axa UK plc (Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienie — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 — Czynności związane z płatnościami i przelewami — Windykacja należności — Plany płatnicze w zakresie należności za zabiegi dentystryczne — Usługi pobierania i przetwarzania płatności na rachunek klientów usługodawcy) 13
2010/C 346/22	Sprawa C-203/09: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Volvo Car Germany GmbH przeciwko Autohof Weidensdorf GmbH (Dyrektywa 86/653/EWG — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Rozwiązanie umowy agencyjnej przez zleceniodawcę — Prawo przedstawiciela do świadczenia wyrównawczego) 14
2010/C 346/23	Sprawa C-205/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Városi Bíróság — Republika Węgierska) — postępowanie karne przeciwko Emilowi Eredicsowi, Márii Vassné Sápi (Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Status ofiar w postępowaniu karnym — Pojęcie „ofiara” — Osoba prawna — Mediacja karna w toku postępowania karnego — Przepisy wykonawcze) 14
2010/C 346/24	Sprawa C-227/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Torino — Włochy) — Antonio Accardo i in. przeciwko Comune di Torino (Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Funkcjonariusze policji miejskiej — Dyrektywa 93/104/WE — Dyrektywa 93/104/WE, zmieniona dyrektywą 2000/34/WE — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuły 5, 17 i 18 — Maksymalny tygodniowy czas pracy — Układy zbiorowe lub porozumienia zawarte przez partnerów społecznych na szczeblu krajowym lub regionalnym — Odstępstwa dotyczące odroczonego tygodniowego odpoczynku i odpoczynku wyrównawczego — Bezpośrednia skuteczność — Zgodna wykładnia) 15
2010/C 346/25	Sprawa C-242/09: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — Albron Catering BV przeciwko FNV Bondgenoten i Johnowi Roestowi (Polityka społeczna — Przejęcia przedsiębiorstw — Dyrektywa 2001/23/WE — Ochrona praw pracowniczych — Grupa spółek, której pracownicy zatrudnieni są przez „spółkę pracodawcę” i na stałe delegowani do „spółki operacyjnej” — Przejęcie spółki operacyjnej) 15

2010/C 346/26	Sprawa C-243/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Halle — Niemcy) — Günter Fuß przeciwko Stadt Halle (Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Strażacy zatrudnieni w sektorze publicznym — Służba interwencyjna — Artykuł 6 lit. b) i art. 22 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) — Maksymalny tygodniowy czas pracy — Odmowa wykonywania pracy w większym wymiarze — Przymusowe przeniesienie do innej służby — Bezpośrednia skuteczność — Konsekwencje z punktu widzenia sądu krajowego)	16
2010/C 346/27	Sprawa C-306/09: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle — Belgia) — Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko I.B. (Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedura wydawania osób między państwami członkowskimi — Artykuł 4 — Powody fakultatywnej odmowy wykonania — Artykuł 4 pkt 6 — Nakaz aresztowania wydany w celu wykonania kary — Artykuł 5 — Gwarancje ze strony wydającego nakaz państwa członkowskiego — Artykuł 5 pkt 1 — Skazanie w trybie zaocznym — Artykuł 5 pkt 3 — Nakaz aresztowania wydany do celów ścigania — Wydanie uzależnione od spełnienia warunku, by poszukiwana osoba została odesłana do wykonującego nakaz państwa członkowskiego — Łączne zastosowanie art. 5 pkt 1 i art. 5 pkt 3 — Zgodność)	16
2010/C 346/28	Sprawa C-345/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy) — J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens przeciwko College van zorgverzekeringen (Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Tytuł III, rozdział 1 — Artykuły 28, 28a i 33 — Rozporządzenie (EWG) nr 574/72 — Artykuł 29 — Swobodny przepływ osób — Artykuły 21 i 45 TFUE — Świadczenia z ubezpieczenia zdrowotnego — Osoby uprawnione do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy — Miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo zobowiązane do wypłaty emerytury lub renty — Udzielanie świadczeń rzeczowych w państwie miejsca zamieszkania na koszt państwa zobowiązanego do wypłaty emerytury lub renty — Brak rejestracji w państwie miejsca zamieszkania — Obowiązek uiszczania składek w państwie zobowiązanym do wypłaty emerytury lub renty — Zmiana przepisów krajowych państwa zobowiązanego do wypłaty emerytury lub renty — Ciągłość ubezpieczenia zdrowotnego — Różnica traktowania między rezydentami i nierezydentami)	17
2010/C 346/29	Sprawa C-367/09: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau przeciwko SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV (Odesłanie prejudycjalne — Działania przynoszące szkodę interesom finansowym Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 1, art. 3 ust. 1 akapit trzeci, art. 5 i 7 — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 i art. 18 ust. 2 lit. c) — Pojęcie podmiotu gospodarczego — Osoby uczestniczące w nieprawidłowości — Osoby, na których ciąży obowiązek poniesienia odpowiedzialności za nieprawidłowości lub obowiązek zapobiegania im — Sankcja administracyjna — Bezpośrednia skuteczność — Termin przedawnienia dla dochodzenia zapłaty — Przerwanie).....	18
2010/C 346/30	Sprawa C-385/09: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Mokestiniių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Republika Litewska) — Nidera Handelscompagnie BV przeciwko Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT — Przepisy krajowe wykluczające prawo do odliczenia w przypadku towarów odsprzedanych przed identyfikacją podatnika dla celów podatku VAT)	19
2010/C 346/31	Sprawa C-423/09: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko X BV (Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Warzywa (główki czosnku) poddane suszeniu, z których nie została całkowicie usunięta zawarta w nich woda)	19

2010/C 346/32	Sprawa C-428/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Union syndicale Solidaires Isère przeciwko Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports (Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Artykuły 1, 3 i 17 — Zakres stosowania — Okazjonalna i sezonowa praca osób zatrudnionych na podstawie „umowy uczestnictwa w działalności wychowawczej” — Ograniczenie czasu pracy takich pracowników w placówkach wakacyjnych i rekreacyjnych do 80 dni rocznie — Regulacja krajowa nieprzewidująca dla tych pracowników minimalnego dobowego okresu odpoczynku — Odstępstwa przewidziane w art. 17 — Przesłanki — Gwarancja równoważnego okresu wyrównawczego odpoczynku lub, w wyjątkowych przypadkach, właściwej ochrony) 20	20
2010/C 346/33	Sprawa C-500/09: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Usługi pocztowe — Dyrektywa 97/67/WE — Ograniczenia krajowe — Przedsiębiorstwo prowadzące działalność w zakresie przesyłek ekspresowych — Krajowy system licencjonowania) 20	20
2010/C 346/34	Sprawa C-41/10: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ubezpieczenie bezpośrednie inne niż ubezpieczenie na życie — Dyrektywy 73/239/EWG i 92/49/EWG — Towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych działające na rynku dodatkowych ubezpieczeń zdrowotnych — Nieprawidłowa lub niepełna transpozycja) 21	21
2010/C 346/35	Sprawa C-117/09 P: Postanowienie Trybunału z dnia 24 czerwca 2010 r. — Kronoply GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Pomoc państwa — Wniosek o pomoc mający na celu zmianę pomocy przyznanej uprzednio przedsiębiorstwu będącemu beneficjentem i zgłoszonej Komisji po zrealizowaniu w całości projektu inwestycyjnego — Kryteria efektu zachęty i konieczności) 21	21
2010/C 346/36	Sprawa C-386/09: Postanowienie Trybunału z dnia 15 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles — Belgia) — Jhonny Briot przeciwko Randstad Interim, Sodexho SA, Radzie Unii Europejskiej (Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu postępowania — Dyrektywa 2001/23/WE — Przejęcie przedsiębiorstw — Ochrona praw pracowniczych — Nieprzedłużenie umowy o pracę na czas określony z pracownikiem tymczasowym) 22	22
2010/C 346/37	Sprawa C-28/10 P: Postanowienie Trybunału z dnia 2 września 2010 r. — Mehmet Salih Bayramoglu przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej (Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Nieprawidłowe żądania — Oczywista niedopuszczalność) 22	22
2010/C 346/38	Sprawa C-292/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Regensburg (Niemcy) w dniu 11 czerwca 2010 r. — G przeciwko Corneliusowi de Visser 23	23
2010/C 346/39	Sprawa C-328/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — Enipower SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas 24	24
2010/C 346/40	Sprawa C-329/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — ENI SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas i Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico ... 25	25

2010/C 346/41	Sprawa C-330/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — Edison Trading SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas 25	25
2010/C 346/42	Sprawa C-331/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — E.On Produzione SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas 25	25
2010/C 346/43	Sprawa C-332/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — Edipower SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas 26	26
2010/C 346/44	Sprawa C-333/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — E.On Energy Trading SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas 26	26
2010/C 346/45	Sprawa C-406/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Anglia i Walia) w dniu 11 sierpnia 2010 r. — SAS Institute Inc. przeciwko World Programming Ltd 26	26
2010/C 346/46	Sprawa C-426/10 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 18 czerwca 2010 r. w sprawie T-51/10 Bell & Ross przeciwko OHIM, wniesione w dniu 26 sierpnia 2010 r. przez Bell & Ross..... 28	28
2010/C 346/47	Sprawa C-442/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 września 2010 r. — Churchill Insurance Company Limited i Tracy Evans przeciwko Benjaminowi Wilkinsonowi działającemu w sprawie poprzez ojca i pełnomocnika Stevena Wilkinsona i Equity Claims Limited 29	29
2010/C 346/48	Sprawa C-458/10: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga 29	29
2010/C 346/49	Sprawa C-464/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons (Belgia) w dniu 24 września 2010 r. — État belge przeciwko Pierre'owi Henflingowi, Raphaël'owi Davinowi, Koenraadowi Tanghe (działającym w charakterze syndyków masy upadłościowej Tiercé Franco-Belge SA) 30	30
2010/C 346/50	Sprawa C-465/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 27 września 2010 r. — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales przeciwko Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre 30	30
2010/C 346/51	Sprawa C-468/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 28 września 2010 r. — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) przeciwko Administración del Estado 31	31
2010/C 346/52	Sprawa C-469/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 28 września 2010 r. — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECMD) przeciwko Administración del Estado 32	32

2010/C 346/53	Sprawa C-472/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pest Megyei Bíróság w dniu 29 września 2010 r. — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság przeciwko Invitel Távközlési Zrt.	32
2010/C 346/54	Sprawa C-484/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 października 2010 r. — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC) przeciwko Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)	32
2010/C 346/55	Sprawa C-487/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Rennes w dniu 11 października 2010 r. — L'Océane Immobilière SAS przeciwko Direction de contrôle fiscal Ouest	33
2010/C 346/56	Sprawa C-488/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante (Hiszpania) w dniu 11 października 2010 r. — Celaya Emparanza y Galdos Internacional S.A. przeciwko Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.	33
2010/C 346/57	Sprawa C-491/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Celle (Niemcy) w dniu 15 października 2010 r. — Joseba Andoni Aguirre Zarraga przeciwko Simone Pelz	34
2010/C 346/58	Sprawa C-496/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Włochy) w dniu 15 października 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Aldo Patriciello	34
2010/C 346/59	Sprawa C-500/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Włochy) w dniu 19 października 2010 r. — Ufficio IVA di Piacenza przeciwko Belvedere Costruzioni Srl	34
2010/C 346/60	Sprawa C-501/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Włochy) w dniu 19 października 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Raffaele Russo	34
2010/C 346/61	Sprawa C-502/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 20 października 2010 r. — Staatssecretaris van Justitie przeciwko M. Singhovi	35
2010/C 346/62	Sprawa C-503/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 20 października 2010 r. — Evroetil AD przeciwko Direktor na Agentsia „Mitnitsi”	35
2010/C 346/63	Sprawa C-510/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 25 października 2010 r. — DR i TV2 Danmark A/S przeciwko NCB	36
2010/C 346/64	Sprawa C-235/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Ried im Innkreis — Austria) — Postępowanie karne przeciwko Rolandowi Langerowi	37

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 346/65	Sprawa C-95/09: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii	37
2010/C 346/66	Sprawa C-182/09: Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 3 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division — Zjednoczone Królestwo) — Seaport (NI) Ltd przeciwko Department of the Environment for Northern Ireland	37
2010/C 346/67	Sprawa C-355/09: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii	38
2010/C 346/68	Sprawa C-394/09: Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 22 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	38
2010/C 346/69	Sprawa C-510/09: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 9 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej	38
2010/C 346/70	Sprawa C-531/09: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej	38
2010/C 346/71	Sprawa C-541/09: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 września 2010 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przez Giudice di pace di Varese — Włochy) — Siddiquee Mohammed Mohiuddin przeciwko Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	38
2010/C 346/72	Sprawa C-192/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii	38
2010/C 346/73	Sprawa C-223/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii	38
2010/C 346/74	Sprawa C-264/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunia) — Postępowanie karne przeciwko Gheorghe'owi Kita	38
Sąd		
2010/C 346/75	Sprawa T-24/05: Wyrok Sądu z dnia 27 października 2010 r. — Alliance One International i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Hiszpański rynek zakupu i pierwszego przetworzenia surowca tytoniowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Obowiązek uzasadnienia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Równość traktowania)	39

2010/C 346/76	Sprawa T-227/07: Wyrok Sądu z dnia 28 października 2010 r. — Hiszpania przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Pomoc produkcyjna przeznaczona dla przetwórców pomidorów — Wyrwykowe kontrole przeprowadzone w stosownych okresach — Proporcjonalność)	39
2010/C 346/77	Sprawa T-236/07: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2010 r. — Niemcy przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Rozliczanie rachunków — Rok budżetowy 2006 — Data zastosowania art. 32 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 — Moc wiążąca jednostronnej deklaracji Komisji załączonej do protokołu ze spotkania Coreper)	39
2010/C 346/78	Sprawa T-23/09: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2010 r. — CNOP i CCG przeciwko Komisji (Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Decyzja nakazująca przeprowadzenie kontroli — Artykuł 20 ust. 4 rozporządzenia Rady WE nr 1/2003 — Brak osobowości prawnej adresata — Obowiązek uzasadnienia — Pojęcie przedsiębiorstwa i związku przedsiębiorstw)	40
2010/C 346/79	Sprawa T-65/09 P: Wyrok Sądu z dnia 27 października 2010 r. — Reali przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Personel kontraktowy — Zatrudnienie — Zaszeregowanie do grupy — Doświadczenie zawodowe — Dyplom — Równoważność)	40
2010/C 346/80	Sprawa T-131/09: Wyrok Sądu z dnia 28 października 2010 r. — Farmeco przeciwko OHIM — Allergan (BOTUMAX) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BOTUMAX — Wcześniejsze wspólnotowe, słowny i graficzny, znaki towarowe BOTOX — Względne podstawy odmowy rejestracji — Naruszenie renomy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009))	40
2010/C 346/81	Sprawa T-365/09: Wyrok Sądu z dnia 27 października 2010 r. — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki przeciwko OHIM — Free (FREE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FREE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy FREE i wcześniej graficzny krajowy znak towarowy free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	41
2010/C 346/82	Sprawa T-32/09 P: Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Odwołanie oczywiście bezzasadne — Odwołanie wzajemne ograniczone do kwestii kosztów)	41
2010/C 346/83	Sprawa T-515/09 P: Postanowienie Sądu z dnia 18 października 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Odmowa przetłumaczenia decyzji przez instytucję — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)	41
2010/C 346/84	Sprawa T-516/09 P: Postanowienie Sądu z dnia 18 października 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Oddalenie wniosku o wszczęcie dochodzenia — Odmowa przetłumaczenia decyzji przez instytucję — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)	42

2010/C 346/85	Sprawa T-18/10 R II: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 października 2010 r. — Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie (Środki tymczasowe — Rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 — Handel produktami z fok — Zakaz przywozu i sprzedaży — Wyjątek na rzecz społeczności Eskimosów — Kolejny wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Nowe okoliczności faktyczne — Brak okoliczności niecierpiących zwłoki)	42
2010/C 346/86	Sprawa T-353/10 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 października 2010 r. — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc finansowa — Nota debetowa zmierzająca do odzyskania pomocy finansowej — Wniosek o zawieszenie wykonania — Nieuwzględnienie wymogów formalnych — Niedopuszczalność)	43
2010/C 346/87	Sprawa T-435/10: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2010 r. — IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS przeciwko Komisji	43
2010/C 346/88	Sprawa T-446/10: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2010 r. — Dow AgroSciences i Dintec Agroquímica — Productos Químicos przeciwko Komisji	43
2010/C 346/89	Sprawa T-447/10: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości	44
2010/C 346/90	Sprawa T-449/10: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2010 r. — ClientEarth i in. przeciwko Komisji	45
2010/C 346/91	Sprawa T-456/10: Skarga wniesiona w dniu 1 października 2010 r. — Timab Industries i CFPR przeciwko Komisji	46
2010/C 346/92	Sprawa T-457/10: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji	47
2010/C 346/93	Sprawa T-474/10: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji	48
2010/C 346/94	Sprawa T-477/10: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2010 r. — SE — Blusen Stenau przeciwko OHIM — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)	48
2010/C 346/95	Sprawa T-478/10: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. — Département du Gers przeciwko Komisji	49
2010/C 346/96	Sprawa T-479/10: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. — Département du Gers przeciwko Komisji	50
2010/C 346/97	Sprawa T-480/10: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. — Département du Gers przeciwko Komisji	50
2010/C 346/98	Sprawa T-481/10: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. — Département du Gers przeciwko Komisji	50
2010/C 346/99	Sprawa T-482/10: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. — Département du Gers przeciwko Komisji	50

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 346/100	Sprawa T-485/10: Skarga wniesiona w dniu 13 października 2010 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — J.C. Ribeiro SGPS (MISS B)	51
2010/C 346/101	Sprawa T-498/10: Skarga wniesiona w dniu 18 października 2010 r. — Mayer Naman przeciwko OHIM — Daniel e Mayer (David Mayer)	51
2010/C 346/102	Sprawa T-499/10: Skarga wniesiona w dniu 8 października 2010 r. — MOL przeciwko Komisji	52
2010/C 346/103	Sprawa T-500/10: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2010 r. — Dorma przeciwko OHIM — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)	52
2010/C 346/104	Sprawa T-501/10: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2010 r. — TI Media Broadcasting i TI Media przeciwko Komisji	53
2010/C 346/105	Sprawa T-502/10: Skarga wniesiona w dniu 18 października 2010 r. — Département du Gers przeciwko Komisji	54
2010/C 346/106	Sprawa T-503/10: Skarga wniesiona w dniu 21 października 2010 r. — IDT Biologika przeciwko Komisji	54
2010/C 346/107	Sprawa T-504/10: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2010 r. — Prima TV przeciwko Komisji	55
2010/C 346/108	Sprawa T-505/10: Skarga wniesiona w dniu 18 października 2010 r. — Höganäs przeciwko OHIM — Haynes (ASTALOY)	55
2010/C 346/109	Sprawa T-506/10: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2010 r. — RTI i Elettronica Industriale przeciwko Komisji	56
2010/C 346/110	Sprawa T-508/10: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2010 r. — Seba Diş Ticaret ve Nakliyat przeciwko OHIM — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 193220 FILTER)	56
2010/C 346/111	Sprawa T-509/10: Skarga wniesiona w dniu 20 października 2010 r. — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft przeciwko Radzie	57
2010/C 346/112	Sprawa T-512/10: Skarga wniesiona w dniu 26 października 2010 r. — Nike International przeciwko OHIM (DYNAMIC SUPPORT)	58
2010/C 346/113	Sprawa T-443/09: Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2010 r. — Agriconsulting Europe przeciwko Komisji	58
2010/C 346/114	Sprawa T-16/10: Postanowienie Sądu z dnia 18 października 2010 r. — Alisei przeciwko Komisji	58
2010/C 346/115	Sprawa T-151/10: Postanowienie Sądu z dnia 22 października 2010 r. — Bank Nederlandse Gemeenten przeciwko Komisji	58

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2010/C 346/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Dz.U. C 260 z 25.9.2010.

Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Złożenie ślubowania przez nowego członka Sądu

(2010/C 346/02)

Andrei Popescu, mianowany decyzją przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 18 listopada 2010 r. ⁽¹⁾ sędzią Sądu Unii Europejskiej na okres od dnia 26 listopada 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r., złożył w dniu 26 listopada 2010 r. 2010 r. ślubowanie przed Trybunałem.

Przydział sędziego A. Popescu do izb

(2010/C 346/03)

W związku z objęciem obowiązków sędziego przez A. Popescu, na zgromadzeniu plenarnym w dniu 29 listopada 2010 r. Sąd postanowił wprowadzić następujące zmiany do decyzji zgromadzenia plenarnego z dnia 20 września 2010 r. o przydziale sędziów do izb, zmienionej decyzją z dnia 26 października 2010 r.

Na okres od dnia 29 listopada 2010 r. do dnia podjęcia obowiązków przez członka z Bułgarii ustala się następujący przydział sędziów do izb:

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

N. J. Forwood, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek, J. Schwarcz i A. Popescu, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

N. J. Forwood, prezes izby

- a) F. Dehousse i A. Popescu, sędziowie;
- b) F. Dehousse i J. Schwarcz, sędziowie;
- c) J. Schwarcz i A. Popescu, sędziowie.

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Ditttrich, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek, J. Schwarcz i A. Popescu, sędziowie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2010, s. 76

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-535/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 79/409/EWG i 92/43/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Nieprawidłowe wyznaczenie i niewystarczająca ochrona prawna obszarów specjalnej ochrony)

(2010/C 346/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Sauer i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: E. Riedl, E. Pürgy i K. Drechsel, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i J. Möller, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, s. 1) i art. 6 ust. 2 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7) — Brak wyznaczenia jako obszaru specjalnej ochrony terenu odpowiedniego dla ochrony ptactwa (Hanság) i nieprawidłowe wyznaczenie innego terenu („Niedere Tauern”) — Brak zagwarantowania ochrony prawnej odpowiadającej wymogom prawa wspólnotowego wyznaczonym już obszarom specjalnej ochrony

Sentencja

1) Republika Austrii:

— nie dokonując prawidłowo na podstawie kryteriów ornitologicznych klasyfikacji jako OSO terenu Hanság w kraju związkowym

Burgenland i wytyczenia granic obszaru specjalnej ochrony Niedere Tauern w kraju związkowym Styria zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz

— nie przyznając OSO Maltsch, Wiesengebiete im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal i Untere Traun w kraju związkowym Górna Austria, jak również OSO Verwall w kraju związkowym Vorarlberg ochrony prawnej zgodnej z wymogami art. 4 dyrektywy 79/409 i art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory w związku z jej art. 7,

uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tych przepisów.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Europejska, Republika Austrii i Republika Federalna Niemiec pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage — Niderlandy) — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV przeciwko Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

(Sprawa C-185/08) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 89/106/EWG — Wyroby budowlane — Dyrektywa 89/686/EWG — Środki ochrony indywidualnej — Decyzja 93/465/EWG — Oznakowanie CE — Urządzenia kotwiczące chroniące przed upadkiem z wysokości przy pracach na dachach — Norma EN 795)

(2010/C 346/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Latchways plc, Eurosafe Solutions BV

Strona pozwana: Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank 's-Gravenhage — Wykładnia dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz.U. L 40, s. 12), dyrektywy Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej [środków ochrony indywidualnej] (Dz.U. L 399, s. 18) i decyzji Rady z dnia 22 lipca 1993 r. dotyczącej modułów stosowanych w różnych fazach procedur oceny zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE, które mają być stosowane w dyrektywach harmonizacji technicznej (Dz.U. L 220, s. 23) — Urządzenia kotwiczące chroniące przed upadkiem z wysokości, które powinny być umocowane na stałe w obiekcie budowlanym — Norma europejska EN 795

Sentencja

- 1) Przepisy normy europejskiej 795 dotyczące urządzeń kotwiczących klasy A1 nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej [środków ochrony indywidualnej], zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r., nie mieszczą się zatem w ramach prawa Unii i w konsekwencji Trybunał nie jest właściwy, by dokonać ich wykładni.
- 2) Urządzenia kotwiczące takie jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które nie są przeznaczone do trzymania lub noszenia przez ich użytkownika, nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy 89/686, zmienionej rozporządzeniem nr 1882/2003, ani jako takie, ani ze względu na okoliczność, że są przeznaczone do połączenia ze środkiem ochrony indywidualnej.
- 3) Urządzenia kotwiczące takie jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które stanowią część obiektu budowlanego, do którego są przymocowane w celu zagwarantowania bezpieczeństwa wykorzystywania dachu tego obiektu, są objęte zakresem stosowania dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

- 4) Decyzja Rady 93/465/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. dotycząca modułów stosowanych w różnych fazach procedur oceny zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE, które mają być stosowane w dyrektywach harmonizacji technicznej, wyklucza fakultatywne umieszczenie oznakowania CE na produkcie nieobjętym zakresem stosowania dyrektywy, na mocy której jest ono umieszczone, chociażby produkt ten spełniał wymogi techniczne przez nią określone.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. — Deutsche Telekom AG przeciwko Komisji

(Sprawa C-280/08 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Artykuł 82 WE — Rynki usług telekomunikacyjnych — Dostęp do stacjonarnej sieci operatora historycznego — Hurtowe ceny usług pośrednich dostępu do pętli lokalnej świadczonych na rzecz konkurentów — Detaliczne ceny usług dostępu świadczonych na rzecz abonentów — Praktyki cenowe stosowane przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą — Zaniżanie marży konkurentów — Opłaty zatwierdzone przez krajowy organ regulacyjny — Zakres swobody przedsiębiorstwa zajmującego pozycję dominującą — Możliwość przypisania naruszenia — Pojęcie nadużycia — Kryterium równie skutecznego konkurenta — Obliczenie zaniżania marży — Skutki nadużycia — Kwota grzywny)

(2010/C 346/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deutsche Telekom AG (przedstawiciele: U. Quack, S. Ohlhoff i M. Hutschneider, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mojzesowicz, W. Mölls i O. Weber, pełnomocnicy), Vodafone D2 GmbH, dawniej Vodafone AG & Co. KG, dawniej Arcor AG & Co. KG (przedstawiciel: M. Klusmann, pełnomocnik), Versatel NRW GmbH, dawniej Tropols NRW GmbH, dawniej CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord GmbH, dawniej Versatel Nord-Deutschland GmbH, dawniej KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd GmbH, dawniej Versatel Süd-Deutschland GmbH, dawniej tesion Telekommunikation GmbH, Verstel West GmbH, dawniej Versatel West-Deutschland GmbH, dawniej Versatel Deutschland GmbH & Co. KG (przedstawiciel: N. Nolte, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w powiększonym składzie) z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie T-271/03 Deutsche Telekom przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/707/WE z dnia 21 maja 2003 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 WE (Sprawy COMP/C 1/37.451, 37.578, 37.579-Deutsche Telekom AG) (Dz.U. L 263, s. 9), a tytułem żądania subsydiarnego, o obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie — Nadużycie pozycji dominującej — Ceny dostępu do stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej w Niemczech — Stanowiące nadużycie praktyki cenowe przedsiębiorstwa dominującego polegające na stosowaniu wobec swoich konkurentów wyższych cen za usługi pośrednie dostępu do uwolnionej pętli lokalnej niż ceny detaliczne stosowane wobec własnych abonentów

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Deutsche Telekom AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Litewskiej

(Sprawa C-350/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Akt przystąpienia z 2003 r. — Obowiązki państw przystępujących — Acquis communautaire — Dyrektywy 2001/83/WE i 2003/63/WE — Rozporządzenie (EWG) nr 2309/93 i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Podobne biologiczne produkty lecznicze pochodzenia biotechnologicznego — Krajowe pozwolenie na dopuszczenie do obrotu wydane przed przystąpieniem)

(2010/C 346/07)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblyté i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Litewska (przedstawiciele D. Kriaučiūnas i R. Mackevičienė, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 ust. 1 oraz pkt 4 części II załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) w brzmieniu ustalonym na mocy dyrektywy 2003/63/WE, jak również art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2309/93 z dnia 22 lipca 1993 r. ustanawiającego

wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych (Dz.U. L 214, s. 1) oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s. 1) — Utrzymanie w mocy krajowego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu podobnego biologicznego produktu leczniczego o nazwie Grasalva

Sentencja

1) Utrzymując w mocy krajowe pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego o nazwie Grasalva, Republika Litewska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą Komisji 2003/63/WE z dnia 25 czerwca 2003 r., jak również art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2309/93 z dnia 22 lipca 1993 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków.

2) Republika Litewska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona — Hiszpania) — PADAWAN SL przeciwko Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Sprawa C-467/08) (¹)

(Zbliżanie ustawodawstw — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 2001/29/WE — Prawo do zwielokrotniania utworu — Wyjątki i ograniczenia — Wyjątek kopii na użytek prywatny — Pojęcie godziwej rekompensaty — Jednolita wykładnia — Wdrożenie przez państwa członkowskie — Kryteria — Granice — Oplata licencyjna za kopię na użytek prywatny nakładana na sprzęt, urządzenia i nośniki mające związek ze zwielokrotnianiem cyfrowym)

(2010/C 346/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: PADAWAN SL

Strona pozwana: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

przy udziale: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Barcelona — Wykładnia art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10) — Prawo do zwielokrotnienia utworu — Wyjątki i ograniczenia — Godziwa rekompensata — System opłaty licencyjnej od sprzętu, urządzeń i nośników mających związek ze zwielokrotnieniem cyfrowym

Sentencja

- 1) Pojęcie godziwej rekompensaty w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym stanowi autonomiczne pojęcie prawa Unii, które należy interpretować w sposób jednolity we wszystkich krajach członkowskich, gdzie wprowadzono wyjątek kopii na użytek prywatny, niezależnie od przyznanego tym państwom uprawnienia do ustalania w granicach określonych przez prawo Unii, a w szczególności przez tę dyrektywę, formy, szczegółowych warunków finansowania i pobierania oraz wysokości tej godziwej rekompensaty.
- 2) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że „właściwa równowaga”, którą należy ustanowić pomiędzy zainteresowanymi podmiotami, wymaga, by godziwa rekompensata koniecznie była obliczana na podstawie kryterium szkody wyrządzonej twórcom chronionych utworów w następstwie wprowadzenia wyjątku kopii na użytek prywatny. Zgodnie z wymogami tej „właściwej równowagi” jest ustalenie, że podmioty, które dysponują sprzętem, urządzeniami i nośnikami zwielokrotniania cyfrowego i które z tego tytułu prawnie lub faktycznie udostępniają ten sprzęt użytkownikom prywatnym lub świadczą tym użytkownikom usługi zwielokrotniania, są zobowiązane do finansowania godziwej rekompensaty, jako że podmioty te mają możliwość przeniesienia rzeczywistego ciężaru tego finansowania na użytkowników prywatnych.
- 3) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że konieczny jest związek między stosowaniem opłaty licencyjnej przeznaczonej na finansowanie godziwej rekompensaty w odniesieniu do sprzętu, urządzeń oraz nośników zwielokrotniania cyfrowego a domniemanym przeznaczeniem tego sprzętu itd. do celów zwielokrotniania na użytek prywatny. W rezultacie stosowanie w sposób nieróżnicujący opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny, w szczególności w odniesieniu do wspomnianego

sprzętu, urządzeń oraz nośników zwielokrotniania cyfrowego nieudostępnionych użytkownikom prywatnym i w sposób oczywisty zastrzeżonych do innego użytku niż sporządzanie kopii do użytku prywatnego, nie jest zgodne z dyrektywą 2001/29.

(¹) Dz.U. C 19 z 24.1.2009, str. 12.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 października 2010 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-482/08) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja 2008/633/WSiSW — Dostęp wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania — Rozwinięcie przepisów dorobku Schengen — Wyłączenie Zjednoczonego Królestwa z procedury przyjęcia decyzji — Ważność)

(2010/C 346/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Jackson i I. Rao, pełnomocnicy, oraz T. Ward, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Schutte i R. Szostak, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. M. Rodríguez Cárcamo, pełnomocnik), Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Wilderspin i B. D. Simon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Art. 35 ust. 6 UE — Stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WE) nr 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz.U. L 218, s. 129) — Wyłączenie Zjednoczonego Królestwa z postępowania w sprawie przyjęcia wspomnianej decyzji — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii i Komisja Europejska ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Ingeniørforeningen i Danmark, działający w imieniu Olego Andersena przeciwko Region Syddanmark

(Sprawa C-499/08) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Niewypłacanie odpraw z tytułu rozwiązania stosunku pracy pracownikom uprawnionym do pobierania świadczeń emerytalnych)

(2010/C 346/10)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ingeniørforeningen i Danmark, działający w imieniu Olego Andersena.

Strona pozwana: Region Syddanmark.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia art. 2 i 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Prawo krajowe przewidujące wypłatę odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy pracownikom, z którymi rozwiązano stosunki pracy, a którzy byli zatrudnieni nieprzerwanie przez określoną liczbę lat w tym samym przedsiębiorstwie, z wyjątkiem pracowników którzy osiągnęli wiek uprawniający do emerytury finansowanej przez pracodawcę — Dyskryminacja bezpośrednia lub pośrednia ze względu na wiek

Sentencja

Wykładni art. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, na którego

podstawie pracownicy uprawnieni do emerytury wypłacanej przez pracodawcę z systemu emerytalnego, do którego przystąpili przed ukończeniem 50. roku życia, nie mogą, wyłącznie z uwagi na swój wiek, korzystać z odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy mającej na celu promowanie reintegracji zawodowej pracowników o dłuższym niż dwunastoletni stażu pracy w przedsiębiorstwie.

(¹) Dz.U. C 19 z 24.1.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-508/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług transportu morskiego — Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/92 — Artykuły 1 i 4 — Usługi kabotażu w obrębie państwa członkowskiego — Obowiązek udzielania zamówień publicznych w sposób wolny od dyskryminacji — Udzielenie bez przeprowadzenia uprzedniego postępowania przetargowego wyłącznego zamówienia przed dniem przystąpienia państwa członkowskiego do Unii Europejskiej)

(2010/C 346/11)

Język postępowania: maltański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Aquilina i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty (przedstawiciele: S. Camilleri, L. Spiteri i A. Fenech, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) (Dz.U. L 364, s. 7) — Udzielenie bez przeprowadzenia uprzedniego postępowania przetargowego wyłącznego zamówienia w celu zapewnienia obsługi połączenia morskiego między Maltą a Gozo

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Anotato Dikastirio Kyprou — Republika Cypru) — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias przeciwko Anatheoritiki Archi Prosforon

(Sprawa C-570/08) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 89/665/EWG — Artykuł 2 ust. 8 — Organy odwoławcze niemające charakteru sądowego — Uchylenie decyzji instytucji zamawiającej o wyborze oferty — Możliwość odwołania się przez instytucję zamawiającą do organu sądowego)

(2010/C 346/12)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Anotato Dikastirio Kyprou

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Strona pozwana: Anatheoritiki Archi Prosforon

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Anotato Dikastirio Kyprou (Cypr) — Interpretacja art. 2 ust. 8 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33) — Prawo instytucji zamawiającej do złożenia skargi sądowej na decyzje organu odwoławczego w rozumieniu tego przepisu, niemającego charakteru sądowego

Sentencja

Artykuł 2 ust. 8 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r., należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada on na państwa członkowskie obowiązku ustanowienia również dla instytucji zamawiających sądowego środka zaskarżenia decyzji organów odwoławczych niemających charakteru sądowego, rozpatrujących odwołania w sprawach udzielania zamówień publicznych. Jednakże przepis powyższy nie stoi na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie przewidziały w swych porządkach prawnych, jeżeli uznają to za stosowne, tego rodzaju środki zaskarżenia dla instytucji zamawiających.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Gudrun Schwemmer przeciwko Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

(Sprawa C-16/09) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i 574/72 — Świadczenia rodzinne — Reguły zapobiegające kumulacji — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71 — Artykuł 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 574/72 — Dzieci zamieszkujące w państwie członkowskim ze swoją matką, spełniającą przesłanki do pobierania tam świadczeń rodzinnych, których zatrudniony w Szwajcarii ojciec, spełniający a priori przesłanki do otrzymywania tam świadczeń rodzinnych tego samego rodzaju na podstawie prawa szwajcarskiego, nie złożył wniosku o przyznanie świadczeń)

(2010/C 346/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gudrun Schwemmer

Strona pozwana: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 76 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) oraz art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 074, s. 1), w ich brzmieniu zmienionym — Ustalenie państwa zobowiązanego do wypłaty świadczeń rodzinnych — Reguły zapobiegające kumulacji — Dzieci zamieszkujące w państwie członkowskim ze swą matką, spełniającą warunki do otrzymywania tam zasiłków rodzinnych, których zamieszkały w Szwajcarii ojciec spełnia warunki do pobierania zasiłków rodzinnych tego samego rodzaju na podstawie prawa szwajcarskiego, lecz umyślnie wstrzymuje się od złożenia wniosku o przyznanie zasiłków w celu zaszkożenia swej byłej żonie — Kindergeld

Sentencja

Wykładni art. 76 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających

się we Wspólnocie oraz art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia nr 1408/71, w ich brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r., należy dokonywać w ten sposób, że prawo, które nie jest uzależnione od warunków ubezpieczenia, zatrudnienia czy prowadzenia działalności na własny rachunek, do świadczeń należnych na podstawie ustawodawstwa państwa członkowskiego, w którym zamieszkuje rodzic z dziećmi, na rzecz których świadczenia te są przyznawane, nie może być częściowo zawieszona w sytuacji, takiej jak rozpatrywana w postępowaniu przed sądem krajowym, w której były małżonek, będący drugim rodzicem tych dzieci byłby zasadniczo uprawniony do świadczeń rodzinnych na podstawie ustawodawstwa państwa, w którym jest zatrudniony, na podstawie wyłącznie prawa krajowego tego państwa lub na podstawie art. 73 rozporządzenia nr 1408/71, lecz faktycznie nie pobiera tych świadczeń ze względu na to, że nie złożył w tym celu odpowiedniego wniosku.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Hamburg — Niemcy) — Gisela Rosenblatt przeciwko Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

(Sprawa C-45/09) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Dyskryminacja ze względu na wiek — Zakończenie umowy o pracę w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego)

(2010/C 346/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Hamburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gisela Rosenblatt.

Strona pozwana: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht Hamburg — Wykładnia art. 1 i 2 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Postanowienie układu zbiorowego, uznanego za powszechnie obowiązujący, przewidujące rozwiązanie z mocy prawa umowy o pracę w chwili ukończenia przez pracownika 65 roku życia, niezależnie od panującej sytuacji gospodarczej, socjalnej i demograficznej oraz niezależnie od konkretnej sytuacji na rynku pracy

Sentencja

1) Wykładni art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisowi krajowemu, takiemu jak § 10 pkt 5 Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz (ogólnej ustawy o równym traktowaniu), zgodnie z którym dopuszczalne są postanowienia o automatycznym rozwiązywaniu umów o pracę z uwagi na osiągnięcie przez pracownika wieku emerytalnego w zakresie, w jakim po pierwsze, przepis ten jest obiektywnie i racjonalnie uzasadniony zgodnym z prawem celem z zakresu polityki zatrudnienia i rynku pracy a po drugie, środki służące realizacji tego celu są właściwe i konieczne. Wprowadzenie tego zezwolenia w drodze układu nie jest samo w sobie wyłączone spod jakiegokolwiek kontroli sądowej, lecz zgodnie z wymogami art. 6 ust. 1 tej dyrektywy powinno także realizować taki zgodny z prawem cel w sposób właściwy i konieczny.

2) Wykładni art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78 należy dokonywać w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu, takiemu jak przewidziane w § 19 pkt 8 Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung (ramowym układzie zbiorowym dla pracowników sektora usług w zakresie sprzątnia budynków) postanowienie o automatycznym rozwiązywaniu umów o pracę z pracownikami, którzy osiągnęli wiek emerytalny ustalony na 65 lat.

3) Wykładni art. 1 i 2 dyrektywy 2000/78 należy dokonywać w ten sposób, że przepisy te nie sprzeciwiają się, by państwo członkowskie uznało za powszechnie obowiązujący układ zbiorowy, taki jak rozpatrywany w postępowaniu przed sądem krajowym, jeśli nie pozbawia on pracowników objętych jego zakresem stosowania przyznanej im na mocy tych przepisów ochrony przed dyskryminacją ze względu na wiek.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-49/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Późniejsze przystąpienie państw członkowskich — Przepisy przejściowe — Stosowanie w czasie — Stosowanie obniżonej stawki — Odzież i dodatki odzieżowe dla niemowląt oraz obuwiu dziecięce)

(2010/C 346/15)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar, M. Dowgielewicz, M. Jarosz i A. Rutkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 98 w związku z załącznikiem III do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Stosowanie obniżonej stawki podatku VAT do odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego

Sentencja

1) Stosując obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej w wysokości 7 % w stosunku do dostaw, importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie przepisów art. 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z jej załącznikiem III.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Niemcy) — Landkreis Bad Dürkheim przeciwko Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Sprawa C-61/09) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — System płatności jednolitych — Wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego — Pojęcie „kwalifikujący się hektar” — Działalność pozarolnicza — Warunki przyporządkowania gruntu rolnego do gospodarstwa)

(2010/C 346/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Landkreis Bad Dürkheim

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Wykładnia art. 44 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) — Wykładnia pojęć „grunt rolny” i „działalność pozarolnicza” w sytuacji, w której cel ochrony środowiska przeważa nad celem produkcji rolnej — Warunki przyporządkowania gruntu rolnego do gospodarstwa

Sentencja

1) Artykuł 44 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 Rady z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 2013/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że nie stoi na przeszkodzie uznaniu za kwalifikujący się do objęcia pomocą gruntu, który jest wprawdzie używany także do celów rolniczych, ale służy głównie zachowaniu krajobrazu i ochronie przyrody. Ponadto fakt, że rolnik podlega instrukcjom organu administracji odpowiedzialnego za ochronę przyrody, nie pozbawia rolniczego charakteru działalności, która odpowiada definicji zawartej w art. 2 lit. c) wymienionego powyżej rozporządzenia.

2) Artykuł 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1782/2003, w brzmieniu nadanym rozporządzeniem nr 2013/2006, powinien być interpretowany w ten sposób, że:

— do przyporządkowania gruntu rolnego do gospodarstwa rolnika nie jest konieczne, aby dany rolnik dysponował nim na podstawie umowy dzierżawy lub innego typu odpłatnej umowy oddania w używanie o takim samym charakterze;

— nie stoi on na przeszkodzie przyporządkowaniu do gospodarstwa gruntu, który zostaje oddany nieodpłatnie do dyspozycji rolnika, w zamian jedynie za opłacanie przezeń składek należnych spółdzielni zawodowej, w celu użytkowania w określony sposób i przez określony czas zgodnie z celami ochrony przyrody, pod warunkiem że ten rolnik jest w stanie używać takiego gruntu w wystarczająco samodzielny sposób do swojej działalności rolniczej przez co najmniej 10 miesięcy; oraz że

— bez znaczenia dla przyporządkowania gruntu, o którym mowa, do gospodarstwa rolnika jest okoliczność, że rolnik jest zobowiązany do wykonywania pewnych zadań w zamian za wynagrodzenie na rzecz osoby trzeciej, ponieważ ten grunt jest również wykorzystywany przez rolnika do celów prowadzenia działalności rolniczej w jego imieniu i na jego własny rachunek.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 października 2010 r. — Nuova Agricast Srl, Cofra srl przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-67/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — System pomocy na inwestycje w mniej uprzywilejowanych regionach Włoch — Decyzja Komisji uznająca ów system za zgodny ze wspólnym rynkiem — Wnioski o naprawienie szkód poniesionych jakoby w związku z wydaniem tej decyzji — Środki przejściowe między tym systemem a poprzednim systemem — Czasowy zakres stosowania decyzji Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec poprzedniego systemu — Zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania)

(2010/C 346/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszące odwołanie: Nuova Agricast Srl, Cofra srl (przedstawiciel: M.A. Calabrese, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i E. Righini, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 2 grudnia 2008 r. w sprawach T-362/05 i T-363/05 Nuova Agricast i Cofra przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił wnioski o naprawienie szkód poniesionych jakoby przez wnoszące odwołanie wskutek wydania przez Komisję decyzji z dnia 12 lipca 2000 r. uznającej za zgodny ze wspólnym rynkiem system pomocy na inwestycje w mniej uprzywilejowanych regionach Włoch [pomoc państwa N 715/99 — Włochy (SG 2000 D/105754)] oraz wskutek zachowania Komisji w toku postępowania poprzedzającego wydanie tej decyzji.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Nuova Agricast Srl i Cofra Srl zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja.) — Établissements Rimbaud SA przeciwko Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

(Sprawa C-72/09) (¹)

(Podatki bezpośrednie — Swobodny przepływ kapitału — Osoby prawne mające siedzibę w państwie trzecim będącym członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Posiadanie nieruchomości położonych w państwie członkowskim — Podatek od wartości rynkowej tych nieruchomości — Odmowa zwolnienia — Zwalczanie oszustw podatkowych — Ocena w świetle porozumienia EOG)

(2010/C 346/18)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Établissements Rimbaud SA

Strona pozwana: Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia art. 40 porozumienia z dnia 2 maja 1992 r. o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. L 1, s. 3) — Podatek od wartości rynkowej nieruchomości położonych we Francji — Zwolnienie na rzecz osób prawnych mających siedzibę we Francji lub w państwie będącym członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego, pod warunkiem zawarcia przez Francję z tym państwem umowy o pomocy administracyjnej w celu zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania lub od okoliczności, że na podstawie traktatu zawierającego klauzulę o niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, rzeczony osoby prawne nie powinny podlegać większemu obciążeniu podatkowemu niż obciążenie podatkowe, jakiemu podlegają spółki mające siedzibę we Francji — Odmowa zwolnienia spółki mającej siedzibę w Lichtensteinie

Sentencja

Artykuł 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. nie sprzeciwia się przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które zwalniają z podatku od wartości rynkowej nieruchomości położonych na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, spółki mające siedzibę na terytorium tego państwa i uzależniają owo zwolnienie w przypadku spółek, które mają siedzibę na terytorium państwa trzeciego, lecz będącego członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego, od istnienia umowy o pomocy administracyjnej zawartej pomiędzy rzeczonym państwem członkowskim a tym państwem trzecim w celu zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania lub od okoliczności, że na podstawie traktatu zawierającego klauzulę o niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową rzeczono osoby prawne nie powinny podlegać większemu obciążeniu podatkowemu niż obciążenie podatkowe, jakiemu podlegają spółki mające siedzibę na terytorium państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009, str. 12.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Idryma Typou A.E. przeciwko Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

(Sprawa C-81/09) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Prawo spółek — Pierwsza dyrektywa 68/151/EWG — Spółka akcyjna prowadząca działalność w zakresie prasy i telewizji — Spółka i akcjonariusz do których należy ponad 2,5 % akcji — Grzywna administracyjna ciążąca na nich solidarnie)

(2010/C 346/19)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias (naczelny sąd administracyjny)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Idryma Typou A.E.

Strona pozwana: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis (minister prasy i środków przekazu)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias (naczelny sąd administracyjny) — Wykładnia art. 1 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno

wspólników jak i osób trzecich (Dz.U. L 65, s. 8) — Przepisy krajowe wprowadzające odpowiedzialność solidarną spółki akcyjnej działającej w branży prasowo-telewizyjnej oraz jej akcjonariuszy będących właścicielami ponad 2,5 % kapitału zakładowego za grzywny administracyjne nakładane w związku z działalnością takiej spółki

Sentencja

1) Przepisy pierwszej dyrektywy Rady z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 4 ust. 3 ustawy nr 2328/1995 o ustroju prawnym telewizji prywatnej i radiofonii lokalnej, o uregulowaniu zagadnień związanych z rynkiem radiofonii i telewizji oraz o niektórych innych zagadnieniach w brzmieniu ustalonym na mocy ustawy nr 2644/1998 o świadczeniu usług w zakresie radiofonii oraz płatnej telewizji, w części, w której stanowi on, że grzywny przewidziane w jego poprzednich ustępach w przypadku naruszeń obowiązujących przepisów i zasad etycznych regulujących działalność stacji telewizyjnych, mogą być nakładane nie tylko na spółki, którym przysługuje koncesja na utworzenie i prowadzenie stacji telewizyjnych, lecz również, solidarnie, na wszystkich wspólników lub akcjonariuszy, do których należy ponad 2,5 % kapitału zakładowego.

2) Artykuły 49 i 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie takiemu przepisowi krajowemu.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Ingrid Schmelz przeciwko Finanzamt Waldviertel

(Sprawa C-97/09) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 24 ust. 3 i art. 28i — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 283 ust. 1 lit. c) — Ważność — Artykuły 12 WE, 43 WE i 49 WE — Zasada równego traktowania — Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw — Zwolnienie z podatku VAT — Odmowa stosowania zwolnienia do podatników mających siedzibę w innych państwach członkowskich — Pojęcie „rocznego obrotu”)

(2010/C 346/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ingrid Schmelz

Strona pozwana: Finanzamt Waldviertel

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Ważność fragmentu tekstu zawartego w art. 24 ust. 3 i art. 28i szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1), w brzmieniu nadanym jej przez dyrektywę Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG i wprowadzającej środki upraszczające w odniesieniu do podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 384, s. 47) oraz fragmentu tekstu zawartego w art. 283 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw w dziedzinie podatku VAT umożliwiająca zwolnienie z podatku z wyłączeniem dostaw towarów i świadczenia usług przez podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim, w którym podatek VAT podlega zapłacie — Odmowa zwolnienia na podstawie tych przepisów z podatku podatnika mającego siedzibę w innym państwie członkowskim — Zgodność tej procedury z art. 12, 43 i 49 WE oraz ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego — W przypadku nieważności wymienionych fragmentów tekstów wykładnia pojęcia „roczny obrót” występującego, po pierwsze, w art. 24 ww. dyrektywy 77/388/EWG, i pkt 2 lit. c) załącznika XV, część IX Opodatkowanie Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. C 241, s. 335), oraz, po drugie w art. 287 ww. dyrektywy 2006/112/WE

Sentencja

- 1) Analiza pytań nie wykazała niczego, co mogłoby mieć wpływ, w świetle art. 49 WE, na ważność art. 24 ust. 3 i art. 28i szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku zmienionej dyrektywą Rady 2006/18/WE z dnia 14 lutego 2006 r. oraz art. 283 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.
- 2) Wykładni art. 24 i art. 24a dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 2006/18 oraz art. 284–287 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie „roczny obrót”

dotyczy obrotu uzyskanego przez przedsiębiorstwo w danym roku w państwie, w którym ma ono siedzibę.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal — Zjednoczone Królestwo) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs przeciwko Axa UK plc

(Sprawa C-175/09) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienie — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 — Czynności związane z płatnościami i przelewami — Windykacja należności — Plany płatnicze w zakresie należności za zabiegi dentystyczne — Usługi pobierania i przetwarzania płatności na rachunek klientów usługodawcy)

(2010/C 346/21)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (sąd apelacyjny)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona składająca odwołanie: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (brytyjski organ podatkowy)

Druga strona postępowania: Axa UK plc

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (sąd apelacyjny) — Wykładnia art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienia — Zakres — Pojęcie usług skutkujących przelewem środków pieniężnych oraz prowadzących do zmian prawnych i finansowych — Usługi pobierania, przetwarzania i windykacji wierzytelności należnych przedsiębiorcy od jego klientów — Plany płatnicze w zakresie należności za zabiegi dentystyczne

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że usługa

polegająca w istocie na żądaniu od banku, w którym osoba trzecia ma rachunek, dokonywania, w ramach systemu polecenia zapłaty, przelewu na rachunek usługodawcy kwoty pieniężnej należnej od tej osoby trzeciej na rzecz klienta usługodawcy, na przesyłaniu klientowi wyciągu obejmującego otrzymane kwoty, na kontaktowaniu się z osobą trzecią, od której usługodawca nie otrzymał płatności, i wreszcie na wydawaniu bankowi, w którym usługodawca ma rachunek, polecenia przelewu na rachunek bankowy klienta otrzymanych płatności, pomniejszonych o wynagrodzenie usługodawcy, nie jest objęta przewidzianym w tym przepisie zwolnieniem z opodatkowania podatkiem VAT.

(¹) Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Volvo Car Germany GmbH przeciwko Autohof Weidensdorf GmbH

(Sprawa C-203/09) (¹)

(Dyrektywa 86/653/EWG — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Rozwiązanie umowy agencyjnej przez zleceniodawcę — Prawo przedstawiciela do świadczenia wyrównawczego)

(2010/C 346/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof (federalny sąd najwyższy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca rewizję: Volvo Car Germany GmbH

Druga strona postępowania: Autohof Weidensdorf GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof (federalny sąd najwyższy) — Wykładnia art. 18 lit. a) dyrektywy 86/653/EWG Rady z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, s. 17) — Wypowiedzenie umowy agencyjnej przez zleceniodawcę — Prawo przedstawiciela handlowego do świadczenia wyrównawczego — Przepisy krajowe, zgodnie z którymi przedstawiciel handlowy traci prawo do świadczenia wyrównawczego w wypadku naruszenia przez niego umowy uzasadniającego jej natychmiastowe wypowiedzenie przez zleceniodawcę, nawet jeśli naruszenie to ma miejsce w okresie między wypowiedzeniem umowy agencyjnej a jej wygaśnięciem, a zleceniodawca dowiedział się o tym naruszeniu już po wygaśnięciu umowy

Sentencja

Artykuł 18 lit. a) dyrektywy 86/653/EWG Rady z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek sprzeciwia się pozbawieniu przedstawiciela handlowego działającego na własny rachunek świadczenia wyrównawczego z tytułu pozyskania klienteli, gdy zleceniodawca stwierdzi, że po złożeniu przed-

stawicielowi handlowemu oświadczenia o rozwiązaniu umowy za wypowiedzeniem i przed jej wygaśnięciem przedstawiciel dopuścił się uchybienia, które mogło uzasadnić natychmiastowe rozwiązanie tej umowy.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Városi Bíróság — Republika Węgierska) — postępowanie karne przeciwko Emilowi Eredicsowi, Márii Vassné Sápi

(Sprawa C-205/09) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Status ofiar w postępowaniu karnym — Pojęcie „ofiary” — Osoba prawna — Mediacja karna w toku postępowania karnego — Przepisy wykonawcze)

(2010/C 346/23)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Szombathelyi Városi Bíróság

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Emil Eredics, Mária Vassné Sápi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Szombathelyi Városi Bíróság — Wykładnia art. 1 lit. a) i art. 10 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym — Postępowanie karne, w którym ofiara jest osobą prawną i w którym zastosowanie mediacji w sprawach karnych jest wykluczone na mocy prawa krajowego — Pojęcie „ofiary” w decyzji ramowej — Objęcie przepisami dotyczącymi mediacji w sprawach karnych osób innych niż osoby fizyczne? — Przesłanki zastosowania mediacji w sprawach karnych w ramach postępowania karnego

Sentencja

- 1) Artykuły 1 lit. a) oraz art. 10 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że dla celów promowania mediacji w sprawach karnych, o której mowa w tym art. 10 ust. 1, pojęcie „ofiary” nie obejmuje osób prawnych.
- 2) Artykuł 10 decyzji ramowej 2001/220 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on państw członkowskich do umożliwienia podjęcia mediacji w przypadku wszystkich czynów zabronionych, których określone w przepisach krajowych znamię czynu zabronionego odpowiada w istocie znamieniu czynów zabronionych, w odniesieniu do których wyraźnie przewidziano w tych przepisach możliwość podjęcia mediacji.

(¹) Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Torino — Włochy) — Antonio Accardo i in. przeciwko Comune di Torino

(Sprawa C-227/09) ⁽¹⁾

(Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Funkcjonariusze policji miejskiej — Dyrektywa 93/104/WE — Dyrektywa 93/104/WE, zmieniona dyrektywą 2000/34/WE — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuły 5, 17 i 18 — Maksymalny tygodniowy czas pracy — Układy zbiorowe lub porozumienia zawarte przez partnerów społecznych na szczeblu krajowym lub regionalnym — Odstępstwa dotyczące odroczonego tygodniowego odpoczynku i odpoczynku wyrównawczego — Bezpośrednia skuteczność — Zgodna wykładnia)

(2010/C 346/24)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Torino — Włochy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Antonio Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronnicca Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Pozzo, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Strona pozwana: Comune di Torino

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale ordinario di Torino — Interpretacja art. 5, 17 i 18 dyrektywy Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 307, s. 18) — Odstępstwa dotyczące odroczonego tygodniowego odpoczynku i odpoczynku wyrównawczego — Możliwość zastosowania do funkcjonariuszy policji miejskiej

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 3 dyrektywy Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu

pracy, zarówno w wersji pierwotnej, jak i zmienionej dyrektywą 2000/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 2000 r., ma samodzielny zakres w stosunku do art. 17 ust. 2, co oznacza, iż niewymienienie jakiegoś zawodu w powyższym ust. 2 nie stoi na przeszkodzie temu, by zawód ten mógł być objęty zakresem odstępstwa przewidzianego w art. 17 ust. 3 dyrektywy 93/104 w obu wskazanych wersjach.

2) W okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym nie można bezpośrednio powoływać się przeciwko jednostkom, takim jak skarżący w powyższej sprawie, na fakultatywne odstępstwa przewidziane w art. 17 dyrektyw 93/104 i 93/104 zmienionej dyrektywą 2000/34, jak również ewentualnie w art. 17 lub/i 18 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy. Przepisy te nie mogą być ponadto interpretowane jako dające możliwość lub zabraniające stosowania układów zbiorowych takich jak w sprawie przed sądem krajowym, ponieważ stosowanie tego rodzaju układów jest kwestią prawa wewnętrznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — Albron Catering BV przeciwko FNV Bondgenoten i Johnowi Roestowi

(Sprawa C-242/09) ⁽¹⁾

(Polityka społeczna — Przejęcia przedsiębiorstw — Dyrektywa 2001/23/WE — Ochrona praw pracowniczych — Grupa spółek, której pracownicy zatrudnieni są przez „spółkę pracodawcę” i na stałe delegowani do „spółki operacyjnej” — Przejęcie spółki operacyjnej)

(2010/C 346/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam (sąd okręgowy w Amsterdamie)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca apelację: Albron Catering BV

Druga strona postępowania: FNV Bondgenoten i John Roest

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te Amsterdam (sąd okręgowy w Amsterdamie) — Wykładnia art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16) — Spółka zatrudniająca wszystkich pracowników grupy spółek, która w zależności od potrzeb deleguje ich do spółek operacyjnych w ramach tej grupy — Przeniesienie działalności spółki operacyjnej poza obręb grupy — Kwalifikacja

Sentencja

W wypadku przejścia — w rozumieniu dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów — przedsiębiorstwa należącego do grupy przez przedsiębiorstwo spoza tej grupy, za „zbywającego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy można także uznać przedsiębiorstwo należące do grupy, do którego pracownicy byli delegowani na stałe, nie mając jednak zawartej z tym przedsiębiorstwem umowy o pracę, niezależnie od tego, że w ramach tej grupy istnieje przedsiębiorstwo, z którym wzmiankowani pracownicy byli związani taką umową o pracę.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009, str. 21.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Halle — Niemcy) — Günter Fuß przeciwko Stadt Halle

(Sprawa C-243/09) (¹)

(Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Strażacy zatrudnieni w sektorze publicznym — Służba interwencyjna — Artykuł 6 lit. b) i art. 22 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) — Maksymalny tygodniowy czas pracy — Odmowa wykonywania pracy w większym wymiarze — Przymusowe przeniesienie do innej służby — Bezpośrednia skuteczność — Konsekwencje z punktu widzenia sądu krajowego)

(2010/C 346/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Halle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Günter Fuß

Strona pozwana: Stadt Halle

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Halle — Interpretacja art. 22 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Regulacja krajowa przewidująca, z naruszeniem tej dyrektywy, dla urzędników pracujących w służbie interwencyjnej zawodowej straży pożarnej czas pracy przekraczający czterdzieści osiem godzin w okresie siedmiodniowym — Przymusowe przeniesienie urzędnika, który odmówił pracy w powyższym wymiarze na tak samo zaszerogowane stanowisko w administracji — Pojęcie „krzywda”

Sentencja

Artykuł 6 lit. b) dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu regulacji krajowej, takiej jak analizowana w sprawie przed sądem krajowym, która pozwala pracodawcy z sektora publicznego na dokonanie przymusowego przeniesienia na inne stanowisko pracownika zatrudnionego w charakterze strażaka w służbie interwencyjnej z powodu zażądania przez tego ostatniego, by w służbie tej przestrzegany był maksymalny przeciętny tygodniowy czas pracy przewidziany w przywołanym przepisie. Okoliczność, że pracownik w wyniku przeniesienia nie doznaje żadnej konkretnej krzywdy, poza wynikającą z naruszenia powyższego art. 6 lit. b), nie ma w tym zakresie znaczenia.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle — Belgia) — Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko I.B.

(Sprawa C-306/09) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedura wydawania osób między państwami członkowskimi — Artykuł 4 — Powody fakultatywnej odmowy wykonania — Artykuł 4 pkt 6 — Nakaz aresztowania wydany w celu wykonania kary — Artykuł 5 — Gwarancje ze strony wydającego nakaz państwa członkowskiego — Artykuł 5 pkt 1 — Skazanie w trybie zaocznym — Artykuł 5 pkt 3 — Nakaz aresztowania wydany do celów ścigania — Wydanie uzależnione od spełnienia warunku, by poszukiwana osoba została odesłana do wykonującego nakaz państwa członkowskiego — Łączne zastosowanie art. 5 pkt 1 i art. 5 pkt 3 — Zgodność)

(2010/C 346/27)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

I.B.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour Constitutionnelle (Belgia) — Wykładnia art. 4 pkt 6 i art. 5 pkt 3 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz. U. L 190, s. 1), jak również art. 6 ust. 2 traktatu UE — Podstawy fakultatywnego niewykonania europejskiego nakazu aresztowania oraz gwarancje, których udzielić powinno państwo członkowskie wydania tego nakazu — Możliwość uzależnienia przez państwo członkowskie wykonania nakazu wydania osoby zamieszkującej na jego terytorium od spełnienia

warunku, by ta osoba po byciu wysłuchaną w państwie członkowskim wydania nakazu, została odesłana do państwa członkowskiego wykonania nakazu celem odbycia tam kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, które mogą być wobec niej orzeczone w państwie członkowskim wydania nakazu — Szczególna sytuacja osoby skazanej w państwie członkowskim wydania nakazu na podstawie orzeczenia zaocznego, od którego przysługuje jeszcze środek odwoławczy — Ewentualne znaczenie zagrożenia naruszenia praw podstawowych zainteresowanej osoby, a w szczególności poszanowania życia prywatnego i rodzinnego dla orzeczenia, które ma być wydane przez organy sądowe państwa członkowskiego wykonania nakazu

Sentencja

Artykuły 4 pkt 6 i art. 5 pkt 3 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że jeżeli dane państwo członkowskie wykonujące nakaz aresztowania dokonało transpozycji art. 5 pkt 1 i 3 tej decyzji ramowej do wewnętrznego porządku prawnego wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celach wykonania orzeczonej zaocznie kary w rozumieniu wspomnianego art. 5 ust. 1 może zostać uzależnione od spełnienia warunku, że osoba, której dotyczy nakaz, będąca obywatelem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub mająca w tym państwie miejsce zamieszkania, zostanie do niego odesłana w celu ewentualnego odbycia kary orzeczonej wobec niej w wyniku ponownego postępowania przeprowadzonego z jej udziałem w państwie członkowskim wydającym nakaz.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.9.2009, str. 11.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy) — J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens przeciwko College van zorgverzekeringen

(Sprawa C-345/09) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Tytuł III, rozdział 1 — Artykuły 28, 28a i 33 — Rozporządzenie (EWG) nr 574/72 — Artykuł 29 — Swobodny przepływ osób — Artykuły 21 i 45 TFUE — Świadczenia z ubezpieczenia zdrowotnego — Osoby uprawnione do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy — Miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo zobowiązane do wypłaty emerytury lub renty — Udzielanie świadczeń rzeczowych w państwie miejsca zamieszkania na koszt państwa zobowiązanego do wypłaty emerytury lub renty — Brak rejestracji w państwie miejsca zamieszkania — Obowiązek uiszczania składek w państwie zobowiązanym do wypłaty emerytury lub renty — Zmiana przepisów krajowych państwa zobowiązanego do wypłaty emerytury lub renty — Ciągłość ubezpieczenia zdrowotnego — Różnica traktowania między rezydentami i nierezydentami)

(2010/C 346/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens

Strona pozwana: College van zorgverzekeringen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Centrale Raad van Beroep — Wykładnia traktatu WE, art. 28, 28a, 33 i załącznika VI, część R, lit. 1 a) i b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) oraz art. 29 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (Dz.U. L 74, s. 1) — Emeryci i renciści — Obowiązek zarejestrowania się w komisji ds. ubezpieczeń zdrowotnych w Niderlandach — Obowiązek uiszczenia składki

Sentencja

- 1) Artykuły 28, 28a i 33 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w związku z art. 29 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 311/2007 z dnia 19 marca 2007 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak w sprawie przed sądem krajowym, które przewiduje, że osoby uprawnione do emerytury lub renty należnej na podstawie ustawodawstwa tego państwa, zamieszkujące w innym państwie członkowskim, w którym mają na podstawie wymienionych art. 28 i 28a prawo do świadczeń rzeczowych w razie choroby udzielanych przez instytucję właściwą tego państwa członkowskiego, powinny z tytułu tych świadczeń uiszczać składkę w postaci potrącenia z emerytury lub renty, nawet jeżeli nie zarejestrowały się w instytucji właściwej państwa członkowskiego miejsca zamieszkania.
- 2) Artykuł 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak w sprawie przed sądem krajowym, które przewiduje, że osoby uprawnione do emerytury lub renty należnej na podstawie ustawodawstwa tego państwa, zamieszkujące w innym państwie członkowskim, w którym mają na podstawie art. 28 i 28a rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 prawo do świadczeń rzeczowych w razie choroby udzielanych przez instytucję właściwą tego ostatniego państwa członkowskiego, powinny uiszczać składkę z tytułu tych świadczeń w postaci potrącenia z emerytury lub renty, nawet jeżeli nie zarejestrowały się w instytucji właściwej państwa członkowskiego miejsca zamieszkania.

Natomiast należy art. 21 TFUE interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiemu uregulowaniu krajowemu, jeżeli wprowadza ono lub obejmuje — czego ustalenie należy do sądu odsyłającego — nieuzasadnioną różnicę traktowania między rezydentami i nierezydentami w zakresie ciągłości całościowej ochrony od ryzyka choroby, z której korzystali oni na podstawie umów ubezpieczenia zawartych przed wejściem w życie tego uregulowania.

(¹) Dz.U. C 11 z 16.1.2010

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau przeciwko SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Sprawa C-367/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Działania przynoszące szkodę interesom finansowym Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 1, art. 3 ust. 1 akapit trzeci, art. 5 i 7 — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 i art. 18 ust. 2 lit. c) — Pojęcie podmiotu gospodarczego — Osoby uczestniczące w nieprawidłowości — Osoby, na których ciąży obowiązek poniesienia odpowiedzialności za nieprawidłowości lub obowiązek zapobiegania im — Sankcja administracyjna — Bezpośrednia skuteczność — Termin przedawnienia dla dochodzenia zapłaty — Przerwanie)

(2010/C 346/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Strony pozwane: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia art. 1, art. 3 ust. 1 akapit trzeci, art. 5 i art. 7 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) oraz art. 18 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1) — Pojęcie podmiotu gospodarczego — Osoba, która uczestniczyła

w nieprawidłowości i osoba, na której ciąży obowiązek poniesienia odpowiedzialności za nieprawidłowości lub obowiązek zapobiegania im — Termin przedawnienia dla dochodzenia zapłaty — Przerwanie

Sentencja

1) Artykuły 5 i 7 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich nie mają zastosowania w ten sposób, że kary administracyjne mogą być nałożone na podstawie samych tych przepisów, ponieważ w kontekście ochrony interesów finansowych Unii stosowanie sankcji administracyjnej do jednej kategorii osób wymaga, aby przed popełnieniem spornej nieprawidłowości albo prawodawca unijny przyjął przepisy sektorowe określające taką sankcję i warunki jej stosowania do tej kategorii osób, albo w danym przypadku, jeżeli takie przepisy nie zostały jeszcze przyjęte na poziomie Unii, aby prawo państwa członkowskiego, w którym została popełniona owa nieprawidłowość, przewidywało nałożenie kary administracyjnej na wskazaną kategorię osób.

2) W okolicznościach takich jak będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, gdy przepisy sektorowe Unii nie przewidywały jeszcze obowiązku państw członkowskich do określenia skutecznych sankcji, w przypadku gdy spółka wyspecjalizowana w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru zatwierdzona przez państwo członkowskie dostarczyła fałszywe świadectwa, art. 7 rozporządzenia nr 2988/95 nie stoi na przeszkodzie temu, aby państwa członkowskie zastosowały sankcję wobec tej spółki jako osoby, która „uczestniczyła w nieprawidłowości”, czy osoby, na której „cięży obowiązek poniesienia odpowiedzialności” za nią w rozumieniu tego przepisu, jednak pod warunkiem, że stosowanie takiej sankcji opiera się na jasnej i jednoznacznej podstawie prawnej, co powinien zbadać sąd krajowy.

3) W okolicznościach takich jak będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym podanie do wiadomości spółce wyspecjalizowanej w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru, która dostarczyła świadectwo wprowadzenia do obrotu dla konkretnej czynności wywozu, sprawozdania z kontroli stwierdzającego nieprawidłowość w związku z tą czynnością, przedstawienie tej spółce wezwania do przedstawienia dodatkowych dokumentów wykazujących faktyczne dopuszczenie do obrotu lub wysłanie listu poleconego nakładającego karę na rzeczoną spółkę za udział w nieprawidłowości w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 2988/95 stanowią dostatecznie konkretne akty, o których zawiadamia się daną osobę, a które odnoszą się do śledztwa lub postępowania w sprawie nieprawidłowości, które w konsekwencji przerywają bieg przedawnienia w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit trzeci omawianego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Republika Litweska) — Nidera Handelscompagnie BV przeciwko Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-385/09) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT — Przepisy krajowe wykluczające prawo do odliczenia w przypadku towarów odsprzedanych przed identyfikacją podatnika dla celów podatku VAT)

(2010/C 346/30)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nidera Handelscompagnie BV

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Wykładnia art. 167, art. 168 ust. 1 lit. a) oraz art. 178 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej — Przepisy krajowe zastrzegające prawo do odliczenia podatku VAT na rzecz podmiotów posiadających identyfikację dla celów podatku VAT w tym państwie członkowskim — Prawo do odliczenia podatku VAT wyłączone w przypadku towarów usług nabytych przez podatnika przed datą jego identyfikacji dla celów podatku VAT w danym państwie członkowskim, jeśli towary lub usługi zostały uprzednio wykorzystane na potrzeby opodatkowanych czynności podatnika

Sentencja

Wykładni dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się ona temu, by podatnik podatku od wartości dodanej, który spełnia materialnoprawne przesłanki odliczenia tego podatku, zgodnie z przepisami tej dyrektywy, i który uzyskał identyfikację dla celów podatku od wartości dodanej w rozsądnym terminie od wykonania czynności uprawniających go do odliczenia, mógł zostać pozbawiony możliwości wykonywania tego prawa przez ustawodawstwo krajowe, które zakazuje odliczania podatku od wartości dodanej zapłaconego przy nabyciu towarów z tego względu, że podatnik ten nie uzyskał identyfikacji dla celów podatku od wartości dodanej przed ich wykorzystaniem w ramach swej działalności podlegającej opodatkowaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko X BV

(Sprawa C-423/09) ⁽¹⁾

(Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Warzywa (główki czosnku) poddane suszeniu, z których nie została całkowicie usunięta zawarta w nich woda)

(2010/C 346/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: X BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia rozporządzeń Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 281, s. 1) i nr 1810/2004 z dnia 7 września 2004 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 327, s. 1) — Klasyfikacja taryfowa warzyw (główek czosnku) poddanych suszeniu, z których nie została całkowicie lub prawie całkowicie usunięta zawarta w nich woda i które są importowane w stanie schłodzonym

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1810/2004 z dnia 7 września 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że czosnek poddany intensywnemu procesowi suszenia według specyficznych zasad przetwarzania, w wyniku którego woda zawarta w produkcie zostanie całkowicie lub prawie całkowicie usunięta, należy do podpozycji taryfowej 0712 90 90 Nomenklatury scalonej, natomiast czosnek częściowo ususzony, który zachowuje właściwości i cechy czosnku świeżego, powinien zostać zaklasyfikowany do podpozycji taryfowej 0703 20 00 Nomenklatury scalonej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Union syndicale Solidaires Isère przeciwko Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports

(Sprawa C-428/09) ⁽¹⁾

(Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Artykuły 1, 3 i 17 — Zakres stosowania — Okazjonalna i sezonowa praca osób zatrudnionych na podstawie „umowy uczestnictwa w działalności wychowawczej” — Ograniczenie czasu pracy takich pracowników w placówkach wakacyjnych i rekreacyjnych do 80 dni rocznie — Regulacja krajowa nieprzewidująca dla tych pracowników minimalnego dobowego okresu odpoczynku — Odstępstwa przewidziane w art. 17 — Przesłanki — Gwarancja równoważnego okresu wyrównawczego odpoczynku lub, w wyjątkowych przypadkach, właściwej ochrony)

(2010/C 346/32)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Union syndicale Solidaires Isère

Strony pozwane: Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Francja) — Interpretacja art. 17 ust. 1, 2 i 3 lit. b) dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) w związku z art. 1 ust. 1 owej dyrektywy — Okazjonalna i sezonowa działalność osób, które zawarły umowę uczestnictwa w działalności wychowawczej — Zgodność z dyrektywą regulacji krajowej ograniczającej czas pracy takich pracowników w ośrodkach wakacyjnych i rekreacyjnych do 80 dni rocznie, lecz niezapewniającej minimalnych okresów dobowego odpoczynku — Pojęcia „równoważne okresy wyrównawczego odpoczynku” i „właściwa ochrona przyznana zainteresowanym pracownikom”

Sentencja

1) Osoby zatrudnione na podstawie umów, takich jak umowy uczestnictwa w działalności wychowawczej będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, pracujące okazjonalnie i sezonowo w placówkach wakacyjnych i rekreacyjnych w wymiarze nie większym niż 80 dni roboczych rocznie, objęte są zakresem zastosowania dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy.

2) Osoby zatrudnione na podstawie umów, takich jak umowy uczestnictwa w działalności wychowawczej będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, pracujące okazjonalnie lub sezonowo w placówkach wakacyjnych i rekreacyjnych, objęte są zakresem odstępowania, o którym mowa w art. 17 ust. 3 lit. b) i/lub c) dyrektywy 2003/88.

Regulacja krajowa ograniczająca wymiar pracy osób zatrudnionych na podstawie wymienionych umów do 80 dni roboczych rocznie nie spełnia określonych w art. 17 ust. 2 przywołanej dyrektywy warunków stosowania powyższego odstępowania, zgodnie z którymi zainteresowanym pracownikom należy przyznać równoważne okresy wyrównawczego odpoczynku lub, w wyjątkowych przypadkach, w których z powodów obiektywnych nie jest możliwe przyznanie takich okresów odpoczynku — właściwą ochronę

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-500/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Usługi pocztowe — Dyrektywa 97/67/WE — Ograniczenia krajowe — Przedsiębiorstwo prowadzące działalność w zakresie przesyłek ekspresowych — Krajowy system licencjonowania)

(2010/C 346/33)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos i D. Tsagkaraki, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. L 15, s. 14)

Sentencja

1) Kontynuując stosowanie zarządzenia ministerialnego A1/44351/3608 z dnia 12 października 2005 r., Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r., w szczególności na mocy jej art. 9 ust. 1 i 2.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-41/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ubezpieczenie bezpośrednie inne niż ubezpieczenie na życie — Dyrektywy 73/239/EWG i 92/49/EWG — Towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych działające na rynku dodatkowych ubezpieczeń zdrowotnych — Nieprawidłowa lub niepełna transpozycja)

(2010/C 346/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Rozet i N. Yerrell, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: M. Jacobs i L. Van den Broeck, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa i niepełna transpozycja art. 6, 8, 15, 16 i 17 dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228, s. 3), a także art. 20–22 dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228, s. 1)

Sentencja

1) Dokonując nieprawidłowej i niepełnej transpozycji pierwszej dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie, zmienionej dyrektywą 2002/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 marca 2002 r., oraz dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i

88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie), Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą w szczególności na mocy art. 6, 8, 15, 16 i 17 dyrektywy 73/239, zmienionej dyrektywą 2002/13 oraz art. 20–22 dyrektywy 92/49.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Postanowienie Trybunału z dnia 24 czerwca 2010 r. — Kronoply GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-117/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Wniosek o pomoc mający na celu zmianę pomocy przyznanej uprzednio przedsiębiorstwu będącemu beneficjentem i zgłoszonej Komisji po zrealizowaniu w całości projektu inwestycyjnego — Kryteria efektu zachęty i konieczności)

(2010/C 346/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Kronoply GmbH & Co. KG (przedstawiciele: R. Nierer i L. Gordalla, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Gross, V. Kreuzschitz i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie T-162/06 Kronoply przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/262/WE z dnia 21 września 2005 r. uznającej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa, którą Niemcy zamierzają przyznać na rzecz wnoszącej odwołanie (Dz.U. L 94, s. 50) — Projekt pomocy przewidujący zmianę pomocy przyznanej uprzednio przedsiębiorstwu będącemu beneficjentem, notyfikowany Komisji po zrealizowaniu w całości projektu inwestycyjnego z wykorzystaniem uprzednio zatwierdzonej pomocy — Błędna ocena efektu zachęty i konieczności spornej pomocy.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Kronoply GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 15 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles — Belgia) — Jhonny Briot przeciwko Randstad Interim, Sodexho SA, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-386/09) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu postępowania — Dyrektywa 2001/23/WE — Przejęcie przedsiębiorstw — Ochrona praw pracowniczych — Nieprzedłużenie umowy o pracę na czas określony z pracownikiem tymczasowym)

(2010/C 346/36)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jhonny Briot

Strona pozwana: Randstad Interim, Sodexho SA, Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour du travail de Bruxelles — Wykładnia art. 1 (ust. 1), 2 [ust. 1 lit. a) i ust. 2, lit. c)], 3 (ust. 1) i 4 (ust. 1) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16) — Nieprzedłużenie umowy o pracę na czas określony z pracownikiem tymczasowym z powodu przejęcia przedsiębiorstwa — Możliwość zrównania agencji pracy tymczasowej lub, w jej braku, instytucji wspólnotowej korzystającej z usług pracowników tymczasowych z „pracodawcą zbywającym” — Możliwe wyłączenie pracowników tymczasowych z dobrodziejstwa gwarancji, jakie daje dyrektywa — Obowiązek lub możliwość zachowania stosunku pracy przez przejmującego

Sentencja

W okolicznościach takich jak występujące w postępowaniu przed sądem krajowym, gdy zawarta z pracownikiem tymczasowym umowa o pracę na czas określony została rozwiązana z upływem czasu, na który została zawarta, przed przejęciem działalności, do której wykonywania dany pracownik był przydzielony, nieprzedłużenie tej umowy z powodu przejęcia nie narusza zakazu przewidzianego w art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów. W rezultacie nie można uznać,

że wspomniany pracownik tymczasowy w dniu przejęcia nadal pozostawał w dyspozycji przedsiębiorstwa korzystającego z usług agencji pracy tymczasowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 2 września 2010 r. — Mehmet Salih Bayramoglu przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-28/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Nieprawidłowe żądania — Oczywista niedopuszczalność)

(2010/C 346/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mehmet Salih Bayramoglu (przedstawiciel: A. Riza, QC)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: C. Karamarcos i N. Görnitz, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Balta i E. Finnegan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 24 września 2009 r. w sprawie T-110/09 Bayramoglu przeciwko Parlamentowi i Radzie, w którym Sąd odrzucił z powodu oczywistej niedopuszczalności skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2004/511/WE z dnia 10 czerwca 2004 r. w sprawie reprezentacji narodu cypryjskiego w Parlamencie Europejskim w przypadku osiągnięcia porozumienia odnośnie do problemu cypryjskiego — Skarga wniesiona po terminie

Sentencja

1) Odwołanie zostaje odrzucone.

2) Mehmet Salih Bayramoglu zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Regensburg (Niemcy) w dniu 11 czerwca 2010 r. — G przeciwko Corneliusowi de Visser

(Sprawa C-292/10)

(2010/C 346/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Regensburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: G

Strona pozwana: Cornelius de Visser

Pytania prejudycjalne

- a) Czy art. 6 ust. 1 pkt 1 pierwsza połowa zdania Traktatu o Unii Europejskiej w brzmieniu zmienionym traktatem z Lizbony (zwanego dalej „TUE”) w związku z art. 47 akapit drugi zdanie pierwsze Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „KUE”) ⁽¹⁾ albo inne europejskie przepisy sprzeciwiają się krajowej regulacji dotyczącej doręczenia w drodze tzw. publicznego zawiadomienia [zgodnie z §§ 185-188 niemieckiego Zivilprozessordnung (kodeksu postępowania cywilnego) następującego poprzez wywieszenie zawiadomienia o doręczeniu na tablicy informacyjnej sądu, który zarządził doręczenie, przez okres jednego miesiąca], jeśli pozwany w (rozpoczynającym się) procesie cywilnym podaje wprawdzie na swojej stronie internetowej adres na terytorium Unii Europejskiej (zwanym dalej „terytorium Unii”), jednak doręczenie nie jest możliwe ze względu na nieobecność pozwanego pod tym adresem, nie można przy tym również ustalić miejsca czasowego pobytu pozwanego?
- b) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie a):

Czy zatem sąd krajowy powinien nie zastosować przepisów krajowych dopuszczających publiczne zawiadomienie, zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem Trybunału (ostatnio sprawa C-341/08, przedrukowana w Niemczech w Neue Juristische Wochenschrift 2010, s. 587-592) także wówczas, gdy prawo krajowe przyznaje kompetencję do odmowy zastosowania przepisu tylko (niemieckiemu) Bundesverfassungsgericht?

oraz

Czy skarżąca obowiązana jest przekazać sądowi informacje dotyczące nowego adresu do doręczeń pozwanego celem ponownego doręczenia skargi, aby umożliwić wykonanie jej praw, ponieważ zgodnie z prawem krajowym bez publicznego zawiadomienia i w braku znajomości miejsca pobytu pozwanego przeprowadzenie procesu nie byłoby możliwe?

- c) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie a): Czy w niniejszej sprawie art. 26 ust. 2 rozporządzenia

Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 44/2001”) ⁽²⁾ sprzeciwia się wydaniu wyroku zaocznego zgodnie z § 331 niemieckiego Zivilprozessordnung, a więc tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 805/2004”) w zakresie, w jakim skarżąca domaga się zasądzenia zapłaty zadośćuczynienia w wysokości przynajmniej 20 000 EUR wraz z odsetkami oraz kosztów reprezentacji przez prawnika w wysokości 1 419,19 EUR wraz z odsetkami?

Poniższe pytania powstają pod warunkiem, że skarżąca może kontynuować spór prawny odpowiednio do odpowiedzi Trybunału na pytania a)-c):

- d) Czy rozporządzenie nr 44/2001 w odniesieniu do jego art. 4 ust. 1 i art. 5 pkt 3 znajduje zastosowanie także w przypadkach, w których pozwany w procesie cywilnym ze względu na prowadzenie strony internetowej pozwany zostaje o zaniechanie naruszeń, udzielenie informacji i zapłatę zadośćuczynienia, jest wprawdzie (prawdopodobnie) obywatelem Unii w rozumieniu art. 9 zdanie drugie TUE, jednak jego miejsce pobytu jest nieznane, a przy tym możliwe jest, choć nie z całą pewnością, że przebywa on poza terytorium Unii oraz poza obszarem obowiązywania Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisanej w Lugano w dniu 16 września 1988 r. (zwanej dalej „konwencją z Lugano”), nie jest również znane dokładne położenie serwera, na którym znajduje się strona internetowa, należy jednak przypuszczać, że znajduje się on na terytorium Unii?
- e) Jeśli rozporządzenie nr 44/2001 znajduje w tej sprawie zastosowanie: Czy sformułowanie „miejsce, gdzie może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę” w art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 w przypadku (ewentualnych) naruszeń dóbr osobistych przez treści zamieszczone na stronie internetowej należy rozumieć w ten sposób,

że zainteresowana (zwana dalej „skarżąca”) może wnieść powództwo o zaniechanie naruszeń, udzielenie informacji i zapłatę zadośćuczynienia przeciwko administratorowi strony internetowej (zwanemu dalej: „pozwanym”), bez względu na to, gdzie (wewnątrz czy poza terytorium Unii) pozwany ma siedzibę, także przed sądy każdego państwa członkowskiego, w którym można obejrzeć tę stronę internetową,

lub czy

jurysdykcja sądów państwa członkowskiego, w którym pozwany nie ma siedziby albo nie ma powodów do uznania, że pozwany przebywa na terytorium tego państwa członkowskiego, wymaga szczególnego powiązania, wychodzącego poza techniczną dostępność strony internetowej, pomiędzy kwestionowanymi treściami lub stroną internetową a państwem sądu (powiązania z tym państwem)?

- f) Jeśli jest wymagane takie szczególne powiązanie z danym państwem: Jakie kryteria służą do określenia tego powiązania?

Czy ma znaczenie okoliczność, że kwestionowana strona internetowa zgodnie z zamiarem administratora rozmyślnie skierowana była (również) do użytkowników Internetu w państwie sądu, czy wystarczy, że dostępne na tej stronie internetowej informacje wykazują obiektywny związek z państwem sądu w tym rozumieniu, iż kolizja przeciwstawnych interesów — interesu skarżącej w ochronie jej dóbr osobistych oraz interesu utrzymującego stronę w możliwości kształtowania swojej strony internetowej — w okolicznościach konkretnego przypadku, w szczególności ze względu na treści zaskarżonej strony internetowej rzeczywiście mogła lub może wystąpić w państwie sądu, lub też wystąpiła w ten sposób, że jedna lub więcej znajomych osób osoby, której dobra osobiste zostały naruszone, powzięły informacje poprzez treści zawarte na tej stronie?

- g) Czy dla określenia szczególnego powiązania z państwem sądu ma znaczenie liczba konsultacji tej strony internetowej dokonanych z państwa sądu?

- h) W przypadku, gdy sąd krajowy zgodnie z poprzednimi pytaniami posiada jurysdykcję do rozpoznania skargi: Czy zasady prawne zawarte w wyroku Trybunału z dnia 7 marca 1995 r. w sprawie C-68/93 (przedrukowanej w Niemczech w Neue Juristische Wochenschrift 1995, s. 1881-1883) obowiązują także w powyżej opisanej sprawie?

- i) Jeśli dla potwierdzenia jurysdykcji nie jest wymagane szczególne powiązanie z tym państwem albo, gdy dla przyjęcia takiego powiązania wystarczy, aby zaskarżone informacje wykazywały obiektywny związek z państwem sądu w tym rozumieniu, że kolizja przeciwstawnych interesów w okolicznościach konkretnego przypadku, w szczególności ze względu na treści zaskarżonej strony internetowej rzeczywiście mogła lub może wystąpić w tym państwie, lub też wystąpiła w ten sposób, że jedna lub więcej znajomych osób osoby, której dobra osobiste zostały naruszone, powzięły informacje poprzez treści zawarte na tej stronie, zaś przyjęcie szczególnego powiązania z państwem nie wymaga określenia minimalnej liczby konsultacji zaskarżonej strony internetowej z państwa sądu albo rozporządzenie nr 44/2001 w niniejszej sprawie w ogóle nie znajduje zastosowania:

Czy art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (zwanej dalej „dyrektywą 2000/31”) ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepisom tym należy przyznać charakter norm kolizyjnych w tym znaczeniu, iż nakazują one także w dziedzinie prawa cywilnego, wypierając krajowe normy kolizyjne, wyłączone stosowanie prawa obowiązującego w państwie pochodzenia,

lub czy

przepisy te pełnią funkcję korygującą na płaszczyźnie materialnoprawnej, modyfikując pod względem treści materialny skutek zastosowania prawa właściwego zgodnie z krajowymi normami kolizyjnymi oraz ograniczając go do wymogów państwa pochodzenia?

- j) W przypadku, jeśli art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/31 posiadają charakter normy kolizyjnej:

Czy wymienione przepisy nakazują wyłączone zastosowanie obowiązującego w państwie pochodzenia prawa materialnego, czy także zastosowanie obowiązujących tam norm kolizyjnych z tym skutkiem, że możliwe pozostaje odesłanie na mocy prawa państwa pochodzenia do prawa państwa przeznaczenia?

- k) W przypadku, jeśli art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/31 posiadają charakter normy kolizyjnej:

Czy miejsce prowadzenia działalności usługodawcy należy określić na podstawie jego aktualnego (domniemanego) miejsca pobytu, miejsca pobytu w chwili rozpoczęcia publikowania zdjęć skarżącej czy (domniemanego) miejsca położenia serwera, na którym znajduje się strona internetowa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 12, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 178, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — Enipower SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sprawa C-328/10)

(2010/C 346/39)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enipower SpA

Strona pozwana: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 23, 43, 49 i 56 traktatu oraz art. 11 ust. 2 i 6 i art. 24 dyrektywy 2003/54/2003 ⁽¹⁾ sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, o których nie powiadomiono Komisji Europejskiej i które wymagają od niektórych producentów energii elektrycznej, mających w pewnych okolicznościach zasadnicze znaczenie dla zaspokajania potrzeb w zakresie usług dysponowania energią, przedstawienia na rynku giełdowym energii elektrycznej ofert, zgodnie z programem określonym jednostronnie przez operatora sieci, i które uniemożliwiają swobodne ustalenie przez producentów wynagrodzenia za te oferty, uzależniając je od parametrów, które nie zostały określone wcześniej zgodnie z „przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi procedurami opartymi na warunkach rynkowych”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 176, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — ENI SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas i Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

(Sprawa C-329/10)

(2010/C 346/40)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ENI SpA

Strona pozwana: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas i Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 23, 43, 49 i 56 traktatu oraz art. 11 ust. 2 i 6 i art. 24 dyrektywy 54/2003 ⁽¹⁾ sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, o których nie powiadomiono Komisji Europejskiej i które wymagają od niektórych producentów energii elektrycznej, mających w pewnych okolicznościach zasadnicze znaczenie dla zaspokajania potrzeb w zakresie usług dysponowania energią, przedstawienia na rynku giełdowym energii elektrycznej ofert, zgodnie z programem określonym jednostronnie przez operatora sieci, i które uniemożliwiają swobodne ustalenie przez producentów wynagrodzenia za te oferty, uzależniając je od parametrów, które nie zostały określone wcześniej zgodnie z „przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi procedurami opartymi na warunkach rynkowych”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 176, s. 37

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — Edison Trading SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sprawa C-330/10)

(2010/C 346/41)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Edison Trading SpA

Strona pozwana: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 23, 43, 49 i 56 traktatu oraz art. 11 ust. 2 i 6 i art. 24 dyrektywy 54/2003 ⁽¹⁾ sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, o których nie powiadomiono Komisji Europejskiej i które wymagają od niektórych producentów energii elektrycznej, mających w pewnych okolicznościach zasadnicze znaczenie dla zaspokajania potrzeb w zakresie usług dysponowania energią, przedstawienia na rynku giełdowym energii elektrycznej ofert, zgodnie z programem określonym jednostronnie przez operatora sieci, i które uniemożliwiają swobodne ustalenie przez producentów wynagrodzenia za te oferty, uzależniając je od parametrów, które nie zostały określone wcześniej zgodnie z „przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi procedurami opartymi na warunkach rynkowych”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 176, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — E.On Produzione SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sprawa C-331/10)

(2010/C 346/42)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (regionalny sąd administracyjny dla Lombardii — wydział trzeci)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: E.On Produzione SpA

Strona pozwana: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas (urząd ds. energii elektrycznej i gazu)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 23, 43, 49 i 56 traktatu oraz art. 11 ust. 2 i 6 i art. 24 dyrektywy 54/2003 ⁽¹⁾ sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, o których nie powiadomiono Komisji Europejskiej i które wymagają od niektórych producentów energii elektrycznej, mających w pewnych okolicznościach zasadnicze znaczenie dla zaspokajania potrzeb w zakresie usług dysponowania energią, przedstawienia na rynku giełdowym energii elektrycznej ofert, zgodnie z programem określonym jednostronnie przez operatora sieci, i które uniemożliwiają swobodne ustalenie przez producentów wynagrodzenia za te oferty, uzależniając je od parametrów, które nie zostały określone wcześniej zgodnie z „przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi procedurami opartymi na warunkach rynkowych”?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, s. 37 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 12, t. 2, s. 211).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — Edipower SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sprawa C-332/10)

(2010/C 346/43)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (regionalny sąd administracyjny dla Lombardii — wydział trzeci)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Edipower SpA

Strona pozwana: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas (urząd ds. energii elektrycznej i gazu)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 23, 43, 49 i 56 traktatu oraz art. 11 ust. 2 i 6 i art. 24 dyrektywy 54/2003⁽¹⁾ sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, o których nie powiadomiono Komisji Europejskiej i które wymagają od niektórych producentów energii elektrycznej, mających w pewnych okolicznościach zasadnicze znaczenie dla zaspokajania potrzeb w zakresie usług dysponowania energią, przedstawienia na rynku giełdowym energii elektrycznej ofert, zgodnie z programem określonym jednostronnie przez operatora sieci, i które uniemożliwiają swobodne ustalenie przez producentów wynagrodzenia za te oferty, uzależniając je od parametrów, które nie zostały określone wcześniej zgodnie z „przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi procedurami opartymi na warunkach rynkowych”?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, s. 37 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 12, t. 2, s. 211).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — E.On Energy Trading SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sprawa C-333/10)

(2010/C 346/44)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (regionalny sąd administracyjny dla Lombardii — wydział trzeci)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: E.On Energy Trading SpA

Strona pozwana: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas (urząd ds. energii elektrycznej i gazu)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 23, 43, 49 i 56 traktatu oraz art. 11 ust. 2 i 6 i art. 24 dyrektywy 54/2003⁽¹⁾ sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, o których nie powiadomiono Komisji Europejskiej i które wymagają od niektórych producentów energii elektrycznej, mających w pewnych okolicznościach zasadnicze znaczenie dla zaspokajania potrzeb w zakresie usług dysponowania energią, przedstawienia na rynku giełdowym energii elektrycznej ofert, zgodnie z programem określonym jednostronnie przez operatora sieci, i które uniemożliwiają swobodne ustalenie przez producentów wynagrodzenia za te oferty, uzależniając je od parametrów, które nie zostały określone wcześniej zgodnie z „przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi procedurami opartymi na warunkach rynkowych”?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, s. 37 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 12, t. 2, s. 211).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Anglia i Walia) w dniu 11 sierpnia 2010 r. — SAS Institute Inc. przeciwko World Programming Ltd

(Sprawa C-406/10)

(2010/C 346/45)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SAS Institute Inc.

Strona pozwana: World Programming Ltd

Pytania prejudycjalne

A. *W przedmiocie wykładni dyrektywy Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych⁽¹⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/24/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. (wersja skodyfikowana)⁽²⁾:*

1) Czy w razie gdy program komputerowy (zwany dalej „pierwszym programem”) jest chroniony prawem autorskim jako dzieło literackie, art. 1 ust. 2 należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi naruszenia praw autorskich do pierwszego programu stworzenie przez konkurenta podmiotu praw autorskich — bez dostępu do kodu źródłowego pierwszego programu, ani bezpośrednio, ani za pomocą procedury takiej jak dekompilacja kodu obiektowego — innego programu (zwanego dalej „drugim programem”) kopiującego funkcje pierwszego programu?

- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie 1 mają znaczenie którekolwiek z następujących okoliczności:
- a) charakter lub zakres zbioru funkcji pierwszego programu;
 - b) charakter lub zakres nakładów umiejętności, oceny i pracy poświęconych przez twórcę pierwszego programu w opracowanie zbioru funkcji tego programu;
 - c) poziom dokładności, z jaką zbiór funkcji pierwszego programu został powielony w drugim programie;
 - d) jeśli kod źródłowy drugiego programu powiela pewne aspekty kodu źródłowego pierwszego programu w zakresie, który wykracza poza to, co było absolutnie niezbędne dla wytworzenia tego samego zbioru funkcji co w przypadku pierwszego programu?
- 3) Czy w razie gdy pierwszy program interpretuje i uruchamia programy aplikacji napisane przez użytkowników pierwszego programu w języku programowania opracowanym przez twórcę pierwszego programu, który zawiera słowa kluczowe opracowane lub dobrane przez twórcę pierwszego programu oraz składnię opracowaną przez twórcę pierwszego programu, art. 1 ust. 2 należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi naruszenia praw autorskich do pierwszego programu napisanie drugiego programu tak, aby interpretował i uruchamiał takie programy aplikacji przy użyciu tych samych słów kluczowych i tej samej składni?
- 4) Czy w razie gdy pierwszy program odczytuje z plików danych i zapisuje w nich w określonym formacie opracowanym przez twórcę pierwszego programu, art. 1 ust. 2 należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi naruszenia praw autorskich do pierwszego programu napisanie drugiego programu tak, aby odczytywał z plików danych i zapisywał w nich w tym samym formacie?
- 5) Czy dla odpowiedzi na pytania 1, 3 i 4 ma znaczenie, jeżeli twórca drugiego programu stworzył ten program poprzez:
- a) obserwowanie, badanie oraz testowanie funkcjonowania pierwszego programu; albo
 - b) czytanie podręcznika systemowego, opisującego funkcje pierwszego programu, stworzonego i opublikowanego przez twórcę pierwszego programu (zwanego dalej „podręcznikiem systemowym”); albo
 - c) zarówno a), jak i b)?
- 6) Czy w razie gdy osoba ma prawo do używania kopii pierwszego programu na podstawie licencji, art. 5 ust. 3 należy interpretować w ten sposób, że licencjobiorca jest uprawniony bez upoważnienia ze strony podmiotu praw autorskich do dokonywania czynności polegających na ładowaniu, uruchamianiu i przechowywaniu programu w celu obserwowania, testowania lub badania funkcjonowania pierwszego programu, aby ustalić koncepcje i zasady, na których opiera się którykolwiek z elementów programu, jeśli licencja zezwala licencjobiorcy na dokonywanie czynności polegających na ładowaniu, uruchamianiu i przechowywaniu pierwszego programu przy używaniu go dla określonego celu dozwolonego na podstawie licencji, ale czynności podejmowane w celu obserwowania, testowania lub badania pierwszego programu wykraczają poza zakres celu dozwolonego na podstawie licencji?
- 7) Czy art. 5 ust. 3 należy interpretować w ten sposób, że czynności polegające na obserwowaniu, testowaniu lub badaniu funkcjonowania pierwszego programu powinny być uważane za dokonywane w celu ustalenia koncepcji i zasad, na których opiera się którykolwiek z elementów pierwszego programu, gdy są wykonywane po to:
- a) aby ustalić sposób działania pierwszego programu, w szczególności szczegóły, które nie są opisane w podręczniku systemowym, w celu napisania programu w sposób, o którym mowa w pytaniu 1 powyżej;
 - b) aby ustalić, jak pierwszy program interpretuje i wykonuje instrukcje napisane w języku programowania, który jest interpretowany i wykonywany przez ten pierwszy program (zob. pytanie 3 powyżej);
 - c) aby ustalić formaty plików danych, które są zapisywane lub odczytywane przez pierwszy program (zob. pytanie 4 powyżej);
 - d) aby porównać wydajność drugiego programu z wydajnością pierwszego programu w celu znalezienia przyczyn różnic w wydajności programów i poprawienia wydajności drugiego programu;
 - e) aby przeprowadzić równoległe testy pierwszego i drugiego programu w celu porównania uzyskiwanych danych wyjściowych w toku opracowywania drugiego programu, w szczególności przez uruchamianie tych samym skryptów testowych przez zarówno pierwszy, jak i drugi program;
 - f) aby ustalić dane wyjściowe pliku dziennika wytwarzane przez pierwszy program w celu stworzenia pliku dziennika identycznego lub o podobnym wyglądzie;
 - g) aby powodować wyświetlanie przez pierwszy program danych (konkretnie danych zestawiających kody pocztowe z poszczególnymi stanami w Stanach Zjednoczonych) dla celów ustalenia, czy odpowiadają one oficjalnym bazom danych tychże danych, a jeśli nie odpowiadają, aby zaprogramować drugi program w taki sposób, żeby jego odpowiedź była taka sama jak pierwszego programu na te same dane wejściowe?
- B. W przedmiocie wykładni dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym ⁽³⁾:**
- 8) Czy w razie gdy podręcznik systemowy jest chroniony prawem autorskim jako dzieło literackie, art. 2 lit. a) należy interpretować w ten sposób, że stanowi naruszenie praw autorskich do tego podręcznika powielenie lub powielenie w znacznej części przez twórcę drugiego programu w tym programie któregośkolwiek z następujących elementów opisanych w tym podręczniku:
- a) wyboru działań statystycznych, które zostały wprowadzone w pierwszym programie;

- b) wzorów matematycznych użytych w podręczniku systemowym do opisanie tych działań;
- c) poszczególnych poleceń lub kombinacji poleceń, poprzez które działania te mogą być wywoływane;
- d) opcji przewidzianych przez twórcę pierwszego programu dla różnych poleceń;
- e) słów kluczowych i składni rozpoznawanych przez pierwszy program;
- f) wartości domyślnych, które twórca pierwszego programu postanowił wprowadzić na wypadek nieokreślenia przez użytkownika poszczególnego polecenia lub opcji;
- g) ilości iteracji, które pierwszy program będzie wykonywał w określonych okolicznościach?
- 9) Czy art. 2 lit. a) należy interpretować w ten sposób, że stanowi naruszenie praw autorskich do podręcznika systemowego powielenie lub powielenie w znacznej części w podręczniku systemowym opisującym drugi program słów kluczowych i składni rozpoznawanych przez pierwszy program?

⁽¹⁾ Dz.U. L 122, s. 42.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/24/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych (wersja skodyfikowana) (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 111, s. 16).

⁽³⁾ Dz.U. L 167, s. 10.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 18 czerwca 2010 r. w sprawie T-51/10 Bell & Ross przeciwko OHIM, wniesione w dniu 26 sierpnia 2010 r. przez Bell & Ross

(Sprawa C-426/10 P)

(2010/C 346/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bell & Ross BV (przedstawiciel: adwokat S. Guerlain)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Klockgrossisten i Norden AB

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- orzeczenie, że skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez wnoszącą odwołanie na decyzję Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(OHIM) w sprawie T-51/10 jest dopuszczalna, i w konsekwencji przekazanie sprawy Sądowi celem orzeczenia co do istoty tej skargi;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania odwoławczego i kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie sześć zarzutów.

W zarzucie pierwszym Bell & Ross podnosi naruszenie art. 111 regulaminu postępowania przed Sądem w zakresie, w jakim ten ostatni uznał, że skarga była oczywiście niedopuszczalna, bez uprzedniego wysłuchania rzecznika generalnego.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył art. 43 § 1 regulaminu postępowania, ponieważ orzekł, że podpisane egzemplarze skargi, które wpłynęły do sekretariatu Sądu w dniu 1 lutego 2010 r., nie były egzemplarzami oryginalnymi oraz że dopiero egzemplarz, który wpłynął w dniu 5 lutego 2010 r., czyli po terminie do wniesienia skargi, można było uznać za oryginalny, nie wyjaśniając, w jaki sposób można odróżnić oryginał od kopii. Przytoczony artykuł nie precyzuje bowiem, jak powinien wyglądać podpis adwokata, który należy złożyć na oryginale pisma procesowego.

W zarzucie trzecim Bell & Ross zarzuca Sądowi, że odmówił jej możliwości uzupełnienia zarzuconego jej braku formalnego zgodnie z pkt 57 lit. b) Praktycznych instrukcji dla stron i art. 7 ust. 1 Instrukcji dla sekretarza Sądu. Zgodnie ze wskazanymi przepisami sekretarz wyznacza skarżącemu termin do uzupełnienia stwierdzonych braków formalnych.

W zarzucie czwartym Bell & Ross podnosi istnienie usprawiedliwionego błędu w zakresie, w jakim pomyłka w określeniu oryginalnego egzemplarza wynikała z wyjątkowych okoliczności niezależnych od wnoszącej odwołanie. W istocie wysoka liczba kopii wymagająca skorzystania z usług zewnętrznego wykonawcy, doskonała jakość wydruku, niepozwalająca na odróżnienie oryginału, oraz złożenie podpisu na każdym z egzemplarzy doręczonych w terminie do sekretariatu Sądu stanowią okoliczności pozwalające na przyjęcie w niniejszym wypadku istnienia usprawiedliwionego błędu.

W zarzucie piątym wnosząca odwołanie podnosi istnienie względów wyjątkowych, anormalnych i niezależnych od wykonawcy, które świadczą o wystąpieniu nieprzewidywalnych okoliczności lub przypadku siły wyższej.

Wreszcie w zarzucie szóstym i ostatnim Bell & Ross wskazuje na naruszenie przez Sąd zasad proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań, zważywszy na to, że po pierwsze, do sekretariatu Sądu wpłynęło siedem egzemplarzy opatrzonych podpisem oraz jedna kopia przesłana faksem, a po drugie, wskazane powyżej przepisy przewidują możliwość uzupełnienia błędów formalnych skargi.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 września 2010 r. — Churchill Insurance Company Limited i Tracy Evans przeciwko Benjaminowi Wilkinsonowi działającemu w sprawie poprzez ojca i pełnomocnika Stevena Wilkinsona i Equity Claims Limited

(Sprawa C-442/10)

(2010/C 346/47)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans

Strona pozwana: Benjamin Wilkinson, działający w sprawie poprzez ojca i pełnomocnika Stevena Wilkinsona, Equity Claims Limited

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 dyrektywy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że niezgodne z nimi są przepisy krajowe, które na gruncie danego prawa krajowego wykluczają spod zakresu ubezpieczenia osobę poszkodowaną w wypadku drogowym, w okolicznościach gdy:

- wypadek ten został spowodowany przez kierowcę nieobjętego ubezpieczeniem; oraz
- osoba poszkodowana zezwoliła temu nieobjętemu ubezpieczeniem kierowcy na prowadzenie pojazdu; oraz
- osoba poszkodowana była pasażerem pojazdu w czasie wypadku; oraz
- osoba poszkodowana była objęta ubezpieczeniem w zakresie prowadzenia tego pojazdu.

W szczególności:

- Czy taki przepis prawa krajowego „wyłącza z zakresu ubezpieczenia” w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2009/103?
- Czy w stanie faktycznym takim jak stan faktyczny niniejszej sprawy, zezwolenie udzielane przez zakład ubezpieczeń osobie nieobjętej ubezpieczeniem stanowi „wyróżn[enie] lub] dorozumian[enie] [...] upoważni[enie]” w rozumieniu art. 13 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/103?
- Czy na odpowiedź na niniejsze pytanie wpływ ma okoliczność, że zgodnie z art. 10 dyrektywy 2009/103 krajowe instytucje mające za zadanie wypłacanie odszkodowań za szkody spowodowane przez nieustalone lub

nieobjęte ubezpieczeniem pojazdy mogą odmówić wypłaty odszkodowania osobom, które dobrowolnie wsiadły do pojazdu, który spowodował szkodę, jeżeli instytucja ta jest w stanie udowodnić, że osoby te wiedziały o fakcie nieobjęcia tego pojazdu ubezpieczeniem?

2) Czy odpowiedź na pytanie 1 uzależniona jest od tego, czy zezwolenie, o którym mowa: a) oparte było na rzeczywistej wiedzy, że kierowca, który ma prowadzić pojazd, jest nieubezpieczony albo b) było oparte na przeświadczeniu, że kierowca jest ubezpieczony; albo c) zostało udzielone przez osobę ubezpieczoną, która nie rozważała tego zagadnienia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 263, s. 11)

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-458/10)

(2010/C 346/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i O. Beynet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez brak pełnego i prawidłowego wdrożenia art. 9 ust. 3 lit. b), c) i e) dyrektywy 98/83/WE⁽¹⁾ Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na nim na mocy art. 9 ust. 3 lit. b), c) i e) dyrektywy 98/83/WE;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi Komisja podnosi dwa zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego Komisja twierdzi, że wdrożenie art. 9 ust. 3 pkt b) i c) dyrektywy 98/83 ma charakter niepełny. Przepisy krajowe nie przewidują bowiem, by decyzja o odstępie zawierała „wyniki uprzedniego odpowiedniego monitorowania”, by wskazywała „ilość wody dostarczanej każdego dnia”, „ludność, której to dotyczy” oraz „czy wpłynęłoby to na wszelkie odpowiednie przedsiębiorstwa produkcji żywności”.

W ramach drugiego zarzutu Komisja podnosi, że wdrożenie art. 9 ust. 3 lit. c) dyrektywy 98/83 jest niepełne i nieprawidłowe, gdyż władze luksemburskie twierdzą, między innymi, że zważywszy na to, że podmiot, który ubiega się o zastosowanie odstępstwa jest odpowiedzialny za określenie i wdrożenie środków zaradczych, to podmiot ten — a nie organ wydający decyzję o odstępstwie — powinien dostarczyć „streszczenie planu”, „harmonogram prac” oraz „ocen[ę] kosztów” w odniesieniu do takich środków, odmiennie niż wymaga tego dyrektywa.

(¹) Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330, s. 32 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 15, t. 4, s. 90).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons (Belgia) w dniu 24 września 2010 r. — État belge przeciwko Pierre'owi Henflingowi, Raphaëlowi Davinowi, Koenraadowi Tanghe (działającym w charakterze syndyków masy upadłościowej Tiercé Franco-Belge SA)

(Sprawa C-464/10)

(2010/C 346/49)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: État belge

Strony pozwane: Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe (działający w charakterze syndyków masy upadłościowej Tiercé Franco-Belge SA)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 4 i art. 13 część B lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (¹) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one zwolnieniu z podatku usług świadczonych przez agenta działającego w imieniu własnym, ale na rachunek zleceniodawcy organizującego świadczenie usług określonych w ww. art. 13 część B lit. f)?

(¹) Dz.U. L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 27 września 2010 r. — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales przeciwko Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

(Sprawa C-465/10)

(2010/C 346/50)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales

Strona pozwana: Chambre de commerce et d'industrie (CCI) de l'Indre

Pytania prejudycjalne

- 1) W odniesieniu do podstawy prawnej, z której wynikałby obowiązek odzyskania pomocy wypłaconej CCI:

Czy w przypadku gdy instytucja zamawiająca będąca beneficjentem subwencji wypłaconych w ramach EFRR nie przestrzegła jednej lub kilku zasad udzielania zamówień publicznych w celu wykonania subwencionowanego działania, podczas gdy nie podważono, że działanie kwalifikuje się do finansowania z tego funduszu i że zostało ono wykonane, istnieje przepis prawa wspólnotowego, w szczególności w rozporządzeniach Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r. (¹) i nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. (²), tworzący obowiązek odzyskania subwencji? W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy taki obowiązek powstaje w przypadku każdego uchybienia zasadom udzielania zamówień publicznych, czy wyłącznie w przypadku niektórych z nich? W tym ostatnim przypadku, jakich?

- 2) W przypadku odpowiedzi co najmniej częściowo twierdzącej na pierwsze pytanie, jeśli chodzi o zasady odzyskania pomocy nienależnie wypłaconej:

a) Czy naruszenie przez instytucję zamawiającą będącą beneficjentem pomocy w ramach EFRR jednej lub kilku zasad udzielania zamówień publicznych w zakresie wyboru usługodawcy zobowiązanego do wykonania subwencionowanego działania stanowi nieprawidłowość w rozumieniu rozporządzenia nr 2988/95 (³)? Czy okoliczność, że właściwy organ krajowy nie może pominąć w momencie podejmowania decyzji o przyznaniu pomocy wnioskowanej w ramach EFRR faktu, że podmiot będący beneficjentem naruszył zasady dotyczące udzielania zamówień publicznych, dokonując jeszcze przed przyznaniem pomocy wyboru usługodawcy zobowiązanego do wykonania działania finansowanego z tej pomocy, może mieć wpływ na kwalifikację danego zachowania jako nieprawidłowość w rozumieniu rozporządzenia nr 2988/95?

b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2a) i skoro, jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości (wyrok z dnia 29 stycznia 2009 r. w sprawach połączonych od C-278/07 do C-280/07 *Hauptzollamt Hamburg-Jonas przeciwko Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co.*) okres przedawnienia określony w art. 3 rozporządzenia nr 2988/95 ma zastosowanie do środków administracyjnych takich jak żądanie zwrotu pomocy nienależnie przyznanej podmiotowi w następstwie popełnionych przez niego nieprawidłowości:

— czy okres ten rozpoczyna swój bieg w dniu wypłaty pomocy beneficjentowi, czy też w dniu wykorzystania przez beneficjenta subwencji pobranej w celu wynagrodzenia usługodawcy wybranego z naruszeniem jednej lub kilku zasad dotyczących udzielania zamówień publicznych?

— czy należy uznać, że okres ten ulega przerwaniu w wyniku przekazania beneficjentowi subwencji przez właściwy organ krajowy sprawozdania z kontroli stwierdzającego nieprzestrzeganie zasad udzielania zamówień publicznych i nakazującego w konsekwencji organowi krajowemu odzyskanie wypłaconych sum?

— czy w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z przyznanej mu w art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2988/95 możliwości zastosowania dłuższego okresu przedawnienia, w szczególności gdy stosuje się we Francji okres określony w prawie cywilnym przewidziany w dniu wystąpienia faktów będących przedmiotem sporu w art. 2262 kodeksu cywilnego, na mocy którego: „Wszystkie roszczenia, zarówno rzeczowe jak i osobiste, przedawniają się po trzydziestu latach [...]”, zgodność takiego okresu z prawem wspólnotowym, zwłaszcza z zasadą proporcjonalności, należy oceniać w świetle maksymalnego okresu przedawnienia przewidzianego w tym akcie krajowym służącym jako podstawa prawna dla wniosku administracji krajowej o zwrot, czy też w świetle okresu rzeczywiście zastosowanego w danym przypadku?

c) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie 2a), czy interesy finansowe Wspólnoty stoją na przeszkodzie temu, by w celu wypłacenia pomocy takiej jak ta, która jest przedmiotem niniejszego sporu, sąd stosował przepisy krajowe dotyczące cofnięcia decyzji tworzących prawa, zgodnie z którymi, poza przypadkami nieistnienia, uzyskania w wyniku oszustwa lub wniosku beneficjenta, administracja może cofnąć indywidualną decyzję tworzącą prawa, jeśli jest bezprawna, wyłącznie w ciągu czterech miesięcy od wydania tej decyzji, przy czym jednak indywidualna decyzja administracyjna może, zwłaszcza gdy odnosi się do wypłaty pomocy, zawierać warunki rozwiązujące, których spełnienie umożliwia cofnięcie danej pomocy bez względu na okres, jaki upłynął od momentu jej udzielenia — biorąc po uwagę, że Conseil d'Etat orzekła, że należy uznać, iż ten przepis

krajowy może być powołany przez beneficjenta pomocy niesłusznie przyznanej na podstawie aktu wspólnotowego tylko wtedy, gdy był on w dobrej wierze?

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie zadań funduszy strukturalnych i ich skuteczności oraz w sprawie koordynacji działań funduszy między sobą i z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 185, s. 9).
- (²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie zadań funduszy strukturalnych i ich skuteczności oraz w sprawie koordynacji działań funduszy między sobą i z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).
- (³) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 28 września 2010 r. — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-468/10)

(2010/C 346/51)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF).

Strona pozwana: Administración del Estado.

Pytania prejudycjalne

„1) Czy art. 7 lit. f) dyrektywy 95/46/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on przepisowi krajowemu, który w braku zgody osoby, której dotyczą dane, w celu umożliwienia przetwarzania jej danych osobowych, koniecznego dla zaspokojenia potrzeb wynikających z uzasadnionych interesów administratora danych lub osób trzecich, którym dane są ujawniane, wymaga obok tego, aby nie doszło do naruszenia podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą, również i tego, aby dane te znajdowały się w powszechnie dostępnych zbiorach danych?

2) Czy art. 7 lit. f) dyrektywy 95/46/WE spełnia przesłanki wymagane przez orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dla przyznania mu bezpośredniej skuteczności?”

(¹) Dz.U. L 281, s. 31

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 28 września 2010 r. — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD) przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-469/10)

(2010/C 346/52)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD).

Strona pozwana: Administración del Estado.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 lit. f) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on przepisowi krajowemu, który w braku zgody osoby, której dotyczą dane, w celu umożliwienia przetwarzania jej danych osobowych, koniecznego dla zaspokojenia potrzeb wynikających z uzasadnionych interesów administratora danych lub osób trzecich, którym dane są ujawniane, wymaga obok tego, aby nie doszło do naruszenia podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą, również i tego, aby dane te znajdowały się w powszechnie dostępnych zbiorach danych?
- 2) Czy art. 7 lit. f) dyrektywy 95/46/WE spełnia przesłanki wymagane przez orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dla przyznania mu bezpośredniej skuteczności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pest Megyei Bíróság w dniu 29 września 2010 r. — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság przeciwko Invitel Távközlési Zrt.

(Sprawa C-472/10)

(2010/C 346/53)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Pest Megyei Bíróság.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság.

Strona pozwana: Invitel Távközlési Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, iż nieuczciwe warunki nie wiążą żadnego konsumenta w przypadku, gdy wyznaczony przez prawo i uprawniony do tego podmiot wystąpi w imię konsumentów w formie pozwu w interesie powszechnym (*popularis actio*), o stwierdzenie nieważności owego nieuczciwego warunku, który stanowi część umowy podpisywanej z konsumentami?

W sytuacji wniesienia pozwu w interesie powszechnym w przypadkach, gdy wydany zostanie wyrok również na korzyść konsumentów, którzy nie są stroną postępowania, lub wyrok, który zakazuje stosowania nieuczciwego ogólnego warunku umownego, czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 można interpretować w ten sposób, iż ów nieuczciwy warunek stanowiący część umów zawieranych z konsumentami nie jest wiążący dla wszystkich konsumentów, których on dotyczy, lub może dotyczyć w przyszłości, w ten sposób, że sąd z urzędu musi zastosować odpowiednie konsekwencje prawne?

- 2) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 w związku z pkt 1 lit. j) i pkt 2 lit. d) załącznika mającego zastosowanie na podstawie art. 3 ust. 3 tej dyrektywy można interpretować w ten sposób, że w przypadku, gdy sprzedawca lub dostawca przewiduje jednostronną zmianę warunków umowy bez wyraźnego opisanie sposobu zmiany ceny oraz bez podania ważnych powodów w umowie, warunki te są nieuczciwe *ipso iure*?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 października 2010 r. — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC) przeciwko Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

(Sprawa C-484/10)

(2010/C 346/54)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC).

Strona pozwana: Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

Pytania prejudycjalne

Czy można uznać, że wyczerpująca regulacja zawarta w załączniku 19 do dekretu królewskiego 1247/08 z dnia 18 lipca w związku z art. 81 dotycząca oficjalnego uznania znaków jakości jest nadmierna, nieproporcjonalna do zamierzonego celu i oznacza nieuzasadnione ograniczenie, które utrudnia uznanie równoważności certyfikatów i przeszkodę lub restrykcję przy wprowadzaniu do obrotu krajowych lub importowanych wyrobów, niezgodną z art. 28 i art. 30 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Rennes w dniu 11 października 2010 r. — L'Océane Immobilière SAS przeciwko Direction de contrôle fiscal Ouest

(Sprawa C-487/10)

(2010/C 346/55)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Rennes (sąd administracyjny w Rennes)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: L'Océane Immobilière SAS

Strona pozwana: Direction de contrôle fiscal Ouest

Pytanie prejudycjalne

Czy artykuł 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. ⁽¹⁾ zezwala państwu członkowskiemu na utrzymanie w mocy lub ustanowienie przepisu, na podstawie którego opodatkowaniu podatkiem VAT podlega dostawa nieruchomości na rzecz siebie samego, dokonana przez podatnika dla potrzeb prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa, w

sytuacji, gdy z dostawą tą wiąże się prawo do natychmiastowego i całkowitego odliczenia pobranego w ten sposób podatku VAT?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 9, t. 1, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Hiszpania) w dniu 11 października 2010 r. — Celaya Empananza y Galdos Internacional S.A. przeciwko Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

(Sprawa C-488/10)

(2010/C 346/56)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Celaya Empananza y Galdos Internacional S.A

Strona pozwana: Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

Pytania prejudycjalne

1) Czy w postępowaniu, którego przedmiotem jest naruszenie prawa wyłącznego wynikającego z zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, uprawnienie do zakazania jego używania przez osoby trzecie, przewidziane w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 ⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych, rozciąga się na każdą osobę trzecią, która używa wzoru niewywołującego u poinformowanego użytkownika innego całościowego wrażenia, czy też wręcz przeciwnie, należy z tego kręgu wyłączyć osobę trzecią, która używa zarejestrowanego na jej rzecz późniejszego wzoru wspólnotowego, dopóty taki wzór nie zostanie unieważniony?

2) Czy odpowiedź na poprzedzające pytanie jest niezależna od zamiaru osoby trzeciej, czy też ulega zmianie w zależności od zachowania się takiej osoby, przy czym decydujące znaczenie ma okoliczność, że taka osoba trzecia zgłosiła i zarejestrowała późniejszy wzór wspólnotowy po otrzymaniu od właściciela wcześniejszego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego wezwania pozasądowego do zaprzestania wprowadzania do obrotu produktu naruszającego prawa wynikające z wcześniejszego wzoru?

⁽¹⁾ Dz.U. L 3, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Celle (Niemcy) w dniu 15 października 2010 r. — Joseba Andoni Aguirre Zarraga przeciwko Simone Pelz

(Sprawa C-491/10)

(2010/C 346/57)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Celle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Joseba Andoni Aguirre Zarraga.

Strona pozwana: Simone Pelz.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w ramach zgodnej z kartą praw podstawowych wykładni art. 42 rozporządzenia nr 2201/2003⁽¹⁾ sądowi państwa członkowskiego wykonania przysługuje w drodze wyjątku w przypadkach poważnego naruszenia praw podstawowych w orzeczeniu wydanym w państwie członkowskim pochodzenia, które ma zostać wykonane właściwość do zbadania sprawy?
- 2) Czy sąd państwa członkowskiego wykonania ma obowiązek wykonania orzeczenia wydanego w państwie członkowskim pochodzenia nawet gdy z akt sprawy wynika, że świadectwo wystawione przez sąd państwa członkowskiego pochodzenia na podstawie art. 42 rozporządzenia nr 2201/2003 jest w sposób oczywisty nieprawidłowe?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Włochy) w dniu 15 października 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Aldo Patriciello

(Sprawa C-496/10)

(2010/C 346/58)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Ufficio del Giudice di Pace di Venafro

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Aldo Patriciello

Pytania prejudycjalne

Czy zarzucany europosłowi Aldo Patriciello czyn zabroniony (wskazany w akcie oskarżenia i będący przedmiotem decyzji Parlamentu Europejskiego w sprawie skorzystania z immunitetu

z dnia 5 maja 2009 r.) kwalifikowany jako zniewaga w rozumieniu art. 594 włoskiego kodeksu karnego, stanowi opinię wyrażoną w czasie wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu art. 9 protokołu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Włochy) w dniu 19 października 2010 r. — Ufficio IVA di Piacenza przeciwko Belvedere Costruzioni Srl

(Sprawa C-500/10)

(2010/C 346/59)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ufficio IVA di Piacenza

Strona pozwana: Belvedere Costruzioni Srl

Pytania prejudycjalne

Czy art. 10 traktatu WE, obecnie art. 4 traktatu o Unii Europejskiej, oraz art. 2 i art. 22 szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (77/388/EWG), stoją na przeszkodzie uregulowaniu włoskiemu zawartemu w art. 3 ust. 2a dekretu ustawodawczego nr 40 z dnia 25 marca 2010 r. przekształconego w ustawę nr 73 z dnia 22 maja 2010 r., które uniemożliwia sądowi ds. podatkowych rozstrzygnięcie w przedmiocie istnienia zobowiązania podatkowego dochodzonego w terminie przez administrację podatkową w skardze na niekorzystną decyzję i tym samym zasadniczo przesądza o całkowitym odstąpieniu od wierzytelności z tytułu podatku VAT, gdy sądy dwóch instancji stwierdziły jej brak, przy braku częściowego choćby uiszczenia spornej wierzytelności przez podatnika korzystającego z tego odstąpienia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Włochy) w dniu 19 października 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Raffaele Russo

(Sprawa C-501/10)

(2010/C 346/60)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Raffaele Russo

Pytania prejudycjalne

Czy swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług mogą zostać ograniczone przez krajowy system oparty na udzielaniu ograniczonej ilości koncesji i późniejszych licencji bezpieczeństwa publicznego, który przewiduje m.in.:

- 1) ogólną tendencję ochrony właścicieli koncesji udzielonych we wcześniejszym okresie w ramach przetargu, z którego bezprawnie wykluczono część przedsiębiorców,
- 2) istnienie przepisów, które faktycznie gwarantują utrzymanie uzyskanej pozycji rynkowej (zakaz ustanawiania przez nowych koncesjonariuszy punktów przyjmowania zakładów w określonej odległości od punktów już istniejących),
- 3) określenie przypadków wygaśnięcia koncesji, pośród których występuje przypadek, gdy koncesjonariusz prowadzi, w tym pośrednio, działalność transgraniczną w zakresie gier, podobną do działalności będącej przedmiotem koncesji, z konsekwencją w postaci utraty kaucji o znacznej wysokości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 20 października 2010 r. — Staatssecretaris van Justitie przeciwko M. Singhowi

(Sprawa C-502/10)

(2010/C 346/61)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie

Strona pozwana: M. Singh

Pytania prejudycjalne

Czy pojęcie „formalnie ograniczone zezwolenie na pobyt” w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. e) dyrektywy Rady 2003/109/WE⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono zezwolenie na pobyt na czas określony, które na podstawie prawa niderlandzkiego nie daje perspektyw uzyskania zezwolenia na pobyt na czas nieokreślony, nawet jeżeli zgodnie z prawem niderlandzkim ważność tego zezwolenia na pobyt na czas określony może być przedłużana co do zasady nieograniczoną ilość razy i jeżeli wskutek tego określona grupa osób, przykładowo przywódcy duchowi i nauczyciele religii, zostaje wyłączona z zastosowania tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 20 października 2010 r. — Evroetil AD przeciwko Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

(Sprawa C-503/10)

(2010/C 346/62)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Evroetil AD

Strona pozwana: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że definicja bioetanolu dotyczy produktów takich (obejmując produkty takie) jak będący przedmiotem niniejszej sprawy, który wykazuje następujące cechy i obiektywne właściwości:

— jest wytwarzany z biomasy,

— produkcja następuje za pomocą specjalnej technologii, która jest opisana w sporządzonej przez skarżącą Evroetil AD specyfikacji technicznej dla produkcji bioetanolu i różni się od technologii produkcji alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego według specyfikacji technicznej sporządzonej przez tego samego producenta,

— zawiera więcej niż 98,5 % alkoholu i następujące substancje, które czynią go nieprzeznaczonym do spożycia: alkohole wyższe — 714,49-8 311 mg/dm³; aldehydy — 238,16-411 mg/dm³; estry (etanian etylu) — 1 014-8 929 mg/dm³,

— spełnia wymogi europejskiej normy Pr EN 15376 dla bioetanolu jako paliwa,

— jest przeznaczony do użycia jako paliwo i jako dodatek do benzyny A95 jest faktycznie wykorzystywany jako biopaliwo i sprzedawany na stacjach benzynowych,

— nie jest skażony w specjalnej procedurze skażenia.

2) Czy wykładni art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/30 należy dokonywać w ten sposób, że sporny produkt może być zaklasyfikowany jako bioetanol tylko wtedy, gdy jest faktycznie wykorzystywany jako biopaliwo, czy też wystarczy, że jest przeznaczony do użycia jako biopaliwo lub faktycznie nadaje się do użycia jako biopaliwo?

3) Jeżeli na podstawie odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie należy przyjąć, że w przypadku spornego produktu lub jego odpowiedniej części chodzi o bioetanol, to do jakiego kodu nomenklatury scalonej (CN) w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2587/91 z dnia 26 lipca 1991 r. ⁽²⁾ należy zaklasyfikować sporny produkt:

3.1. Czy przepisy rozdziału 22 CN, a konkretnie pozycję 2207 należy interpretować w ten sposób, że obejmują one zaklasyfikowanie produktu bioetanol?

3.2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3.1, czy przy klasyfikowaniu bioetanolu, a konkretnie spornego produktu należy uwzględnić, czy produkt został skażony [na podstawie procedur wymienionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego ⁽³⁾ lub innych dopuszczalnych procedur]?

3.3. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3.2, czy przepisy CN dotyczące pozycji 2207 należy interpretować w ten sposób, że tylko skażony bioetanol należy zaklasyfikować jako objęty kodem CN 2207 20 000?

3.4. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3.3, czy przepisy CN dotyczące pozycji 2207 należy interpretować w ten sposób, że nieskażony bioetanol należy zaklasyfikować jako objęty kodem CN 2207 10 000?

3.5. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3.1 i odpowiedzi przeczącej na pytanie 3.2, do której z dwóch podpozycji — 2207 10 000 czy 2207 20 000 — należy zaklasyfikować sporny produkt?

3.6. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie 3.1, czy bioetanol należy zaklasyfikować jako objęty jednym z kodów CN wymienionych w definicji według art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽⁴⁾ i jakim?

4) Jeżeli na podstawie odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie należy przyjąć, że w przypadku spornego produktu lub jego odpowiedniej części nie chodzi o bioetanol, który wykazuje cechy i obiektywne właściwości wymienione w pytaniu pierwszym, to czy należy go zaklasyfikować jako alkohol etylowy w rozumieniu art. 20 ust. 1 tiret pierwsze dyrek-

tywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych ⁽⁵⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 123, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 328, s. 50.

⁽³⁾ Dz.U. L 288, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 283, s. 51.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 316, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 25 października 2010 r. — DR i TV2 Danmark A/S przeciwko NCB

(Sprawa C-510/10)

(2010/C 346/63)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: 1) DR

2) TV2 Danmark

Strona pozwana: NCB

Pytania prejudycjalne

1) Czy wyrażenie „przy pomocy własnego sprzętu”, użyte w art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾, oraz wyrażenie „w imieniu i na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych” użyte w motywie 41 tej samej dyrektywy należy interpretować w kontekście prawa krajowego, czy wspólnotowego?

2) Czy należy przyjąć, że art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE jest mowa o, tak jak przykładowo w duńskiej, angielskiej i francuskiej [i polskiej] wersji tego przepisu, działaniu „w imieniu i na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych”, czy też, tak jak przykładowo w niemieckiej wersji tego przepisu, działaniu „w imieniu lub na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych”?

3) Zakładając, że wyrażenia, o których mowa w pytaniu 1, należy interpretować w kontekście prawa wspólnotowego, Østre Landsret zwraca się o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie: jakie kryteria musi przyjąć sąd krajowy dokonujący dla potrzeb konkretnego przypadku oceny tego, czy nagranie dokonane przez osobę trzecią (zwaną dalej „producentem”) w celu nadawania przez nadawcę radiowego czy telewizyjnego było zrealizowane „przy pomocy własnego sprzętu” „w imieniu [i/lub] na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych”, aby takie nagranie było objęte wyjątkiem ustanowionym w art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE?

W związku z pytaniem 3 Østre Landsret zwraca się w szczególności o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- a) Czy zastosowane w art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE pojęcie „przy pomocy własnego sprzętu” należy rozumieć w ten sposób, że nagranie zrealizowane przez producenta w celu nadawania przez nadawcę radiowego czy telewizyjnego jest objęte ustanowionym w tym art. 5 ust. 2 lit. d) wyjątkiem tylko wtedy, gdy ten nadawca ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za dotyczące nagrania działania i zaniechania producenta w taki sposób, jak za swe własne działania i zaniechania?
- b) Czy warunek, że nagranie musi zostać zrealizowane „w imieniu [i/lub] na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych” jest spełniony w sytuacji, gdy nadawca radiowy lub telewizyjny zlecił producentowi realizację tego nagrania w celu nadania go przez siebie, przy założeniu, że ten nadawca ma prawo do nadawania tego nagrania?

Østre Landsret pragnie wyjaśnić, czy, a jeśli tak — to w jakim stopniu, dla celów udzielenia odpowiedzi na pytanie 3(b), można lub należy uwzględnić następujące okoliczności następujące okoliczności:

- (i) Kto zgodnie z zawartą między stronami umową podejmuje ostateczną i rozstrzygającą decyzję artystyczną lub edytorską w przedmiocie treści zleconego programu — nadawca radiowy lub telewizyjny czy producent?
- (ii) Czy nadawca radiowy lub telewizyjny ponosi wobec osób trzecich taką odpowiedzialność za związane z nagraniem obowiązki producenta, jaką ponosiłby za swe własne działania i zaniechania?
- (iii) Czy producent jest, zgodnie z zawartą z nadawcą radiowym lub telewizyjnym umową, zobowiązany do dostarczenia temu ostatniemu danego programu po ustalonej cenie i czy w ramach tej ceny musi on zawrzeć wszystkie opłaty, które mogą być związane z tym nagraniem?
- (iv) Kto ponosi odpowiedzialność za nagranie wobec osób trzecich — nadawca radiowy lub telewizyjny czy producent?
- c) Czy warunek, że nagranie musi zostać zrealizowane „w imieniu [i/lub] na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych” jest spełniony w sytuacji, gdy nadawca radiowy lub telewizyjny zlecił producentowi realizację tego nagrania w celu nadawania go przez siebie, przy założeniu, że ten nadawca ma prawo do nadawania tego nagrania, jeśli producent w zawartej z nadawcą radiowym lub telewizyjnym w przedmiocie nagrania umowie to wziął na siebie całą finansową i prawną odpowiedzialność za (i) pokrycie wszystkich związanych z tym nagraniem kosztów w zamian za zapłatę z góry ustalonej kwoty; (ii) nabycie praw; oraz (iii) nieprzewidziane okoliczności, w tym także opóźnienie w nagraniu i niewykonanie

umowy, podczas gdy nadawca radiowy lub telewizyjny nie wziął na siebie takiej odpowiedzialności wobec osób trzecich za związane z nagraniem obowiązki producenta, jaką ponosiłby za swe własne działania i zaniechania?

(¹) Dz.U. L 167, s. 10

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Ried im Innkreis — Austria) — Postępowanie karne przeciwko Rolandowi Langerowi

(Sprawa C-235/08) (¹)

(2010/C 346/64)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-95/09) (¹)

(2010/C 346/65)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 3 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division — Zjednoczone Królestwo) — Seaport (NI) Ltd przeciwko Department of the Environment for Northern Ireland

(Sprawa C-182/09) (¹)

(2010/C 346/66)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-355/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/67)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 22 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-394/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/68)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 9 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-510/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/69)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-531/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/70)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 27.2.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 września 2010 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przez Giudice di pace di Varese — Włochy) — Siddiquee Mohammed Mohiuddin przeciwko Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

(Sprawa C-541/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/71)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-192/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/72)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-223/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/73)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunia) — Postępowanie karne przeciwko Gheorghe'owi Kita

(Sprawa C-264/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/74)

Język postępowania: rumuński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 27 października 2010 r. — Alliance One International i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-24/05) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Hiszpański rynek zakupu i pierwszego przetworzenia surowca tytoniowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Obowiązek uzasadnienia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Równość traktowania)

(2010/C 346/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Alliance One International, Inc., dawniej Standard Commercial Corp. (Danville, Wirginia, Stany Zjednoczone); Standard Commercial Tobacco Co., Inc. (Wilson, Północna Karolina, Stany Zjednoczone); i Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd. (Vaduz, Liechtenstein) (przedstawiciele: początkowo M. Odriozola Alén, M. Marañon Hermoso i A. Emch, następnie M. Odriozola Alén, M. Barrantes Diaz i A. João Vide, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2004) 4030 wersja ostateczna z dnia 20 października 2004 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 ust. 1 [WE] (sprawa COMP/C.38.238/B.2 — Surowiec tytoniowy — Hiszpania).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2004) 4030 wersja ostateczna z dnia 20 października 2004 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 ust. 1 [WE] (sprawa COMP/C.38.238/B.2 — Surowiec tytoniowy — Hiszpania) w zakresie, w jakim dotyczy ona Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc. i Trans-Continental Leaf Tobacco pokrywają dwie trzecie własnych kosztów i dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję Europejską, a Komisja Europejska — jedną trzecią własnych kosztów i jedną trzecią kosztów poniesionych przez skarżące.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 2.4.2005.

Wyrok Sądu z dnia 28 października 2010 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-227/07) ⁽¹⁾

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Pomoc produkcyjna przeznaczona dla przetwórców pomidorów — Wyrwykowe kontrole przeprowadzone w stosownych okresach — Proporcjonalność)

(2010/C 346/76)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo T. van Rijn, następnie F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności w części decyzji Komisji C(2007) 243 z dnia 18 kwietnia 2007 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 106, s. 55).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2010 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-236/07) ⁽¹⁾

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Rozliczanie rachunków — Rok budżetowy 2006 — Data zastosowania art. 32 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 — Moc wiążąca jednostronnej deklaracji Komisji załączonej do protokołu ze spotkania Coreper)

(2010/C 346/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: początkowo M. Lumma i J. Möller, a następnie J. Möller i N. Graf Vitzthum, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: F. Erlbacher, pełnomocnik)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji Komisji 2007/327/WE z dnia 27 kwietnia 2007 r. w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) za rok budżetowy 2006 (Dz.U. L 122, s. 51).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2010 r. — CNOP i CCG przeciwko Komisji

(Sprawa T-23/09) (¹)

(Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Decyzja nakazująca przeprowadzenie kontroli — Artykuł 20 ust. 4 rozporządzenia Rady WE nr 1/2003 — Brak osobowości prawnej adresata — Obowiązek uzasadnienia — Pojęcie przedsiębiorstwa i związku przedsiębiorstw)

(2010/C 346/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) (Paryż, Francja) i Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) (Paryż) (przedstawiciele: początkowo adwokaci Y.R. Guillou, H. Speyart van Woerden, T. Verstraeten i C. van Sasse van Ysselt, następnie adwokaci Y.R. Guillou, L. Defalque i C. Robert)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 6494 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie COMP/39510, nakazującej Ordre National des Pharmaciens (ONP), CNOP i CCG poddanie się kontroli na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady WE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 [WE] i 82 [WE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) i Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 października 2010 r. — Reali przeciwko Komisji

(Sprawa T-65/09 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel kontraktowy — Zatrudnienie — Zaszeregowanie do grupy — Doświadczenie zawodowe — Dyplom — Równoważność)

(2010/C 346/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Enzo Reali (Florencja, Włochy) (przedstawiciele: S. Pappas)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Curral i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie F-136/06 Reali przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Enzo Reali ponosi koszty własne oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską w ramach postępowania w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 28 października 2010 r. — Farmeco przeciwko OHIM — Allergan (BOTUMAX)

(Sprawa T-131/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BOTUMAX — Wcześniejsze wspólnotowe, słowny i graficzny, znaki towarowe BOTOX — Względne podstawy odmowy rejestracji — Naruszenie renomy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2010/C 346/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Farmeco AE Dermokallyntika (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Lyperis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Allergan, Inc. (Irvine, Kalifornia, Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 lutego 2009 r. (sprawa R 60/2008-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Allergan Inc. a Farmeco AE Dermokallyntika.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Farmeco AE Dermokallyntika zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 października 2010 r. — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki przeciwko OHIM — Free (FREE)

(Sprawa T-365/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FREE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy FREE i wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2010/C 346/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci K. Papadiamantis i A. Koliotomas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Free SAS (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat Y. Coursin)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 czerwca 2009 r. (sprawa R 1346/2008-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Free SAS a Eidikes Ekdo-seis AE.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE ponosi koszty własne i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Urząd Harmoni-

zacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) oraz przez Free SAS w toku postępowania przed Sądem.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-32/09 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Odwołanie oczywiście bezzasadne — Odwołanie wzajemne ograniczone do kwestii kosztów)

(2010/C 346/82)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. dal Ferro)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie F-18/07 Marcuccio przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylene tego postanowienia.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone jako oczywiście bezzasadne.
- 2) Odwołanie wzajemne zostaje odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne.
- 3) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję w ramach postępowania w przedmiocie odwołania.
- 4) Każda ze stron pokrywa własne koszty w ramach postępowania w przedmiocie odwołania wzajemnego.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 18 października 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-515/09 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Odmowa przetłumaczenia decyzji przez instytucję — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2010/C 346/83)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. dal Ferro)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 7 października 2009 r. w sprawie F-3/08 Marcuccio przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylenie tego postanowienia.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach postępowania w niniejszej instancji.*

⁽¹⁾ Dz.U C 51 z 27.2.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 18 października 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-516/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Oddalenie wniosku o wszczęcie dochodzenia — Odmowa przetłumaczenia decyzji przez instytucję — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2010/C 346/84)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. dal Ferro)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 7 października 2009 r. w sprawie F-122/07 Marcuccio przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylenie tego postanowienia.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach postępowania w niniejszej instancji.*

⁽¹⁾ Dz.U C 51 z 27.2.2010.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 października 2010 r. — Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-18/10 R II)

(Środki tymczasowe — Rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 — Handel produktami z fok — Zakaz przywozu i sprzedaży — Wyjątek na rzecz społeczności Eskimosów — Kolejny wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Nowe okoliczności faktyczne — Brak okoliczności niecierpiących zwłoki)

(2010/C 346/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada), Nattivak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanada) Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation (Pangnirtung, Kanada), Jaypootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq), Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq), David Kuptana (Ulukhaktok, Kanada), Karliin Aariak (Iqaluit, Kanada), Canadian Seal Marketing Group (Quebec, Kanada), Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Kanada), Fur Institute of Kanada (Ottawa), NuTan Furs, Inc (Catalina, Kanada), GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norwegia), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Grenlandia, Dania), Johannes Egede (Nuuk), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk) (przedstawiciele: J. Bouckaert i H. Viaene, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: I. Anagnostopoulou i L. Visaggio, pełnomocnicy) oraz Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Moore i K. Michael, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. White, P. Oliver i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy) oraz Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, Y. de Vries, J. Tanger i M. Noort, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie handlu produktami z fok (Dz.U. L 286, s. 36).

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*
- 2) *Postanowienie prezesa Sądu z dnia 19 sierpnia 2010 r. w sprawie T-18/10 R II Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie (niepublikowane w Zbiorze) zostaje uchylone.*
- 3) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 października 2010 r.
— Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro
przeciwko Komisji

(Sprawa T-353/10 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc finansowa — Nota debetowa zmierzająca do odzyskania pomocy finansowej — Wniosek o zawieszenie wykonania — Nieuwzględnienie wymogów formalnych — Niedopuszczalność)

(2010/C 346/86)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: E. Tzannini, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania noty debetowej wystawionej przez Komisję w dniu 22 lipca 2010 r. w celu odzyskania kwoty 109 415,20 EUR wypłaconej w ramach pomocy finansowej dotyczącej wsparcia projektu w zakresie badań medycznych.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2010 r. — IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS przeciwko Komisji

(Sprawa T-435/10)

(2010/C 346/87)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS A.E. (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: N. Sofokleous, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności aktu przygotowawczego z dnia 7 maja 2010 r. Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Badań, w którym to akcie doręczono skarżącej decyzję w sprawie wydania wobec niej nakazu zapłaty;

— stwierdzenie nieważności nakazu zapłaty nr 3241004968 (noty debetowej) Komisji Europejskiej;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze będącej przedmiotem niniejszej sprawy skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności aktu przygotowawczego z dnia 7 maja 2010 r. Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Badań, w którym to akcie doręczono skarżącej decyzję w sprawie wydania wobec niej nakazu zapłaty, jak również stwierdzenie nieważności nakazu zapłaty nr 3241004968 (noty debetowej) Komisji Europejskiej z dnia 14 lipca 2010 r., wydanego na podstawie umowy FAIR-CT98-9544.

Na poparcie swoich argumentów skarżąca wysuwa następujące zarzuty:

— brak podstawy prawnej i kompetencji, w zakresie w jakim zaskarżone akty wydane w ramach umowy FAIR-CT98-9544 są aktami administracyjnymi wydanymi bez podstawy prawnej i kompetencji, ponieważ umowa ta, która zgodnie z jej art. 10 jest uregulowana wyłącznie w prawie greckim, nie przyznaje Komisji prawa do jednostronnego ustalania i samodzielnego ściągania należności wynikających z tej umowy;

— brak prawnego uzasadnienia, brak dowodu i odrzucenie argumentów Komisji, w zakresie w jakim — jak wynika z wyroku Sądu w sprawie T-7/05 i z faktur wystawionych przez skarżącą za dostarczone usługi — kwoty, które otrzymała ona od spółki „Parthenon A.E.” w związku z tymi fakturami, stanowiły część jej wynagrodzenia z tytułu dostawy opisanych w nich usług, a nie zaliczkę na poczet subwencji, którą spółka „Parthenon A.E.” otrzymała od Komisji jako przedstawiciel skarżącej;

— sprzeczność w uzasadnieniu zaskarżonych aktów;

— brak prawnego uzasadnienia i brak dowodu, w zakresie w jakim argumenty Komisji, za pomocą których uzasadnia ona zaskarżone akty, nie znajdują poparcia ani w uzasadnieniu wyroku Sądu w sprawie T-7/05 Komisja przeciwko Parthenon A.E., ani w fakturach i innych środkach dowodowych, które zostały przedstawione.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2010 r. — Dow AgroSciences i Dintec Agroquímica — Produtos Químicos przeciwko Komisji

(Sprawa T-446/10)

(2010/C 346/88)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Zjednoczone Królestwo) i Dintec Agroquímica — Produtos Químicos, Lda (Funchal, Portugalia) (przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji 2010/355/UE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- podjęcie innych lub dalszych środków wymaganych prawem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/355/EU z dnia 25 czerwca 2010 dotyczącej niewłączenia trifluraliny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽¹⁾.

Skarżące podnoszą dwa zarzuty na poparcie swej skargi.

Po pierwsze, twierdzą, że sporna decyzja jest sprzeczna z prawem, ponieważ została oparta na innej decyzji sprzecznej z prawem. Ta ostatnia decyzja ⁽²⁾, 2007/629/WE ⁽³⁾, jest pierwotną decyzją dotyczącą niewłączenia trifluralin, wynikającą z art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414 ⁽⁴⁾ przegląd substancji. Gdyby decyzja 2007/629/WE nie została przyjęta z naruszeniem prawa nie istniałaby decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie.

Po drugie skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja jest sama w sobie sprzeczna z prawem. Twierdzą, że Komisja naruszyła prawo odwołując się w uzasadnieniu decyzji do rzekomych obaw w zakresie:

- możliwości transportu dalekobieżnego w tym zakresie skarżące twierdzą, że Komisja nie uwzględniła danych (brak dowodów naukowych) i naruszyła zasadę dobrej administracji oraz prawa do obrony. Co więcej, stanowisko jakie zajęła w stosunku do transportu dalekobieżnego jest zdaniem skarżących dyskryminujące i nieproporcjonalne;
- toksyczności substancji zagrażającej rybnom w tym zakresie skarżące twierdzą, że dane naukowe nie potwierdzają tej tezy. Ponadto ich zdaniem zaskarżona decyzja jest nieproporcjonalna w zakresie w jakim odnosi się do kwestii chemicznej toksyczności.

⁽¹⁾ Notyfikowana jako dokument nr C(2010) 4199, Dz.U. 2010 L 160, s. 30

⁽²⁾ Zaskarżona w sprawie T-475/07, Dow Agrociences i in. przeciwko Komisji, Dz.U. 2008 C 51, s. 54

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 20 września 2007 r. dotycząca niewłączenia trifluraliny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4282 Dz.U. 2007 L 255, s. 42

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, Dz.U. 1991 L 230, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości**(Sprawa T-447/10)**

(2010/C 346/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermitzakis)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o odrzuceniu ofert złożonych przez skarżącą w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert w przetargu CJ 7/09 „Zamówienia publiczne na świadczenie usług informatycznych” ⁽¹⁾ oraz wszystkich innych związanych z nią decyzji strony pozwanej, w tym decyzji o udzieleniu stosownych zamówień wyłonionym w przetargu wykonawcom;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej zapłaty odszkodowania w kwocie 5 000 000 EUR za szkody poniesione w związku z rzezonym postępowaniem przetargowym;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej odszkodowania w kwocie 500 000 EUR z tytułu utraconych korzyści oraz podważenia jej reputacji i wiarygodności;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z wniesieniem niniejszej skargi, nawet w przypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lipca 2010 r. o odrzuceniu jej ofert złożonych w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert w przetargu CJ 7/09 na świadczenie usług informatycznych oraz o udzieleniu zamówienia wyłonionym w przetargu wykonawcom. Skarżąca domaga się nadto odszkodowania za domniemane szkody, jakie poniosła w związku z postępowaniem przetargowym.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że zamawiający naruszył zasadę niedyskryminacji oferentów, gdyż kilka zwycięskich ofert nie spełniało kryteriów wyłączenia, a tym samym naruszył art. 93 i 94 rozporządzenia finansowego ⁽²⁾, art. 133 przepisów wykonawczych, a także zasadę dobrej administracji.

Ponadto skarżąca utrzymuje, że strona pozwana naruszyła przepisy art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego w odniesieniu do obu części przetargu, a mianowicie naruszyła obowiązek uzasadnienia, odmawiając przedstawienia skarżącej wystarczającego uzasadnienia lub wyjaśnienia. W szczególności nie przedstawiono skarżącej stosownej charakterystyki i względnych zalet wybranej oferty. W odniesieniu do oferty skarżącej przedstawiono same oznaczenia techniczne pod każdym z kryteriów oraz niejasne sformułowania, zaś w odniesieniu do zwycięskiej oferty wspomniano tylko, że została ona uznana za ofertę lepszą jakościowo.

Po trzecie skarżąca twierdzi, że strona pozwana nie zapewniła równego traktowania wszystkich oferentów, gdy zaprosiła ich do złożenia wizyty w swej siedzibie, ponieważ zadanie to nie pozwoliło im na podjęcie uczciwej konkurencji z wykonawcą, który ostatecznie zwyciężył w przetargu.

Skarżąca podnosi wreszcie, że stosując kryteria inne niż kryteria dopuszczone w art. 138 rozporządzenia finansowego, przetwarzając dane, które nie zostały przedstawione do oceny przez samą skarżącą, mieszając kryteria oceny oraz nie posługując się kryteriami dotyczącymi korzyści gospodarczej oferty, strona pozwana naruszyła art. 97 rozporządzenia finansowego oraz art. 138 przepisów wykonawczych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009/S 217-312293

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002., L 248, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2010 r. — ClientEarth i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-449/10)

(2010/C 346/90)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Transport & Environment (Bruksela, Belgia), European Environmental Bureau (Bruksela, Belgia) i BirdLife International (Cambridge, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Hockman, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 20 lipca 2010 r. stanowiącej odpowiedź odmowną zgodnie z

art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾, w której Komisja odmówiła ujawnienia skarżącej niektórych dokumentów zawierających informacje środowiskowe;

— nakazanie Komisji udostępnienia wszystkich żądanych dokumentów wskazanych podczas badania wniosku z dnia 2 kwietnia 2010 r. oraz wniosku potwierdzającego z dnia 8 czerwca 2010 r., chyba że są objęte bezwzględny wyjątkiem na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001, niezwłocznie i bez wprowadzania zmian redakcyjnych; oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztami interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące wnoszą na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji o odrzuceniu wniosku skarżących o dostęp do niektórych dokumentów zawierających informacje środowiskowe dotyczące emisji gazów cieplarnianych pochodzących z produkcji biopaliw sporządzonych lub posiadanych przez Komisję w ramach opracowywania raportu przewidzianego w art. 19 ust. 6 dyrektywy 2009/28/WE ⁽²⁾.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty:

Po pierwsze twierdzą, że Komisja naruszyła art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ nie poinformowała o szczegółowych przyczynach uzasadniających wnioski o przedłużeniu terminu przyznanych w dniach 27 kwietnia 2010 r. i 29 czerwca 2010 r.

Po drugie skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ nie poinformowała o szczegółowych przyczynach nieujawnienia każdego dokumentu. W dniu 20 lipca 2010 r. będącym datą wygaśnięcia terminu przewidzianego w rozporządzeniu, Komisja odmówiła udostępnienia wnioskowanych dokumentów i wbrew wymogom rozporządzenia i orzecznictwa nie przedstawiła szczegółowego uzasadnienia odmowy udostępnienia.

Po trzecie skarżące utrzymują, iż pozwana naruszyła art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ze względu na to, że nie przeprowadziła konkretnej, indywidualnej oceny treści każdego dokumentu. W dniu 20 lipca 2010 r. lub przed tym dniem będącym datą wygaśnięcia terminu przewidzianego w tym rozporządzeniu Komisja nie dokonała konkretnej, indywidualnej oceny lub nie poinformowała o niej oraz nie określiła czy omawiane dokumenty lub ich część objęte są wyjątkiem od ogólnej zasady, że wszystkie dokumenty mają zostać udostępnione

Po czwarte podnoszą, że Komisja działała z naruszeniem art. 7 i 8 rozporządzenia nr 1049/2001 i z naruszeniem art. 6 rozporządzenia nr 1367/2006⁽³⁾, ponieważ uchybiła zobowiązaniom prawnym w toku dwuetapowego postępowania administracyjnego. Skarżące twierdzą, że Komisja odmówiła udostępnienia tych dokumentów lub powołania się na wyjątki w celu uzasadnienia ich nieudostępnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009 L 140, s. 16).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006 L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2010 r. — Timab Industries i CFPR przeciwko Komisji

(Sprawa T-456/10)

(2010/C 346/91)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Timab Industries (Dinard, Francja) i Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Francja) (przedstawiciel: adwokat N. Lenoir)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji, w szczególności w zakresie, w jakim uznano w nim, że CFPR i Timab uczestniczyły w praktykach dotyczących warunków sprzedaży i systemu rozliczeń;
- w każdym razie, zmiana art. 2 decyzji i znaczące obniżenie grzywny, którą wspólnie i solidarnie obciążono CFPR i Timab;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą — tytułem żądania głównego — o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 5001 wersja ostateczna z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwanego dalej „porozumieniem EOG”) (sprawa COMP/38.866 — Fosforany do pokarmów dla

zwierząt), dotyczącej porozumienia na europejskim rynku fosforanów do pokarmów dla zwierząt w przedmiocie przydzielania wielkości sprzedaży, uzgadniania cen i warunków sprzedaży oraz wymiany poufnych informacji handlowych.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą osiem zarzutów, które dotyczą:

- naruszenia prawa do obrony, zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i dobrej administracji oraz rozporządzenia nr 773/2004⁽¹⁾, a także obwieszczenia w sprawie postępowań ugodowych⁽²⁾, poprzez ukaranie skarżących za to, że wycofały się z rozmów podjętych w celu doprowadzenia do ugody na podstawie art. 10a rozporządzenia nr 773/2004, gdyż prawdopodobna grzywna, jaką Komisja ustaliła w trakcie rozmów na temat ugody została potem zwiększona o 25 %, mimo że, z jednej strony, prawdopodobna grzywna nie powinna wzrosnąć o więcej niż 10 % po wycofaniu się z postępowania ugodowego, a z drugiej strony, czas trwania naruszenia uległ skróceniu o 60 %;
- niewystarczającego charakteru i wewnętrznej sprzeczności uzasadnienia, a także naruszenia prawa do obrony i ciężaru dowodowego poprzez przypisanie skarżącym praktyk, w których nie uczestniczyły, mimo że Komisja nie posiadała dowodów, które potwierdzałyby takie uczestnictwo;
- naruszenia zasady niedziałania wstecz prawa przewidującego bardziej dotkliwe sankcje oraz naruszenia zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań, równego traktowania oraz pewności prawa, przez to, że kwotę grzywny ustalono na podstawie wytycznych z 2006 r.⁽³⁾, mimo że zarzucane naruszenie miało miejsce przed opublikowaniem tych wytycznych; wsteczne zastosowanie wytycznych z 2006 r. skutkowało zaostreniem grzywny;
- naruszenia art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽⁴⁾, a także zasad proporcjonalności, indywidualizacji kar i równego traktowania, przez to, że wymierzona grzywna nie była proporcjonalna ani do czasu trwania, ani do wagi zarzuczanych skarżącym praktyk;
- oczywistego błędu w ocenie wagi zarzuczanych skarżącym praktyk oraz naruszenia przy ustalaniu kwoty podstawowej grzywny zasad równego traktowania, proporcjonalności i indywidualizacji kar przez to, że Komisja nie wzięła pod uwagę braku istotnych skutków naruszenia ani okoliczności, że Timab uczestniczyła w porozumieniu w zakresie mniejszym niż pozostałe jego strony;
- błędu w ocenie oraz naruszenia zasad indywidualizacji kar i równego traktowania poprzez odmowę uwzględnienia po stronie skarżących jakichkolwiek okoliczności łagodzących pomimo ich zależności od jednego z pozostałych uczestników porozumienia oraz konkurencyjnego zachowania Timab;
- naruszenia prawa do obrony, zasady równego traktowania i komunikatu w sprawie współpracy⁽⁵⁾ przez to, że skala obniżki grzywny przyznanej skarżącym ze względu na współpracę w ramach rozmów na temat ugody została znacząco zmniejszona po wycofaniu się skarżących z tych rozmów;

— oczywistego błędu w ocenie zdolności skarżących do zapłaty grzywny oraz naruszenia zasady równego traktowania i postanowień art. 3 TUE w związku z protokołem nr 17 załączonym do traktatu lizbońskiego, poprzez zastosowanie przepisów wytycznych z 2006 r. do oceny zdolności płatniczych skarżących, bez uwzględnienia ani nadzwyczajnych okoliczności będących wynikiem kryzysu w europejskim rolnictwie, ani istnienia po stronie skarżących specyficznych ograniczeń gospodarczych i społecznych.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. L 123, s. 18).
- (²) Obwieszczenie Komisji w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych (Dz.U. 2008, C 167, s. 1).
- (³) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).
- (⁴) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).
- (⁵) Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-457/10)

(2010/C 346/92)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermizakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Informatyki Komisji („DIGIT”) w sprawie wyboru oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert DIGIT/R2/PO/2009/045 „Świadczenie usług zewnętrznych dotyczących rozwoju, badań i systemów informatycznych” (Dz.U. 2009/S 198-283663), część 2 „Off-site development projects” [projekty w dziedzinie rozwoju zewnętrznego], udzielenia wskazanego zamówienia skarżącej jako trzeciemu zamiast jako pierwszemu wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, oraz wszystkich związanych z nią decyzji DIGIT, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia wyłonionym w przetargu wykonawcom;
- zasądzenie od DIGIT na rzecz skarżącej odszkodowania za szkody poniesione w związku ze wskazanym postępowaniem przetargowym, w kwocie 30 000 000 EUR — w odniesieniu do części 2 oraz kwoty 3 000 000 EUR tytułem odszkodowania za utracone korzyści, a także podważenie reputacji i wiarygodności;

— obciążenie DIGIT kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą, nawet w przypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 16 lipca 2010 r. w sprawie wyboru jej oferty złożonej w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert DIGIT/R2/PO/2009/045 „Świadczenie usług zewnętrznych dotyczących rozwoju, badań i systemów informatycznych” (¹), część 2 „Off-site development projects” [projekty w dziedzinie rozwoju zewnętrznego], jako trzeciego zamiast jako pierwszego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, oraz wszystkich związanych z nią decyzji pozwanej, w tym decyzji o udzieleniu stosownych zamówień pierwszemu i drugiemu wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego. Skarżąca wnosi nadto o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania za domniemane szkody poniesione w związku z postępowaniem przetargowym.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 93 i 94 rozporządzenia finansowego (²) oraz zasady dobrej administracji i przejrzystości, a także art. 106 i 107 rozporządzenia finansowego, jako że kilku członków zwycięskiego konsorcjum nie spełniło kryteriów wyłączenia, gdyż należało uznać, że dopuścili się oni poważnego naruszenia wcześniejszych umów, przy czym jeden z członków zwycięskiego konsorcjum dopuścił się oszustwa, praktyk korupcyjnych i łapownictwa, podczas gdy kilku innych członków zwycięskich konsorcjów posłużyło się podwykonawcami z siedzibą w państwach nie należących do WTO/GPA. [porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych].

Ponadto skarżąca podnosi, że naruszono zasadę dobrej administracji i zasadę równego traktowania, a także art. 89 i 98 rozporządzenia finansowego oraz art. 145 przepisów wykonawczych, jako że po stronie kilku osób oceniających oferty zaistniał konflikt interesów.

Skarżąca podnosi dalej, że przy ocenie ofert zastosowano niejasne i nieprawidłowe kryteria oceny, a tym samym naruszono art. 97 rozporządzenia finansowego i art. 138 przepisów wykonawczych.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że zamawiający nie ujawnił istotnych zalet zwycięskiej oferty i popełnił kilka oczywistych błędów w ocenie w związku z oceną jej oferty, a także ofert złożonych przez zwycięskie konsorcja. Według skarżącej w sprawozdaniu z oceny ofert zamawiający zamieścił także niejasne i nieuzasadnione uwagi, naruszając w ten sposób obowiązek uzasadnienia.

(¹) Dz.U. 2009/S 198-283663

(²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002., L 248, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-474/10)

(2010/C 346/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermitzakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Informatyki Komisji („DIGIT”) w sprawie: a) wyboru oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert DIGIT/R2/PO/2009/045 „Świadczenie usług zewnętrznych dotyczących rozwoju, badań i systemów informatycznych” (Dz.U. 2009/S 198-283663), część 1A, jako drugiego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, b) wyboru oferty złożonej przez skarżącą w odpowiedzi na wskazane wyżej otwarte zaproszenie do składania ofert w części 1B, jako trzeciego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, c) wyboru oferty złożonej przez skarżącą w odpowiedzi na wskazane wyżej otwarte zaproszenie do składania ofert w części 1C, jako drugiego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, d) wyboru oferty złożonej przez skarżącą w odpowiedzi na wskazane wyżej otwarte zaproszenie do składania ofert w części 3, jako trzeciego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, zamiast jako pierwszego wykonawcy w odniesieniu do wszystkich tych części przetargu, która to decyzja została doręczona skarżącej w postaci czterech odrębnych pism (po jednym w odniesieniu do każdej z części) z dnia 16 lipca 2010 r., a także wszystkich związanych z nią decyzji DIGIT, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia pierwszym i drugim wykonawcom w ramach mechanizmu kaskadowego;

— zasądzenie od DIGIT na rzecz skarżącej odszkodowania za szkody poniesione w związku ze wskazanym postępowaniem przetargowym, w kwocie 242 000 000 (122 000 000 EUR w odniesieniu do części 1A, 40 000 000 EUR w odniesieniu do części 1B, 30 000 000 EUR w odniesieniu do części 1C oraz 50 000 000 EUR w odniesieniu do części 3) oraz kwoty 24 200 000 EUR tytułem odszkodowania za utracone korzyści, a także podważenie reputacji i wiarygodności; oraz

— obciążenie DIGIT kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą, nawet w przypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 16 lipca 2010 r. w sprawie wyboru jej oferty złożonej w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert DIGIT/R2/PO/2009/045 „Świadczenie usług zewnętrznych dotyczących rozwoju, badań i systemów informatycznych” (⁽¹⁾), część 1A, 1B, 1C i 3, jako drugiego i trzeciego

zamiast jako pierwszego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, oraz wszystkich związanych z nią decyzji DIGIT, w tym decyzji o udzieleniu stosownych zamówień pierwszemu i drugiemu wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego. Skarżąca wnosi nadto o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania za domniemane szkody poniesione w związku z postępowaniem przetargowym.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 93 i 94 rozporządzenia finansowego (⁽²⁾) oraz zasady dobrej administracji i przejrzystości, a także art. 106 i 107 rozporządzenia finansowego, jako że kilku członków zwycięskiego konsorcjum nie spełniło kryteriów wyłączenia, gdyż należało uznać, że dopuścili się oni poważnego naruszenia wcześniejszych umów, przy czym jeden z członków zwycięskiego konsorcjum dopuścił się oszustwa, praktyk korupcyjnych i łapownictwa, podczas gdy kilku innych członków zwycięskich konsorcjów posłużyło się podwykonawcami z siedzibą w państwach nienależących do WTO/GPA. [porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych].

Ponadto skarżąca podnosi, że naruszono zasadę dobrej administracji i zasadę równego traktowania, a także art. 89 i 98 rozporządzenia finansowego oraz art. 145 przepisów wykonawczych, jako że po stronie kilku osób oceniających oferty zaistniał konflikt interesów.

Skarżąca podnosi dalej, że przy ocenie ofert zastosowano niejasne i nieprawidłowe kryteria oceny, a tym samym naruszono art. 97 rozporządzenia finansowego i art. 138 przepisów wykonawczych.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że zamawiający nie ujawnił istotnych zalet zwycięskiej oferty i popełnił kilka oczywistych błędów w ocenie w związku z oceną jej oferty, a także ofert złożonych przez zwycięskie konsorcja. Według skarżącej w sprawozdaniu z oceny ofert zamawiający zamieścił także niejasne i nieuzasadnione uwagi, naruszając w ten sposób obowiązek uzasadnienia.

(¹) Dz.U. 2009/S 198-283663

(²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002., L 248, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2010 r. — SE — Blusen Stenau przeciwko OHIM — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)

(Sprawa T-477/10)

(2010/C 346/94)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SE — Blusen Stenau GmbH (Gronau, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Bischof)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH (Wels, Austria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 lipca 2010 r. w sprawie R 1393/2009-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „SE© SPORTS EQUIPMENT” dla towarów z klas 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy i międzynarodowa rejestracja „SE” dla towarów z klasy 25 oraz zarejestrowane w Niemczech słowne znaki towarowe „SE So Easy” i „SE-Blusen” dla towarów z klas 14, 18, 24 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów celem ponownego rozpatrzenia

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ kolidujące ze sobą znaki towarowe są identyczne i w ich przypadku istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. — Département du Gers przeciwko Komisji

(Sprawa T-478/10)

(2010/C 346/95)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Département du Gers (Auch, Francja) (przedstawiciele: S. Mabile i J.P. Mignard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2010/419/UE z dnia 28 lipca 2010 r. zezwalającej na wpro-

wadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11 (SYN-BTØ11-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;

- obciążenie Komisji całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca będąca francuskim departamentem o wysokim odsetku rolników uprawiających kukurydzę na dużych powierzchniach wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/419/UE zezwalającej na wprowadzenie do obrotu genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy lub zawierających ją produktów.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi dwa zarzuty:

- zarzut niezgodności z prawem rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, na podstawie którego została wydana zaskarżona decyzja w zakresie, w jakim:

- rozporządzenie nr 1829/2003 narusza zasadę równowagi instytucjonalnej ze względu na to, iż i) Parlamentowi Europejskiemu nie przysługują uprawnienia w ramach procedury zatwierdzania, podczas gdy Komisja posiada zbyt znaczące uprawnienia oraz ii) państwom członkowskim nie pozostawiono uprawnień dyskrecjonalnych;

- rozporządzenie nr 1829/2003 narusza zasadę ostrożności ze względu na to, iż nie uwzględnia wystarczająco zagrożeń dla zdrowia ludzkiego, środowiska, rolnictwa i hodowli, jakie wywołuje genetycznie zmodyfikowana żywność i pasze;

- rozporządzenie nr 1829/2003 narusza prawa konsumentów z jednej strony, nie przewidując żadnego przepisu umożliwiającego poinformowanie konsumentów o tym, że spożywane zwierzęta były żywione GMO, a z drugiej strony, umożliwiając przekazanie faktycznie błędnej informacji o braku GMO w produktach zawierających jednakże GMO, lecz w części nie większej niż 0,9 %;

- sprzeczność z prawem zaskarżonej decyzji ze względu na:

- brak uzasadnienia stanowiący naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, z tego względu że decyzja Komisji odsyła jedynie do opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „EFSA”);

- beczynność w wykonywaniu kompetencji (incompétence négative) powodującą obejście przepisów proceduralnych, z uwagi na zaniechanie przez Komisję skorzystania z przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych;

- naruszenie zasady ostrożności z uwagi na to, że metody oceny używane przez EFSA były niepełne a ocena kukurydzy Bt11 była zbyt niepewna;

— naruszenie praw konsumentów poprzez brak etykietowania zwierząt żywności kukurydzą Bt11, jak również brak przejrzystości dotyczący produktów zawierających mniej niż 0,9 % kukurydzy Bt11.

(¹) Dz.U. L 268, s. 1.

**Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. —
Département du Gers przeciwko Komisji**

(Sprawa T-479/10)

(2010/C 346/96)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Département du Gers (Auch, Francja) (przedstawiciele: S. Mabile i J.-P. Mignard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2010/420/UE z dnia 28 lipca 2010 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON89034xNK603 (MON-89034-3xMON-00603-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty przedstawione przez skarżącą są takie same lub zasadniczo podobne do podniesionych w ramach sprawy T-478/10 Département du Gers przeciwko Komisji.

**Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. —
Département du Gers przeciwko Komisji**

(Sprawa T-480/10)

(2010/C 346/97)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Département du Gers (Auch, Francja) (przedstawiciele: S. Mabile i J.P. Mignard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2010/426/UE zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Euro-

pejskiego i Rady produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę Bt11xGA21 (SYN-BT 011-1xMON-00021-9), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;

— obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty wskazane przez skarżącą są takie same jak podniesione w ramach sprawy T-478/10 Département du Gers przeciwko Komisji lub zasadniczo do nich podobne.

**Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. —
Département du Gers przeciwko Komisji**

(Sprawa T-481/10)

(2010/C 346/98)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Département du Gers (Auch, Francja) (przedstawiciele: S. Mabile i J.-P. Mignard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2010/429/UE z dnia 28 lipca 2010 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 88017 x MON 810 (MON-88017-3 x MON 00810-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty przedstawione przez skarżącą są takie same lub zasadniczo podobne do podniesionych w ramach sprawy T-478/10 Département du Gers przeciwko Komisji.

**Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. —
Département du Gers przeciwko Komisji**

(Sprawa T-482/10)

(2010/C 346/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Département du Gers (Auch, Francja) (przedstawiciele: S. Mabile i J.-P. Mignard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2010/432/UE z dnia 28 lipca 2010 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507x59122 (DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty przedstawione przez skarżącą są takie same lub zasadniczo podobne do podniesionych w ramach sprawy T-478/10 Département du Gers przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2010 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — J.C. Ribeiro SGPS (MISS B)**(Sprawa T-485/10)**

(2010/C 346/100)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: J.C. Ribeiro SGPS S.A. (Sta Maria de Feira, Portugalia)

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 sierpnia 2010 r. w sprawie R 1526/2009-1 wraz z załącznikami za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona sprzeciwu wobec zgłoszenia znaku towarowego dla towarów z klas 14 i 25, ze względu na niezgodność z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: J.C. Ribeiro SGPS S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „MISS B” dla towarów z klas 14, 16, 18, 21, 25 i 28

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowne znaki towarowe, zarejestrowane w Niemczech i międzynarodowo, „miss H.” dla towarów z klas 6, 9, 14, 16, 18, 25 i 26 oraz zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Miss H.” dla towarów z klas 3, 8, 9, 14, 16, 18, 20, 24, 25 i 26.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ ze względu na to, że w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2010 r. — Mayer Naman przeciwko OHIM — Daniel e Mayer (David Mayer)**(Sprawa T-498/10)**

(2010/C 346/101)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: David Mayer Naman (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Sutti, S. Cazzaniga, V. Fedele)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Daniel e Mayer Srl (Mediolan, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „David Mayer” (zgłoszenie nr 1518950) dla między innymi towarów należących do klas 18 i 25

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżący

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Daniel & Mayer Srl

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Słowny włoski znak towarowy „DANIEL & MAYER MADE IN ITALY” (nr 472351) dla towarów należących do klasy 25 oraz niezarejestrowany słowny znak towarowy „DANIEL & MAYER” używany we Włoszech w związku z „produkcją i sprzedażą odzieży i dodatków”

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie i błędne zastosowanie art. 8 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2010 r. — MOL przeciwko Komisji

(Sprawa T-499/10)

(2010/C 346/102)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokat N. Niejahr, F. Carlin, Barrister i adwokat C. van der Meer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim nakazuje ona odzyskanie pomocy od skarżącej oraz
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami skarżącej poniesionymi w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 3553 wersja ostateczna z dnia 9 czerwca 2010 r. uznającej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną przez władze węgierskie na rzecz Hungarian Oil & Gas Plc (zwanej dalej „MOL”) w wyniku porozumienia zawartego pomiędzy MOL i węgierskim państwem, które umożliwia zwolnienie spółki z podwyżki opłaty eksploatacyjnej po zmianie węgierskiej ustawy o górnictwie w styczniu 2008 r. [Pomoc państwa C 1/09 (ex NN 69/08)]. W zaskarżonej decyzji wskazano skarżącą jako beneficjenta zarzucanej pomocy państwa i nakazano Węgrom odzyskanie od skarżącej tejże pomocy wraz z odsetkami.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze utrzymuje ona, że pozwana naruszyła prawo stwierdzając, iż przedłużenie w 2005 r. zezwoleń na wydobycie przysługujących skarżącej rozpatrywane łącznie z późniejszą

zmianą ustawy o górnictwie w styczniu z 2008 r. stanowią pomoc przyznaną bezprawnie i niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazały odzyskanie od skarżącej owej zarzucanej pomocy państwa wraz z odsetkami. W szczególności skarżąca podnosi, iż pozwana naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE uznając, że:

- porozumienie w sprawie przedłużenia z 2005 r. i zmiana ustawy o górnictwie z 2008 r. stanowią razem jedną pomoc państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE;
- zarzucana pomoc ma charakter selektywny oparty na błędnym stwierdzeniu, że właściwym systemem odniesienia jest raczej system zezwoleń, a nie ustawa o górnictwie;
- zarzucana pomoc przysporzyła skarżącej korzyści pomimo okoliczności, że skarżąca uściśla wyższe opłaty eksploatacyjne i należności od tych, jakie byłyby należne w braku zarzucanej pomocy lub zgodnie ze zmianą ustawy o górnictwie z 2008 r. oraz w każdym razie Węgry działały jako podmiot gospodarczy a przedłużenie porozumienia było uzasadnione względami gospodarczymi;
- zarzucana pomoc stanowiła zakłócenie konkurencji, nawet jeżeli inni uczestnicy rynku nie uiszczali wyższych opłat zgodnie ze zmienioną ustawą o górnictwie.

Po drugie tytułem żądania ewentualnego skarżąca podnosi, iż pozwana naruszyła art. 108 ust. 1 TFUE nie oceniając porozumienia w sprawie przedłużenia (które nie stanowiło pomocy państwa w okresie od jego zawarcia w 2005 r. do zmiany ustawy o górnictwie w 2008 r. i stało się pomocą państwa jedynie w momencie wejścia w życie zmiany ustawy o górnictwie z 2008 r.) zgodnie z przepisami obowiązującymi w stosunku do istniejącej pomocy.

Po trzecie tytułem dalszego żądania ewentualnego w przypadku gdy Sąd stwierdziłby, że omawiany środek stanowi nową pomoc, skarżąca podnosi, iż pozwana naruszyła art. 14 ust. 1 rozporządzenia proceduralnego nakazując odzyskanie, ponieważ odzyskanie kwot od skarżącej narusza uzasadnione oczekiwania skarżącej dotyczące stałości porozumienia dotyczącego przedłużenia i zasadę pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2010 r. — Dorma przeciwko OHIM — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)

(Sprawa T-500/10)

(2010/C 346/103)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dorma GmbH & Co. KG (Ennepetal, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Koch Moreno)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Puertas Doorsa, SL (Petrel, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 sierpnia 2010 r. w sprawie R 542/2009-4; i
- obciążenie OHIM i Puertas Doora, SL kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Puertas Doora, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS” dla towarów z klas 6, 9 i 19 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4884359

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy nr 39525884 „DORMA” dla towarów i usług z klas 6, 9, 16, 19 i 37; zarejestrowany w Wielkiej Brytanii słowny znak towarowy nr 2201691 „DORMA” dla towarów z klas 6, 7, 9, 16 i 19; międzynarodowy graficzny znak towarowy nr 722009 „DORMA” dla towarów z klas 6, 7, 9, 16 i 19

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na błędne zastosowanie przepisów tego artykułu do zakwestionowanego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2010 r. — TI Media Broadcasting i TI Media przeciwko Komisji

(Sprawa T-501/10)

(2010/C 346/104)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Telecom Italia Media Broadcasting Srl (TI Media Broadcasting) (Rzym Włochy), Telecom Italia Media SpA (TI Media) (Rzym Włochy) (przedstawiciele: adwokaci B. Caravita di Toritto, L. Sabelli, F. Pace, A. d'Urbano)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż zaskarżona decyzja narusza prawo i stwierdzenie jej nieważności w zakresie w jakim dopuściła SKY do udziału w przetargu publicznego na dywidendę cyfrową;

- tytułem żądanie ewentualnego nakazanie Komisji 1) określenia zakresu oferty, w której ramach SKY może zostać dopuszczony do udziału w przetargu publicznym; 2) rozszerzenia zakresu pięcioletniego zakazu użytkowania częstotliwości w celach nadawania sygnału telewizji Pay na częstotliwości nabyte na podstawie umów zawartych z już istniejącymi lub nowymi nadawcami;

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Spółki skarżące domagają się w niniejszej sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 4976 z dnia 20 lipca 2010 r. zmieniającej klauzulę 9.1 postanowień załączonych do decyzji z dnia 2 kwietnia 2003 r. (Sprawa COMP/M.2876), w której Komisja stwierdziła zgodność ze wspólnym rynkiem i porozumieniem EOG koncentracji zaistniałej poprzez utworzenie „SKY Italia” (zwanej dalej SKY).

Należy dodać w tym zakresie, że klauzula ta zobowiązywała SKY do zwolnienia częstotliwości analogowych i cyfrowych oraz zakazywała jej wszelkiej działalności w ramach naziemnej platformy cyfrowej, zarówno jako operatorowi sieci, jak i nadawcy treści do dnia 31 grudnia 2011 r. W zaskarżonej decyzji Komisja przyjęła wniosek SKY, dopuszczając ją do udziału w przetargu publicznym na przydział dywidendy cyfrowej i przedłożenia oferty w przetargu na dostawę multiplexu telewizyjnego, który miał nadawać niekodowane treści w okresie pięciu lat od daty przyjęcia przytoczonej decyzji.

Na poparcie swych żądań skarżące powołują się na następujące zarzuty: naruszenie art. 2, 6 i 8 ust. 2, rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾, pkt 74 zawiadomienia Komisji w sprawie środków zaradczych dopuszczalnych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 802/2004⁽²⁾, klauzuli nr 14.1 postanowień zawartych w załączniku do decyzji z dnia 2 kwietnia 2003 r. (Sprawa COMP/M.2876), a także art. 102 TFUE.

Dokładniej, skarżące powołują się na fakt, iż zaskarżona decyzja została wydana z nadużyciem uprawnień oraz jest obciążona brakiem uzasadnienia, ponieważ uznając wniosek, który wykraczał co do zasady poza przedmiotowy zakres zastosowania klauzuli i 9.1 załącznika do decyzji z 2003 r. (Sprawa COMP/M.2876), Komisja dopuściła SKY do udziału w przetargu publicznym na przydział dywidendy cyfrowej.

Skarżące potwierdzają poza tym, że pozwana naruszając istotne wymogi proceduralne oraz dokonując wypaczenia okoliczności faktycznych sprawy, błędnie uznała, iż zachodzą szczególnych okoliczności uzasadniające zmianę zobowiązań pierwotnie nałożonych na SKY. W szczególności opierając się na nietypowych przebiegu procedury przetargowej w niniejszej sprawie Komisja zrównała pozycję TI Media z dominującymi nadawcami RAI i Mediaset, mimo faktu, że TI Media nie była nigdy oskarżona o zajmowanie pozycji dominującej na rynku. W celu uzasadnienia

tego rodzaju obiter dictum, dotyczącego jakoby silnej pozycji („strong position”), którą TI Media zajmowała na rynku, Komisja oparła się na błędnej wykładni decyzji 544/07/CONS, pomijając całkowicie potrzebę uwzględnienia wyników badań rynkowych.

Wreszcie skarżące podnoszą niezgodność z prawem decyzji ze względu na brak pouczenia i brak uzasadnienia, ponieważ, powołując definicję kryteriów udzielenia zamówienia, Komisja oparła się na mylącym i błędnym przedstawieniu treści decyzji 181/09/CONS i 427/09/CONS. Wbrew temu co twierdzi Komisja, decyzje te bowiem definiowały kryteria udzielenia zamówień na zakresy częstotliwości (A, B i ewentualnie C), nie różnicując nadawców krajowych na kategorii i przede wszystkim nie zaliczając TI Media do nadawców zintegrowanych pionowo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, s. 1

⁽²⁾ Dz.U.C 267 z 22.10.2008, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2010 r. — Département du Gers przeciwko Komisji

(Sprawa T-502/10)

(2010/C 346/105)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Département du Gers (przedstawiciele: S. Mabile i J.-P. Mignard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2010/428/UE z dnia 28 lipca 2010 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 159122x1507xNK603 (DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty przedstawione przez skarżącą są takie same lub zasadniczo podobne do podniesionych w ramach sprawy T-478/10 Département du Gers przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2010 r. — IDT Biologika przeciwko Komisji

(Sprawa T-503/10)

(2010/C 346/106)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Gross i T. Kroupa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Delegatury Unii Europejskiej w Republice Serbskiej z dnia 10 sierpnia 2010 r., którą odrzucono ofertę złożoną przez IDT Biologika GmbH w ramach zamówienia publicznego oznaczonego EuropAid/129809/C/SUP/RS na dostawę szczepionki przeciw wściekliźnie dla ministerstwa rolnictwa, leśnictwa i zaopatrzenia w wodę Republiki Serbskiej w odniesieniu do części nr 1, a zamówienia udzielono konsorcjum różnych firm pod kierownictwem „Biovet a. s.”;

— obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zwraca się przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 10 sierpnia 2010 r. w ramach zamówienia publicznego na dostawę szczepionek przeciw wściekliźnie (nr ref. ogłoszenia: EuropaAid/129809/C/SUP/RS) o wybraniu innego oferenta niż skarżąca.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi naruszenie art. 252 ust. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 ⁽¹⁾, ponieważ przyjęta oferta pod względem wymaganej niezjadliwości oferowanej szczepionki dla ludzi i wymaganych dopuszczeń nie odpowiada wymogom technicznym dokumentacji przetargowej i z tego powodu absolutnie nie powinna być uwzględniona.

Ponadto zdaniem skarżącej naruszono zasady równego traktowania i przejrzystości, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾, gdyż jedynie oferta skarżącej spełnia wszystkie wymogi ustanowione w specyfikacji technicznej, a mimo to wybrano inną ofertę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2010 r. — Prima TV przeciwko Komisji

(Sprawa T-504/10)

(2010/C 346/107)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Prima TV SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Fossati i L. Perfetti)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza sprawa dotyczy tej samej decyzji, co zaskarżona w sprawie T-501/10, TI Media Broadcasting i TI Media przeciwko Komisji.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi trzy zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji, ponieważ narusza ona przepisy prawa zawierając oczywisty błąd w ocenie, gdyż Komisja błędnie uznała, że warunki panujące na włoskim rynku płatnej telewizji (pay-TV) uległy, począwszy od 2003 r., tak istotnej zmianie, by uzasadniać rewizję zobowiązań Newscorp, przedstawionych w sprawie COMP/M.2876. Wszelkie dowody wskazują natomiast, że warunki panujące na rynku decydujące o dwustronnych zobowiązaniach Komisji zawartych w 2003 r. nie uległy znaczącym i trwałym zmianom. W szczególności Sky Italia wciąż zajmuje na włoskim rynku płatnej telewizji pozycję absolutnie dominującą.

W ramach zarzutu drugiego skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji, ponieważ narusza ona przepisy prawa oraz została wydana z nadużyciem uprawnień oraz wskutek oczywistego błędu w ocenie a także narusza zasadę proporcjonalności, gdyż Komisja zmieniła treść zobowiązań Newscorp, przedstawionych w sprawie COMP/M.2876 na podstawie błędnego założenia, że fakt, iż Sky Italia nie miała uczestniczyć w następnym przetargu na udzielenie naziemnych częstotliwości cyfrowych wyłączy ją z ubiegania się o działalność w zakresie niekodowanej telewizji we Włoszech. Skarżąca dodaje w tym zakresie, iż przeciwnie Sky Italia już prowadzi działalność w zakresie niekodowanej telewizji, nadaje na naziemnych częstotliwościach cyfrowych we Włoszech i będzie mogła uzyskać możliwości nadawcze nawet jeśli nie nastąpi zmiana jej zobowiązań.

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji, ponieważ narusza ona przepisy prawa oraz

zawiera oczywisty błąd w ocenie, gdyż Komisja zmieniła na żądanie Sky Italia treść zobowiązań Newscorp przedstawionych w sprawie COMP/M.2876, nie bacząc na fakt, że odpowiedzi uzyskane w wyniku badań na rynku, które przeprowadzono w trakcie postępowania administracyjnego — w tym nadesłane przez włoskie organy państwowe — dały jasny obraz negatywnego wpływu zmian omawianych zobowiązań na konkurencję na poziomie krajowym.

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2010 r. — Höganäs przeciwko OHIM — Haynes (ASTALOY)

(Sprawa T-505/10)

(2010/C 346/108)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Höganäs AB (Höganäs, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat L.E. Ström)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Haynes International, Inc. (Kokomo, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 sierpnia 2010 r. w sprawie R 1530/2009-4;
- stwierdzenie nieważności decyzji nr B 85624 Wydziału Sprzeciwów; i
- obciążenie OHIM i Haynes International kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ASTALOY” dla towarów z klasy 6 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3890233

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Haynes International

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 55400 „HASTELLOY” dla towarów z klasy 6

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja narusza art. 8 i 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na dokonanie przez Izbę Odwoławczą mylnej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd oraz mylnej oceny podobieństwa zakwestionowanego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2010 r. — RTI i Eletttronica Industriale przeciwko Komisji

(Sprawa T-506/10)

(2010/C 346/109)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Reti Televisive Italiane SpA (RTI) i Eletttronica Industriale SpA (Lissonne, Włochy) (przedstawiciele: J.F. Bellis i S. Bariatti, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące żądają stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 4976 wersja ostateczna z dnia 20 lipca 2010 r. zmieniającej zastosowanie zobowiązań załączonych do decyzji uznającej koncentrację, dzięki której New Corporation Limited („Newscorp”) przejęła całkowitą kontrolę nad spółkami płatnej Telepiù SpA i Stream SpA, za zgodną ze wspólnym rynkiem i porozumieniem EOG, z zastrzeżeniem pełnego wywiązania się przez Newscorp ze zobowiązań przewidzianych w załączniku do tej decyzji (sprawa COMP/M.2876 — Newscorp/Telepiù) ⁽¹⁾.

Na poparcie swojego żądania skarżące podnoszą trzy zarzuty.

Po pierwsze wskazują, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, stwierdzając, że od czasu wydania decyzji z dnia 2 kwietnia 2003 r. („decyzji zatwierdzającej”) warunki na włoskim rynku płatnej telewizji zmieniły się w takim stopniu, iż możliwe stało się wyrażenie zgody na dokonanie rewizji zobowiązań załączonych do decyzji zatwierdzającej, a w konsekwencji niewłaściwie zastosowała komunikat w sprawie środków zaradczych i art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji ⁽²⁾. Skarżące uważają, że oczywiste jest, iż sytuacja rynkowa, na podstawie której w 2003 r. zobowiązania zostały przyjęte, nie uległa ani istotnej, ani trwałej zmianie. W szczególności Sky Italia, włoska spółka zależna Newscorp, w dalszym ciągu zajmuje bardzo silną pozycję dominującą na włoskim rynku płatnej telewizji.

Po drugie skarżące podnoszą, iż Komisja naruszyła prawo, popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła zasadę proporcjonalności poprzez uwzględnienie wniosku Sky Italia o dokonanie rewizji zobowiązań oraz poprzez zaakceptowanie zapro-

ponowanych przez Newscorp nowych zobowiązań w oparciu o założenie, że brak możliwości ubiegania się przez Sky Italia o przydział zasobów cyfrowej telewizji naziemnej w mającym się odbyć w najbliższych miesiącach we Włoszech postępowaniu selekcyjnym uniemożliwiłyby Sky Italia działanie w sektorze telewizji ogólnodostępnej. W rzeczywistości Sky Italia działa już we włoskim sektorze telewizji ogólnodostępnej i ma dostęp do zasobów naziemnego nadawania cyfrowego programów telewizyjnych nawet bez udziału w postępowaniu selekcyjnym.

Po trzecie skarżące twierdzą, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła prawo, ponieważ wydała zaskarżoną decyzję i uwzględniła wniosek Sky Italia o dokonanie rewizji zobowiązań, pomimo iż, jak wynika z badania rynku przeprowadzonego w trakcie postępowania administracyjnego, większość stron — włączając włoski organ ochrony konkurencji i włoski organ regulacji komunikacji — wyraziła poważne zaniepokojenie wpływem zaproponowanej rewizji na rynek płatnej telewizji we Włoszech.

⁽¹⁾ JO 2004 L 110, s. 73

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U 2004 L 24, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2010 r. — Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat przeciwko OHIM — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 193220 FILTER)

(Sprawa T-508/10)

(2010/C 346/110)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat A.S. (Stambuł, Turcja) (przedstawiciel: adwokat H. Wilde)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Johann Wilhelm von Eicken GmbH (Lubeka, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 sierpnia 2010 r. w sprawie R 0559/2009-4;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Kolorowy graficzny znak towarowy, zawierający elementy słowne „ESTABLISHED 1932 SEBA TRADITION” dla towarów z klasy 34

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Johann Wilhelm von Eicken GmbH

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „ESTABLISHED 1770 JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION” dla towarów z klasy 34.

Decyzja Wydziału Unieważnień: Uwzględnienie wniosku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2010 r. — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft przeciwko Radzie

(Sprawa T-509/10)

(2010/C 346/111)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (przedstawiciele: F. Esclatine i S. Perrotet, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 26 lipca 2010 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w całości;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca będąca spółką handlową prowadzącą działalność w dziedzinie przemysłu naftowego wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB ⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 ⁽²⁾ dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej, w zakresie w jakim nazwa skarżącej umieszczona jest w wykazie osób, podmiotów i

jednostek, których środki finansowe i zasoby gospodarcze zostały na podstawie tego przepisu zamrożone.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi osiem zarzutów dotyczących:

- naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ Rada oparła się na niejasnych, nieprecyzyjnych i niemożliwych do sprawdzenia okolicznościach;
- naruszenia praw podstawowych skarżącej, w zakresie w jakim i) skarżąca była zobowiązana w celu obrony do przedstawienia dowodu negatywnego na to, że nie przyczyniła się do rozwoju irańskiego programu jądrowego ii) skarżącej przysługiwał bardzo krótki termin na przedstawienie wniosku o ponowne zbadanie oraz iii) skarżąca była pozbawiona przysługującego jej prawa do skutecznej ochrony sądowej i prawa własności z uwagi na to, iż skarżąca nie miała dostępu do informacji znajdujących się w aktach jej sprawy;
- braku kompetencji, ze względu to, że Rada była kompetentna tylko do przyjęcia środków dodatkowych do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1929 (2010); tymczasem rezolucja ta nie stanowi żadnego środka dotyczącego przemysłu naftowego;
- nadużycia władzy, ponieważ zaskarżona decyzja hamuje wszystkie operacje wykonywane przez skarżącą na terytorium Unii Europejskiej, w tym zakup nieistotnego sprzętu wykraczając w ten sposób poza to, co przewidziano w art. 4 zaskarżonej decyzji;
- naruszenia prawa, ponieważ wprowadzenie do obrotu produktów podwójnego zastosowania nie może uzasadnić środka w postaci zamrożenia funduszy danej jednostki, gdyż owa jednostka nie przyczynia się w rzeczywistości do rozwoju irańskiego programu jądrowego;
- istotnej nieprawidłowości ustaleń faktycznych ze względu na to, że skarżąca nie zakupiła żadnych towarów, które mogą dotyczyć irańskiego programu jądrowego;
- oczywistego błędu w ocenie ze względu na to, że ograniczenia prawa własności skarżącej i jej prawa do prowadzenia działalności gospodarczej nie są uzasadnione żadnym interesem ogólnym i są nieproporcjonalne do zamierzonego celu;
- brak podstawy prawnej dla zaskarżonego rozporządzenia w konsekwencji stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25).

Skarga wniesiona w dniu 26 października 2010 r. — Nike International przeciwko OHIM (DYNAMIC SUPPORT)**(Sprawa T-512/10)**

(2010/C 346/112)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Nike International Ltd (Beaverton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. de Justo Bailey)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 sierpnia 2010 r. w sprawie R 640/2010-4; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „DYNAMIC SUPPORT” dla towarów z klasy 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8299869

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na mylną ocenę i błędne stwierdzenie Izby Odwoławczej, że artykuł ten stoi na przeszkodzie rejestracji zgłoszonego znaku towarowego.

Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2010 r. — Agriconsulting Europe przeciwko Komisji**(Sprawa T-443/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/113)

Język postępowania: włoski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 11 z 16.1.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 18 października 2010 r. — Alisei przeciwko Komisji**(Sprawa T-16/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/114)

Język postępowania: włoski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 22 października 2010 r. — Bank Nederlandse Gemeenten przeciwko Komisji**(Sprawa T-151/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/115)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2010 r. — Babcock Noell przeciwko Entreprise commune Fusion for Energy**(Sprawa T-299/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/116)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 28 października 2010 r. — Sørensen przeciwko Komisji

(Sprawa F-85/05) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie — Urzędnicy przechodzący do wyższej grupy funkcyjnej w drodze konkursu otwartego — Kandydaci wpisani na listę rezerwy kadrowej przed wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego — Przepisy przejściowe w zakresie zaszeregowania do grupy przy zatrudnieniu — Zaszeregowanie do grupy na podstawie nowych, mniej korzystnych przepisów — Artykuł 5 ust. 2 i art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego)

(2010/C 346/117)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Susanne Sørensen (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i H. Krämer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Arpio Santacruz i M. Simm, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o zaszeregowaniu skarżącej — wpisanej na listę rezerwy kadrowej B przed wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego — na podstawie jego mniej korzystnych przepisów [art. 12 załącznika XIII do rozporządzenia (WE, Euratom) nr 723/2004 zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników], a także decyzji o anulowaniu punktów uzyskanych przez skarżącą jako urzędnika kategorii C

Sentencja wyroku

- 1) Skarga S. Sørensen zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 26.11.2005, s. 26 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod numerem T-335/05, a następnie przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 28 października 2010 r. — Kay przeciwko Komisji

(Sprawa F-113/05) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie — Urzędnicy przechodzący do wyższej grupy zaszeregowania w drodze konkursu ogólnego — Kandydaci wpisani na listę rezerwy przed wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego — Przepisy przejściowe w zakresie zaszeregowania do grupy przy zatrudnieniu — Zaszeregowanie do grupy na podstawie nowych, mniej korzystnych przepisów — Artykuł 2, 5 ust. 2 i 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego)

(2010/C 346/118)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Roderick Neil Kay (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci T. Bontinck i J. Feld, następnie adwokaci T. Bontinck i S. Woog)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i H. Krämer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Arpio Santacruz i I. Šulce, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie ponownego zaszeregowania skarżącego, wpisanego na listę rezerwy kadrowej otwartego konkursu przed wejściem w życie przepisów nowego regulaminu pracowniczego, w oparciu o jego mniej korzystne przepisy.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga wniesiona przez R. N. Kay'a zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 25.2.2006, s. 36. (skarga początkowo zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod numerem T-421/05, następnie postanowieniem z dnia 15 grudnia 2005 r. przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej).

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 27 października 2010 r. — Birkhoff przeciwko Komisji

(Sprawa F-60/09) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Dziecko dotknięte poważną chorobą lub niepełnosprawnością niepozwalającymi na samodzielne utrzymanie — Wniosek o przedłużenie okresu wypłacania dodatku — Artykuł 2 ust. 5 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Maksymalny dochód dziecka jako warunek przedłużenia okresu wypłacania dodatku — Koszty podlegające odliczeniu od wspomnianego dochodu)

(2010/C 346/119)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Inzillo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferra)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącego o przedłużenie okresu wypłacania dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu na podstawie art. 2 ust. 5 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) G. Birkhoff zostaje obciążony całością kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 29.8.2009, s. 50.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 23 września 2010 r. — Bui Van przeciwko Komisji

(Sprawa F-51/07 RENV) ⁽¹⁾

(2010/C 346/120)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 170 z 21.7.2007, s. 43.

2010/C 346/116	Sprawa T-299/10: Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2010 r. — Babcock Noell przeciwko Entreprise commune Fusion for Energy	58

Sąd do spraw Służby Publicznej

2010/C 346/117	Sprawa F-85/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 28 października 2010 r. — Sørensen przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie — Urzędnicy przechodzący do wyższej grupy funkcyjnej w drodze konkursu otwartego — Kandydaci wpisani na listę rezerwy kadrowej przed wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego — Przepisy przejściowe w zakresie zaszeregowania do grupy przy zatrudnieniu — Zaszeregowanie do grupy na podstawie nowych, mniej korzystnych przepisów — Artykuł 5 ust. 2 i art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego)	59

2010/C 346/118	Sprawa F-113/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 28 października 2010 r. — Kay przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie — Urzędnicy przechodzący do wyższej grupy zaszeregowania w drodze konkursu ogólnego — Kandydaci wpisani na listę rezerwy przed wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego — Przepisy przejściowe w zakresie zaszeregowania do grupy przy zatrudnieniu — Zaszeregowanie do grupy na podstawie nowych, mniej korzystnych przepisów — Artykuł 2, 5 ust. 2 i 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego)	59

2010/C 346/119	Sprawa F-60/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 27 października 2010 r. — Birkhoff przeciwko Komisji (Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Dziecko dotknięte poważną chorobą lub niepełnosprawnością niepozwalającymi na samodzielne utrzymanie — Wniosek o przedłużenie okresu wypłacania dodatku — Artykuł 2 ust. 5 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Maksymalny dochód dziecka jako warunek przedłużenia okresu wypłacania dodatku — Koszty podlegające odliczeniu od wspomnianego dochodu)	60

2010/C 346/120	Sprawa F-51/07 RENV: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 23 września 2010 r. — Bui Van przeciwko Komisji	60

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

